

ATHENS voice

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **ΚΟΥΚΑΚΙ**

Της Φιλίππας Δημητριάδη

ΜΑΝΟΣ ΒΟΥΛΑΡΙΝΟΣ

Κούνια που τον κούναγε...

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ
ΣΚΗΝΙΚΟ ΠΙΣΩ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ
ΜΠΟΥΤΑΡΗ

ΑΓΝΑ, ΘΡΕΠΤΙΚΑ, ΟΛΟ ΓΕΥΣΗ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ

«Πες όλο το γάλα σου για να μεγαλώσεις», «Θα φάω ένα γιοουρτάκι να με κρατήσει», «Το μυστικό είναι στη φρέια που έχει μέσα», «Να κόψω λίγο τυράκι με το κρασί». Φράσεις που ακούμε καθημερινά και κρύβουν μια μεγάλη αλήθεια. Τα γαλακτοκομικά είναι αναγκασιά στη ζωή μας. Μια τροφή υψηλής διατροφικής αξίας, γεμάτη πρωτεΐνες, υδατάνθρακες, λίπη, άλατα και βιταμίνες. Γι' αυτό μας συντροφεύει μοναδικά κάθε στιγμή στην ημέρα μας, από το πρωί μέχρι το βράδυ. Αλλά πόσο σίγουροι είμαστε για την ποιότητα των γαλακτοκομικών που προσφέρουμε στον εαυτό μας, αλλά και στους αγαπημένους μας;

Στα ψυγεία LIDL, μας περιμένει καθημερινά μία μεγάλη ποικιλία από θρεπτικά γαλακτοκομικά, που καλύπτουν ιδανικά κάθε γευστική αναζήτηση, αλλά και την ανάγκη για ποιοτικά προϊόντα στα

οικογενειακά τραπέζια. Γι' αυτό τα LIDL συνεργάζονται με **21 Έλληνες προμηθευτές**, που προμηθεύονται γάλα από τουλάχιστον **2.500 μικρούς παραγωγούς** από όλη την Ελλάδα. Μαζί, με σφραγισμό στην παρόδοση, υιοθετούν κάθε σύγχρονο τρόπο παραγωγής που προσφέρει το καλύτερο στην ποιότητα των γαλακτοκομικών. Οι πιο αυστηροί έλεγχοι είναι στο καθημερινό πρόγραμμα και δεν περιορίζονται στον έλεγχο της πρώτης ύλης, αλλά φτάνουν μέχρι και τα ψυγεία των καταστημάτων.

Έτσι, την επόμενη φορά που θα διαλέξεις στα LIDL, γνήσια ελληνικά προϊόντα όπως: ένα φρέσκο γάλα, μια αυθεντική παραδοσιακή φρέια, ένα λευκό τυρί γεμάτο γεύση ή ένα σγρό γιοούρτι, θα ξέρεις γιατί κανείς άλλος δεν μπορεί να σου προσφέρει αυτήν την ποιότητα και... τόσα χαμόγελα σιγουριάς.

Στο πίσω τζάμι αυτοκινήτου,
γραμμένο με τεράστια γράμματα:
*Ένταλμα συλλήψεως
Είν' η ζωή μου όλη
Και νομικός μου σύμβουλος
Ένα καλό μπιστόλι.*
Από κάτω: Αυτοκόλλητο ένα τεράστιο
μουστάκι και «I love Lasithi»
(Οδός Δημοσθένους, Αγία Παρασκευή,
Δευτέρα πρωί)

«Πω, ρε πούστη, άλλος».

(Ζητιάνος βγαίνει τσαντισμένος από το βαγόνι,
βλέποντας μέσα άνδρα με ακορντεόν.
Ηλεκτρικός, Πευκάκια, Δευτέρα μεσημέρι)

Δύο μουσάτοι ταριές, σε ιδιωτικό
θεραπευτήριο, εργάζονται
και ακούνε μουσική.

-*Τι ακούμε;* ρωτάει ο ένας.
-*ZZ Top*, του απαντάει ο άλλος.
-*Βλαχορόκ αλλά
γαμάτοι μουσικοί.*
(Αμπελόκηποι, Πέμπτη πρωί)

Πεννηντάρα
κομπή κυρία κάθεται στο Φίλιον
και μιλάει στο κινητό της:
«*Ε όχι, ρε μαλάκασα... Γιατί τώρα;
Ε, ρε γαμώτο, γιατί μου το κάνετε
αυτό;... Μα καλά, πήγατε στο
Τζάμπο χωρίς εμένα;»*
(Κολωνάκι, Παρασκευή απόγευμα)

«Ο πρωινός είναι πιο μάγκας».

(Φανάρι Αλεξάνδρας και Κηφισίας. Ταρίφας σχολιάζει
από το ανοιχτό παράθυρο με διπλανό οδηγό, τον τροχο-
νόμο της διασταύρωσης. Τετάρτη απόγευμα)

Κύπριες κοπελιές μιλάνε για σχέ-
σεις και η μία αναφερόμενη στην
περίοδο που τα είχε με κάποιον
γνωρίζοντας ότι εκείνος τα είχε και
με άλλη ταυτόχρονα, λέει:

«*Εντάξει, το έκαμα!
Δεν είμαι proud!*»

(Σε café των Αμπελοκήπων,
Σάββατο μεσημέρι)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Έχει πεθάνει, λέμε...

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Πάνος Μπαλωμένος. Γεννήθηκε το 1976 στην Αθήνα, ζει και εργάζεται μεταξύ Ελσίνκι και Αθήνας. Έχει λάβει ΒFA στη ζωγραφική από την Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μιλάνου, στη γλυπτική από την Κρατική Σχολή Καλών Τεχνών της Φρανκφούρτης, και την Ακαδημία Καλών Τεχνών του Ελσίνκι. Έχει παρουσιάσει το έργο του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις σε γκαλερί, Μουσεία και Πολιτιστικά Ιδρύματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ

Το αθηναϊκό κέντρο σαν μια απολύτως
προστατευόμενη από τα αυτοκίνητα περιο-
χή, όπως η Λουμπιάνα. Ονειρεύομαι... είπα.

NEW ENTRY

Το Bios άνοιξε ταβέρνα με αγνή,
αυθεντική, ελληνική κουζίνα.

ΟΡΑΙΟ ΠΡΟΤΟΣΕΛΙΔΟ

«Πέθαναν την ίδια μέρα
μετά από 61 χρόνια γάμου».
(μια σπάνια είδηση)

ΓΑΜΟΣ ΧΑΡΙ - ΜΕΓΚΑΝ

Έξι ώρες μάς κόλλησε στις οθόνες
και στα social media.

TOBLERONE

Κυκλοφόρησε και σε παγωτό. Τριγωνάκι
με ξυλάκι. Στα καλά σουπερ μάρκετ.

ΚΕΪΤ ΜΠΛΑΝΣΕΤ

Το ωραιότερο πράγμα που
συνέβη φέτος στις Κάννες.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Αποφύγετε να έχετε εχθρούς.
Προϋποθέτει καθημερινό οχτώωρο!

ΞΥΛΟΔΑΡΜΟΣ ΜΠΟΥΤΑΡΗ

Αυτό δεν είναι ένα ποντιακό ανέκδοτο.

QUEEN BEE

Διαθέτει αληθινά γαλλικά κρουασάν βου-
τύρου, αλλά σου βγάζει την πίστη μέχρι να
σου τα τυλίξει, να πληρώσεις και να φύγεις.
Πρέπει να ανεβάσουν τις μηχανές.
(στην Πατριάρχου Ιωακείμ, Κολωνάκι)

ΜΕΝΕΓΑΚΗ ΣΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ

Κόκκινο χαλί, κόκκινο φόρεμα,
κόκκινο κραγιόν, οφθαλμαπάτη.

ΕΛΤΑ

Προτιμώ να πηγαίνω το γράμμα με τα πόδια,
παρά να ξαναπατήσω εκεί μέσα.

ΚΡΑΤΙΚΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

Καλύτερα όλο το 24ωρο απευθείας
μετάδοση αγώνες curling.
Πιο ενδιαφέρον θα έχουν.

ΡΙΑΛΙΤΙ... OF LOVE

Θα είναι το πιο αφερέγγυο ΕΣΡ, αν συνεχίσει
να δίνει άδεια προβολής σ' αυτά τα άθλια
σκουπίδια, τα χειρότερα από καταβολής
ελληνικής τηλεόρασης.

ΕΦΗ ΓΟΥΣΗ

Επιμέλεια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γιατί ήρθες στην Αθήνα;

Ήρθα όπως οι περισσότεροι. Για δουλειά.
Τον Ιούνιο του 2009.

Η πρώτη δουλειά που έκανες;

Σερβιτόρα.

Σε πόσες και σε ποιες γειτονιές της Αθήνας έχεις ζήσει;

Γκύζη, Εξάρχεια, Κυψέλη, Κουκάκι, Μετς.

Πού ζεις τώρα;

Μένω στην πιο όμορφη γειτονιά της Αθήνας,
στην καρδιά του Μετς. Διεκδικώ 60 τ.μ.
από την καρδιά του.

Το πρώτο σου διαμέρισμα;

Επίσης 60 τ.μ. στο Γκύζη, μ' έναν ιδιαίτερο ιδιο-
κτήτη που ήθελε να επισκέπτεται το σπίτι κάθε
μήνα για τυχόν ζημιές, και μου άλλαζε και
διακόσμηση στα έπιπλα καθότι δεν του άρεσαν
όπως τα είχα.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες, αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα;

Θα κάλυπτα την Ακρόπολη με ένα λευκό
σεντόνι. Θα ήθελα για λίγο να χάσουμε οριστικά
τον προσανατολισμό μας.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος;

Η αλλαγή φρουράς.

Πού αλλού θα μπορούσες να ζήσεις στην Ελλάδα;

Σε νησί στις Κυκλάδες.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου μπαρ στην Αθήνα;

Το Ετερόκλητο.

Το αγαπημένο σου σινεμά;

Ιντεάλ.

Ο αγαπημένος σου σταθμός μετρό;

Μετρό Ακρόπολης.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια;

Έφηβη ακόμη.

Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα;

O Roy Andersson.

Η καλύτερη θέα στην πόλη;

Λυκαβηττός.

Η Ε.Γ. είναι ηθοποιός, σκηνοθέτρια και φωτογρά-
φος. Αυτή την περίοδο βρίσκεται στα γυρίσματα
της ταινίας «Luger» του Κώστα Χαλαλμπους και
υπογράφει το νέο videoclip της Nalyssa Green για
το τραγούδι «Παπαρούνα».

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

1 Ένας οριστικά έκπτωτος με δικαστική απόφαση πρώην νομάρχης και ένας τηλεπωλητής χειρόγραφων επιστολών του Ιησού Χριστού μπορούν να κουνάνε το δάχτυλο και να βρίζουν σκαιότατα έναν εκλεγμένο δήμαρχο. Και να έχουν ακροατήριο που τους παίρνει υπόψιν του στα σοβαρά. Διότι παριστάνουν τους αγανακτισμένους πατριώτες. Που όπως φαίνεται στην ηθική κλίμακα των «αγανακτισμένων» σβήνει όλα τα άλλα αμαρτήματα. Εξάλλου και στην αποφυλάκιση του Παπαγεωργόπουλου κάποιοι ήταν απ' έξω και τον επεφημούσαν αποκαλώντας τον Κολοκοτρώνη.

2 Κανείς δεν ξέρει πραγματικά τι έχει πει ο Γιάννης Μπουτάρης για τους Πόντιους, εκτός από εκείνη τη δήλωση για τον Κεμάλ που όμως βγήκε στη δημοσιότητα μετά την επίθεση. Φυσικά αυτό δεν έχει σημασία. Εκ των πραγμάτων, όποιος δεν ωρύεται με τις φλέβες του λαιμού πεταγμένες έξω και δεν ζητάει να πει το αίμα των εκθρών της πατρίδας με το μπουρί της σόμπας, αλλά έχει μια κοσμοπολίτικη και λιγότερο ψεκασμένη αντίληψη για τα πράγματα, είναι «προδότης». Έτσι όλοι είναι σίγουροι πως θέλει να διώξει τους Πόντιους, να φέρει Τούρκους και Εβραίους και γενικά να κάνει όσα του υπαγορεύουν ο Σόρος (παντού κολλάει...) και η Λέσχη Μπίλντερμπεργκ. Πατί; Μα γιατί το λένε τα εθνικιστικά (με το αζημίωτο...) blogs, το «Μακελειό», το «Ελλήνων Διέγερσις» και κάθε είδους διαδικτυακή ντουντούκα.

3 Δεν υπάρχει κανένα ηθικό πρόβλημα να μιλάς για «υπερήφανο λαό» και για «τιμή» και ταυτόχρονα να είσαι υποταγμένος και να ακολουθείς τις εντολές ενός σύγχρονου ολιγάρχη, που εκπροσωπεί τον φωτισμένο ηγέτη που ονειρεύεσαι να σε διοικεί με τη σιδερένια πυγμή του. Πατί άλλωστε όλοι οι πολιτικοί είναι προδότες, έτσι δεν είναι; Εξάλλου το λέει και ο Γέροντας Παΐσιος. Του οποίου την παντόφλα σε βάζουν να προσκυνήσεις.

4 Από καταβολής ελληνικού κράτους όλοι προτιμούσαν να ανήκουν σε «φραμίλιες» τύπου Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης παρά σε οργανωμένη κοινωνία τύπου Καποδίστρια. Διότι ο αρχηγός της φαμίλιας τους εξασφαλίζει, τους «διευκολύνει» και τους προστατεύει με τα μέσα που διαθέτει. Ενώ το ευνομούμενο κράτος υπερασπίζεται τους αδύναμους και την ισότητα. Οπότε διά μέσω των αιώνων, οι αρχηγοί της κάθε φαμίλιας αλλάζουν αλλά το σύστημα παραμένει το ίδιο. Τώρα είναι η σειρά του Ιβάν Σαββίδη να πάρει αυτό το ρόλο. Και οι πρώην ψηφοφόροι του Βασίλη Παπαγεωργόπουλου και του Άκη Τσοχατζόπουλου ανακάλυψαν ξαφνικά ότι «οι πολιτικοί θέλουν ξύλο».

5 Σε μια παράλληλη πραγματικότητα δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα στο να καταδικάζεις την ακροδεξιά βία και ταυτόχρονα να συγκυβερνάς με τον Πάνο Καμμένο.

6 Δεν είναι σωστό να οργανώνεις εκδήλωση για εθνικά θέματα ημέρα Σάββατο, γιατί πολλοί αναγκάζονται να αναβάλουν την επίσκεψή τους στα καζίνο των Σκοπίων, όπου έχουν ειδικά προγράμματα για Έλληνες που «πετάγονται» εκεί από τη Θεσσαλονίκη και τη Βόρεια Ελλάδα. Και οι οποίοι φυσικά όταν γυρίσουν θα φωνάξουν για τους

ΤΑ 15 ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΑΘΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΜΠΟΥΤΑΡΗ

Όπου ακούς πολλά «προδότη», κράτα και μικρό καλάθι. Για τις προθέσεις αυτού που φωνάζει.

Σκοπιανούς που μας κλέβουν την Ιστορία.

7 Οι «πατριώτες» πολέμιοι της παγκοσμιοποίησης δεν έχουν κανένα πρόβλημα να φοράνε αμερικάνικες μάρκες με το λογότυπο σε μεγάλες διαστάσεις ενώ χτυπούν το αυτοκίνητο του δημάρχου.

8 Η ακροδεξιά βία ασκείται από αυτούς που κινούνται στις παρυφές της κοσμοθεωρίας της «Ελευθέρας Ώρας». Η οποία συνδέεται με τις μονές του Αγίου Όρους. Με τις οποίες έχει άριστες σχέσεις η καραμανλική πτέρυγα της ΝΔ και ο Ιβάν Σαββίδης. Ο οποίος είναι φίλος του Πάνου Καμμένου. Που συγκυβερνά με τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο οποίος έχει άριστες σχέσεις επίσης με τους Καραμανλικούς. Παρ' όλα αυτά η ακροδεξιά βία χρεώνεται στην υπολόγητη – μη φιλική – Νέα Δημοκρατία.

9 Τα «πατριδοπαράσιτα» πάντα νομίζουν ότι ο δημόσιος χώρος τους ανήκει. Ότι γίνεται εδώ και χρόνια στο Κολοσσαίο του Facebook, μοιραία πέρασε και στους δρόμους.

10 Κάθε φορά που ακούγεται η φράση «προκαλεί ο τάδε», ένας τραμπούκος γεννιέται. Πατί η πρόκληση δεν είναι κάτι αντικειμενικό. Ο καθένας μπορεί ανάλογα με το συμφέρον του να θεωρήσει ότι τον προκαλούν οι απόψεις κάποιου – άρα δικαιούται να «θολώσει» και να του επιτεθεί. Αν στο μέλλον τα fake news γίνουν τόσο πανίσχυρα ώστε π.χ. να πιστεύει ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού ότι η γη είναι επίπεδη, ο καθένας που θα υποστηρίξει το αντίθετο θα «προκαλεί». Και φυσικά θα προπηλακίζεται γιατί «πήγαινε γυρεύοντας».

11 Το κοριτσάκι που βρισκόταν στην αγκαλιά του πατέρα ο οποίος κυνηγούσε τον δήμαρχο Θεσσαλονίκης, βρίζοντας και τραμπουκίζοντας, ήταν περιέργως απόλυτα ήρεμο. Δεν κοίταζε καν προς τη μεριά που απευθυνόταν ο μπαμπάς της. Πράγμα που σημαίνει ότι είτε το θεωρούσε κάτι απολύτως φυσικό είτε έχει μάθει να τον αγνοεί σαν κάτι γραφικό.

12 Μην περιμένετε. Κανένας από τους βουλευτές της Βόρειας Ελλάδας –πλην Βενιζέλου– δεν θα βγάλει ανακοίνωση για το γεγονός. Πού να μπλέκεις τώρα;

13 Ένας από τους συλληφθέντες για την επίθεση στον δήμαρχο Θεσσαλονίκης κατηγορείται για διάρρηξη που έκανε το ίδιο βράδυ σε κρεπωλείο (του ήρθε όρεξη για κρέας). Διότι ο πατριωτισμός ήταν πάντα το τελευταίο καταφύγιο των απατεώνων και των λούμπεν.

14 Είναι λογικό οι «πατριώτες» να μισούν τους Εβραίους που «θέλει να φέρει ο Μπουτάρης». Πατί τους θυμίζουν πως τους «έδωσαν» χωρίς δεύτερη σκέψη για να καταλάβουν τα σπίτια τους και να κάνουν πλιάτσικο στις περιουσίες τους. Για τον ίδιο λόγο μισούν και τον Μαζάουερ, άλλωστε. Πώς να το παίξεις πειστικά «θύμα», όταν έχεις υπάρξει και θύτης;

15 Οι προπηλακισμοί και τα λιντσαρίσματα είναι όπως το σεξ. Όσο δεν του σπκώνεται του «επιβήτορα», τόσο πιο πολύ χτυπάει και βρίζει την παρτενέρ του. **Α**

Και στο Σύνταγμά τους το όνομα;

Του ΘΑΝΑΣΗ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μετά από χρόνια ακινησίας στο θέμα, η οποία οδήγησε σε μαζικές αναγνωρίσεις της γείτονος με το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας», ένας σλαβομακεδόνας πολιτικός έδειξε πραγματική διάθεση συμβιβασμού. Και σεβασμού των ελληνικών ευαισθησιών. (Αυτό, δε, έναντι αντιπαροχών εκ μέρους μας, όπως η συναίνεση στην ένταξη της χώρας του στη βορειοατλαντική συμμαχία, οι οποίες είναι και για μας επωφελείς!)

Είναι ίσως το μόνο θέμα όπου το, κατά τα λοιπά ανεκδιήγητο, πλειοψηφούν κυβερνητικό κόμμα θα μπορούσε, έστω και για λάθος λόγους, να προσφέρει εθνική υπηρεσία. Όμως... Τώρα βλέπουμε σημαντικές αντιπολιτευτικές φωνές να αξιώνουν την καταγραφή της «συμφωνηθισμένης» ονομασίας στο Σύνταγμα της «βαπτιζόμενης» χώρας. Είτε ως προαπαιτούμενο (Μητσοτάκης) είτε ως παρακολούθημα της, αρχικά, διεθνοδικαική ρύθμισης του θέματος (Βενιζέλος). Έχει, όμως, λογική –πέραν της παρ' ημίν ψηφοθηρίας– η σχετική αξίωση; Ας δούμε τα δεδομένα: Ο Ζάεφ έκανε ένα βήμα που προϋπέθετε τόλμη. Η έξωθεν υπαγόρευση ρυθμίσεων του Συντάγματος της χώρας του θα βιωθεί από μεγάλο μέρος του λαού της ως εθνική ταπείνωση. Οι εκεί έξαλλοι θα ξεσηκωθούν. Ο νυν πρωθυπουργός ίσως ανατραπεί ή, ακόμη χειρότερα, η χώρα δεν αποκλείεται να βιώσει εμφυλιοπολεμικές καταστάσεις, ακόμη και διαλυτικές τάσεις.

Κάτι τέτοιο, όμως, θα είναι και για μας καταστροφικό. Πρώτον, διότι δεν αποκλείεται να διαμελιστεί μεταξύ των γειτόνων της, κάτι που θα έφερνε στα βόρεια σύνορά μας χώρες πολύ μεγαλύτερες και πιο επικίνδυνες: χώρες, οι οποίες, φύσει και γεωπολιτικά, μακροπρόθεσμα θα έχουν πάντα βλέψεις εξόδου στο Αιγαίο (ενώ εμείς έχουμε κάθε λόγο να είμαστε κατά του εδαφικού αναθεωρητισμού). Δεύτερον, διότι η –ακόμη αβάπτιστη– χώρα αποτελεί για μας ιδανικό βόρειο γείτονα: περικόλειστη, στρατιωτικά αδύναμη, εθνολογικά μη ομοιογενής, οικονομικά «δορυφοροποιημένη», εποφθαλμιούμενη από όλους τους άλλους γείτονες της, ώστε να αποτελεί δυνάμει σύμμαχό μας κλπ... Επιπρόσθετα, «πωματίζει» την κάθοδο της Ρωσίας σε χώρες νατοϊκής επιρροής και δη στη νότια Βαλκανική. (Κάτι σαν bufferstate). Αλλά ας δούμε και ένα ιστορικό προηγούμενο των συνεπειών που είχε η αδιαλλαξία μας σε, ενδυσκολία ευρισκόμενο, μετριοπαθή πρωθυπουργό βορείου γείτονα... Την επαύριο του Α' ΠΠ ο Σταμπολίνσκι, μετριοπαθής και ανταντόφιλος πρωθυπουργός της πττημένης –συμμάχου γαρ των Γερμα-

νών– Βουλγαρίας, ζήτησε από τον Βενιζέλο μια στενότατη λωρίδα γης για έξοδο στο Αιγαίο. Μολονότι κάτι τέτοιο θα δυσκόλευε ενδεχόμενη τουρκική εισβολή στον χερσαίο εθνικό μας χώρο, διότι θα προϋπέθετε παραβίαση και βουλγαρικού εδάφους, ο έλληνας πρωθυπουργός –που δεν είχε θελήσει τον Β' Βαλκανικό Πόλεμο προς χάριν Καβάλας και Δράμας, ενώ στις αρχές του Α' ΠΠ είχε δηλώσει πρόθυμος να τις παραχωρήσει στη Βουλγαρία– τότε αρνήθηκε. Προφανώς με βάση την αρχή πως «δεν παραχωρείται έδαφος έναντι αισθήματος (φιλίας)».

Οι συνέπειες της άρνησης; **Α.** Ο Σταμπολίνσκι ανετράπη από υπερεθνικιστές, που τον δολοφόνησαν βασανιστικά με 60 μαχαιριές, αφού του έκοψαν το χέρι με το οποίο –εξαναγκασμένος– υπέγραψε τη συνθήκη του Νεϊγύ.

Β. Τα επόμενα χρόνια έγιναν αναρίθμητα παραμεθόρια επεισόδια –με νεκρούς– στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα. Ένα από αυτά οδήγησε, επί Παγκάλου, σε πόλεμο, τον οποίο η χώρα μας, με απόφαση της ΚΤΕ, πλήρωσε πολύ ακριβά.

Γ. Η εκδικητική αγριότητα της βουλγαρικής κατοχής την περίοδο '41-44 υπήρξε ανήκουστη. Μάλιστα μόνο η προσωπική εναντίωση του Χίτλερ απέτρεψε τη μετατροπή της κατοχής σε προσάρτηση, την οποία ζητούσε τότε η βουλγαρική κυβέρνηση (κατά το πρότυπο Αλσατίας-Λορένης). Ουδείς, δε, θα ήθελε να φανταστεί τι θα γινόταν μεταπολεμικά μεταξύ των δύο χωρών, αν δεν είχε συμβεί τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα να γίνουν σύνορα των δύο κόσμων.

Μήπως λοιπόν λιγότερο προσβλητική προς την Ακατανόμαστη θα ήταν σκόπιμη; Λογικά, ίσως. Προσωπικά, ωστόσο, δεν πιστεύω πως τα προαναφερόμενα λογικά και ιστορικά επιχειρήματα θα μπορούσαν να κλονίσουν την παρ' ημίν δημόσια γνώμη, καθώς και την ψηφοθηρική αδιαλλαξία των πολιτών μας; Δεν πάσχω, αλά Τσίπρα, από αφελή έως «κακοήθη» υπεραισιοδοξία... Αλλωστε μελετώ τη σύγχρονη ελληνική πολιτική υπό την οπτική γωνία των εσωτερικών διχασμών. Και αυτοί συνήθως προκύπτουν από διαφορές σε διεθνοπολιτικά ζητήματα...

ΑΣΧΕΤΟ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ: Έχει νόημα η αντιπολίτευση να διευκολύνει το έργο μιας άθλιας κυβέρνησης, υπερψηφίζοντας επιλεκτικά κάποια νομοθετήματα; Μόνο σε μια περίπτωση, εκτιμώ: Όταν είναι εξαιρετικά αμφίβολο εάν θα ξαναπροκύψουν στο ορατό μέλλον συνθήκες επίλυσης κάποιου σημαντικού θέματος, και πάντως αυτές δεν εξαρτώνται από εμάς. Και δεν εξαρτάται από εμάς η γείτων να έχει και στο μέλλον πρωθυπουργό (κάποιον) Ζάεφ. Χάσαμε ήδη την ευκαιρία που υπήρχε επί Γκιλιγκόρφω... **Δ**

**Ο ΖΑΕΦ ΕΚΑΝΕ
ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΠΟΥ
ΠΡΟΫΠΕΘΕΤΕ ΤΟΛΜΗ.
ΟΙ ΕΚΕΙ ΕΞΑΛΛΟΙ
ΘΑ ΞΕΣΗΚΩΘΟΥΝ.**

Νέος οδηγός στην Αθήνα με το νέο SEAT Ibiza

Του Νίκου Παπαηλιού

Ποιος θα περίμενε ότι το μέλλον θα ερχόταν τόσο νωρίς...

Η Αθήνα είναι η πόλη που πρέπει να γυρίσεις για να τη μάθεις. Στα 21, το να κυκλοφορείς σε αυτή on the road και να την ανακαλύπτεις από το βολάν, μου μοιάζει ο ιδανικός τρόπος.

Έχοντας πάρει πριν ένα μήνα το δίπλωμά μου, αναζήτησα το πρώτο μου αυτοκίνητο, ώστε να ξεκινήσω την εμπειρία μου στους δρόμους της. Αναζητώντας ένα σύγχρονο αυτοκίνητο πόλης, το νέο **SEAT Ibiza** αποδείχθηκε η καλύτερη επιλογή. Ανανεωμένο, γρηγορότερο, ασφαλέστερο, οικονομικότερο στα καύσιμά του, εγγυάται την αυτοπεποίθηση που θέλεις, όταν ξεκινάς τη σχέση σου με το τιμόνι. Όπως όταν είσαι νέος οδηγός και προσπαθείς να παρκάρεις στα στενά. Διαθέτοντας οθόνης αφής 8 ιντσών με ενσωματωμένο σύστημα πλοήγησης αλλά και με εύχρηστους πίσω αισθητήρες στάθμευσης, το νέο **SEAT Ibiza** μου δίνει τον απόλυτο έλεγχο. Ούτε οπισθογωνίες, ούτε τίποτα!

Από τη σχολή στα γραφεία της Α.Υ. και μετά στο σημείο συνάντησης με τους κολλητούς, τα 24ωρα ρολάρουν και στις βόλτες μου δεν θέλω βάσανα. Από την Κηφισιά έως τον Πειραιά και από το Μοναστηράκι ως το Χαλάνδρι, κάθε στιγμή της μέρας, η είδηση και το επόμενο δημοσιογραφικό θέμα μπορεί να προκύψει παντού. Σκέφτεσαι να μείνεις από μπαταρία στο κινητό και σήμα; Το Connectivity

Box, η τεχνολογική έκπληξη που σε περιμένει στο **SEAT Ibiza**, σου διώχνει τις ανησυχίες και φορτίζει το smartphone σου χωρίς καλώδια! Και από σήμα... καμπάνα, αφού ο ενσωματωμένος ενισχυτής GSM φροντίζει για αυτό.

Ναι, η κίνηση της Αθήνας με κουράζει, αλλά με το BeatsAudio™ και τον πανίσχυρο ενισχυτή 300W, καθώς και τα 6 ηχεία τελευταίας τεχνολογίας και το subwoofer τα δεδομένα αλλάζουν. Πατησιών, Αλεξάνδρας, Κατεχάκη, δρόμοι-βάσανο και μόνο στη σκέψη ότι θα τους διέσχιζα κάθε μέρα, έχουν καταλήξει ευχάριστες διαδρομές, με την τελευταία τεχνολογία στη μουσική. Το μόνο που έχω να κάνω είναι να διαλέξω το beat για την κάθε διαδρομή.

Ποιος θα περίμενε ότι το μέλλον θα ερχόταν τόσο νωρίς...

ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΡΕΜΑΛΑΣ

Ο Παναγής Παναγιωτόπουλος «διαβάζει» τη φωτογραφία

Πριν από μερικές μέρες ο πρωθυπουργός εξέπεμψε ένα βίντεο ναρκισσιστικής αυτοσκηνοθεσίας και πολιτικής κενότητας στο οποίο εκθειάζει τον εαυτό του. Αυτοσκηνοθετημένος μέσα στο γραφείο του στο Μέγαρο Μαξίμου μιλάει για τον μεγάλο σεβασμό που απέκτησε η χώρα επί των ημερών του, επιδεικνύοντας ηγέτες και παράγοντες του διεθνούς γίνεσθαι να ποζάρουν μαζί του στις επισκέψεις τους στη χώρα. Η παράθεση στιγμιότυπων του πρωθυπουργού με ξένους ηγέτες –από τα οποία επιμελώς απουσιάζουν η καγκελάρια Μέρκελ και ο πρόεδρος Τραμπ– θυμίζουν τουριστικές ταβέρνες στα περίξ της Ακρόπολης όπου ο ιδιοκτήτης έχει αναρτήσει φωτογραφίες του διεθνούς τζετ σέτ που έφαγε στην κουζίνα του. Και δεν θα ήταν σωστό να ψέξει κανείς τον Τσίπρα γι' αυτή την πρακτική του φτωχού συγγενή (τόσο όμορφα δοσμένη στο παλιό ανέκδοτο με τον διαπρεπή άγνωστο Μήτσο) μια και το έχουν κάνει ουκ ολίγοι έλληνες πολιτικοί τις τελευταίες δεκαετίες. Μεγαλύτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η περικοπή στην οποία λέει με γλυκύτητα πως «από τον φόβο περάσαμε στην κανονικότητα».

Λίγες μέρες αργότερα, το πανελλήνιο είδε την κανονικότητα με τα μάτια του. Μια σκηνή βίας σε ένα βίντεο τόσο φρικαλέο όσο και οικείο μαζί. Φρικαλέα κανονικό, με άλλα λόγια. Είναι ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης που με σφιγμένα δόντια μα με στιβαρότητα και αξιοπρέπεια αντέχει τα χτυπήματα, παραπατά, πέφτει, γονατίζει, αντέχει και ξανασηκώνεται και με πολύτιμη βοήθεια ολίγων διπλά του αποδρά από την ενέδρα που του είχε στήσει μια ομάδα τραμπούκων στο περιβάλλον της ποντιακής ημέρας μνήμης. Ομοφοβικές βρισιές, εθνικιστικές φωνές, ωμότητα των σωμάτων, δειλία των πολλών που χτυπούν τον ένα, χυδαιότητα των νέων που δέρνουν τον γέροντα, μιζέρια των συμμορφωμένων που λωιδωρούν τον αντικομφορμιστή, υποκρισία των δήθεν πληβείων που τραμπουκίζουν τον εκλεγμένο -δήθεν- εξουσιαστή, μανιακή αναζήτηση νοήματος χαμένων ζωών που κατασκευάζουν τον ανθέλληνα και τον προδότη.

Ο πρωθυπουργός της κανονικότητας ξεκίνησε την τουιτεροκαταδίκη του γεγονότος, σημειώνοντας τι δεν είναι αυτοί οι δράστες της δολοφονικής απόπειρας κατά του Μπουτάρη. Έσπευσε να οριοθετήσει τι δεν είναι αυτοί οι άνθρωποι: δεν είναι Αγανακτισμένοι, μας είπε, και δεν είναι συγκεντρωμένο πλήθος. Κάποιοι έσπευσαν να επικρίνουν τη διάγνωση αυτή ως εξής: άρα αν ήταν Αγανακτισμένοι

π.χ. η βία θα ήταν δικαιολογημένη. Θεμιτή ανάγνωση, παρότι η αψυχολόγητη αυτή φροντίδα να μη θεωρηθούν Αγανακτισμένοι –διότι σήμερα ελάχιστοι από τα εκατομμύρια των συμμετεχόντων στις συγκεντρώσεις των Αγανακτισμένων τις επικαλούνται σθεναρά– περισσότερο υπηρετεί μια επιχείρηση αλλοίωσης και μείωσης της μνήμης μας. Ο Τσίπρας διεκδικεί ως ιστορική του ενδοχώρα το κίνημα των Αγανακτισμένων. Ορθά το κάνει. Αυτή την κοινωνική δυσφορία των μεσαίων στρωμάτων εργαλειοποίησε και πολιτικοποίησε μέχρι να καταλάβει την εξουσία και ματαιώς ίσως, αλλά επίμονα, αυτή προσπαθεί να εκφράσει κάθε στιγμή. Μόνο που προσπαθεί να θολώσει το ίδιο το ιστορικό υλικό του 2011. Την αυθεντική, δηλαδή, ριζοσπαστικοποίηση των Αγανακτισμένων, το αντιδημοκρατικό τους πάθος που τους μετέτρεπε κάθε μέρα που περνούσε εκείνη την αρχή καλοκαιριού του 2011 από νοικοκυραίους της αγωνίας σε υπέρμαχους των δραστηκών λύσεων, της δραχμής, της άμεσης χρεοκοπίας, ενός εμφυλίου που θα εκκαθάριζε τους κακούς που πούλησαν την πατρίδα, τους ανθέλληνες, τους μπουτάρηδες του ακραίου κέντρου που είναι νεοφιλελεύθερο και συνεπώς φασιστικό, σύμφωνα με τις θλιβερές και αστήρικτες εκείνες θεωρίες.

Πάνω απ' όλα όμως αυτό που πρέπει να ξεχαστεί είναι η βία. Η ωμή, σκληρή και ταπεινωτική βία που ασκήθηκε τότε, συμβολικά και πρακτικά. Αυτή που βλέπουμε σε αυτήν τη φωτογραφία από τον Ιούνιο του 2011 στο Σύνταγμα, όταν σουρούπωνε και μαζεύονταν οι Αγανακτισμένοι με την ευλογία των ΜΜΕ και της αντιπολίτευσης (και της ΝΔ διακριτικά συμπεριλαμβανομένης) και άρχιζε η τελετή της μούτζας στη δημοκρατία. Τα πανό λένε πολλά: ισπανικές σημαίες από το αδελφό κίνημα των indignados, ελικόπτερα για να σωθούν οι κυβερνώντες μετά τη λυτρωτική χρεοκοπία, ελληνικές σημαίες βεβαίως, μια αργεντινική ως τόπος του συλλογικού μας αυθεντικού προορισμού και σταθερή αναφορά στους απανταχού οραματιστές μιας αλτέρνατιβ ζωής χωρίς πολυτέλειες, ενοποίηση της Χούντας με τη δημοκρατία αφού η πρώτη «δεν τελείωσε το '73», χρυσά δόντια που παίρνουν οι τραπεζίτες και ξανά ελικόπτερα και ουστ. Μα πάνω απ' όλα, κρεμάλες. Δεσπόζουσες κρεμάλες σε ρεαλιστικό μέγεθος, με χοντρό δοκάρι από ικρίωμα της εκδίκης και του διχασμού. Δηλαδή, της κανονικότητας της χώρας μας. Από τότε έως και τώρα. Κανονικότητα της κρεμάλας, λοιπόν, και εξαναγκασμός στη λήθη. ●

ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΠΟΥΤΑΡΗ

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ
Εικονογράφηση: ΠΑΝΟΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΣ

Εμβληματικές φυσιογνωμίες της δημόσιας ζωής, ο κ. Αχιλλέας Μπέος της «Παράγκας» στον Βόλο, ο κ. Καμπόσος δήμαρχος Άργους και εκείνος ο δημοτικός σύμβουλος στην Καβάλα, ξεσπάθωσαν και αποθέωσαν τους τραμπούκους Θεσσαλονικείς που επιτέθηκαν στον Γιάννη Μπουτάρη. Οι παραπάνω είναι όλοι αιρετοί. Ψηφίστηκαν από τις τοπικές κοινωνίες, δηλαδή από τον «σοφό λαό». Τελικά ο Γιάννης τη γλίτωσε, διότι θα μπορούσε και να μην τη γλιτώσει. Ταυτοποιήθηκαν μέχρι στιγμής 10 τραμπούκοι. Ο ένας ανήλικος. Επίθεση από ομάδα δέκα ατόμων δεν μπορεί να λογίζεται «αυθόρμητη». Είναι οργανωμένη, στημένη και με ονοματεπώνυμο. «Τους ξέρω» είπε ο Γιάννης μιλώντας στο Δημοτικό Συμβούλιο. Τους ξέρουν και εκείνοι που τον άκουγαν. Τους ξέρεi και η Κρατική Ασφάλεια, η ΕΥΠ του άλλου του Γιάννη του Ρουμπάτη, τους ξέρουν στην Τούμπα και τον Βαρδάρη, τους ξέρουν από τις νυκτερινές περιπολίες στα σημεία όπου συχνάζουν. Τους ξέρουν πολύ καλά και όσοι «ασχολούνται» με τη δι-οργάνωση συλλαλητηρίων για τη διάσωση του Έθνους από τους εθνοπροδότες.

Άλλες εμβληματικές φυσιογνωμίες της «Φτωχομάνας», οι κ.κ. Πανίκας Ψωμιάδης, Κυριάκος Βελόπουλος και Συντροφιά δεν έκρυψαν την αγαλλίασή τους από τον ξυλοδαρμό του Γιάννη. Ο πρώτος «Δεν μπορείς να μιλάς έτσι στον Νομάρχη» είναι από τους λίγους αιρετούς που αποπέμφθηκαν λόγω απάτης από τη θέση τους. Επιβιώνει λαθραίως, όπως και οι συν αυτό που επιχειρούν να στήσουν «Ρωσικό Κόμμα» πουλώντας βιβλία σε λαθρόβιες εκπομπές. Όλοι γνωρίζονται με όλους σε αυτή την πόλη. Ακόμη και σκιές αναγνωρίζονται, που την έχουν στοιχειώσει.

Όταν εισήλθε ο Ελληνικός Στρατός, η Θεσσαλονίκη ήταν μία διεθνής οντότητα. Το μεγαλύτερο ποσοστό των κατοίκων της (160.000) το 1912 ήταν Εβραίοι που μιλούσαν λαντίνο. Η δεύτερη πληθυσμιακή ομάδα ήταν οι Τούρκοι. Η τρίτη ομάδα ήταν οι Έλληνες (25% στη δημογραφική προσεγγιστική απογραφή του 1913). Μετά ακολουθούσαν όλοι οι άλλοι. Σλαβόφω-

νοι, κυρίως Βούλγαροι, Βλαχόφωνοι, Αλβανόφωνοι και πολύ λίγοι Σέρβοι. Αυτή ήταν η εικόνα της πόλης. Το 1917 ξεσπά η μεγάλη πυρκαγιά. Η πόλη χάνει τον δραστήριο πυρήνα της γύρω από τα Λαδάδικα και τον Βαρδάρη. Την περίοδο 1922-1924 καταφθάνουν οι πρόσφυγες από τον Πόντο και τη Μικρά Ασία και αποχωρούν οι Τούρκοι. Στήνονται οι καταυλισμοί στην Καλαμαριά. Φτώχεια, απόρριψη (τουρκόσκοποι), απόγνωση και θανατικό. Η πόλη αλλάζει. Το 1927 ιδρύεται από έναν τουρκόφωνο έμπορο, τον Γιώργο Κοσμίδη, η ακροδεξιά, αντικομμουνιστική, αντισημιτική, τελικά φασιστική οργάνωση «ΕΕΕ». Το ποντιακό στοιχείο –για την ακρίβεια το λούμπεν ποντιακό στοιχείο– πλαισιωμένο από κάποιους αξιωματικούς στελεχώνει την οργάνωση. Το 1931 η «ΕΕΕ» οργανώνει το πογκρόμ εναντίον των Εβραίων της Θεσσαλονίκης. Επίθεση κατά του οικισμού «Κάμπελ» στο Ντεπό. Καίνε τους ξύλινους θαλάμους των ανθρώπων που μετακόμισαν εκεί μετά την πυρκαγιά του 1917. Βασικός «μαέστρος» του πογκρόμ είναι ο αρχισυντάκτης της εφημερίδας «Μακεδονία», ο περίφημος Φαρδής. Συλλαμβάνονται πάνω από 20 άτομα. Καταδικάζονται σε μικρές ποινές μόνον τρεις.

Το 1936 έχουμε τους νεκρούς καπνεργάτες στις κινητοποιήσεις. Μέρες του '36. Κάπου 3.000 μελανοχίτωνες από τη Θεσσαλονίκη επιχειρούν να μιμηθούν τη μεγάλη πορεία του Μουσολίνι προς τη Ρώμη. Όπως συμβαίνει πάντα σε αυτή τη χώρα, η μίμηση καταλήγει σε παρωδία. Ευτυχώς. Κάποιοι από τους θεούς είναι και δημοκράτες.

Δικτατορία, πόλεμος, εμφύλιος. Γεντί Κουλέ. Οι Εβραίοι της πόλης αποδεκατίζονται στο Ολοκαύτωμα. Η πόλη δεν κουνά το δακτυλάκι της, εκτός από ελάχιστους. Οι εβραϊκές περιουσίες καταλήγουν, ω του θαύματος, στους Έλληνες γειτόνους τους. Την 16η Μαΐου του 1948 ένας ψαράς, ο Λάμπρος Αντώναρς, πιάνει στα δίκτυα του ένα πτώμα πισθάγκωνα δεμένο με μία σφαίρα στο κεφάλι. Είναι ο δημοσιογράφος Πολκ. Τα πρώην μέλη της «ΕΕΕ», που διαλύθηκε επί δικτατορίας Μεταξά, μετεξελίχθηκαν στην Κατοχή σε ταγματασφαλίτες. Μετά σε προστά-

τες της εθνικοφροσύνης και διώκτες του Κομμουνισμού. Ήταν οι δήμειοι στο Γεντί Κουλέ, οι βασανιστές, τα καρφιά και ο πυρήνας του παρακράτους. Ο πυρήνας έγινε καθεστώς. Το παρακράτος στην πόλη αυτή θέριψε. Δολοφονεί ο Κοτζαμάνης τον Λαμπράκη. Η παράδοση συνεχίζεται. Το παρακράτος, επίσης. Δεν εξοστράκίστηκε ποτέ. Άλλαξε μορφή. Έγινε «οπαδός» και «Χούλιγκαν». Απέκτησε χοντρό σβέρκο, κόντυνε και τα χέρια του έγιναν μυώδη. Άρχισε να ομιλεί και κάτι περιέργες γλώσσες από τον Καύκασο. Το νέο λούμπεν της πόλης στήθηκε γύρω από νέα συνθήματα. Τους αποκάλεσαν Πόντιους, αλλά καμία σχέση δεν είχαν με τους παλιούς. Απέκτησαν και «μεροκάματο».

Την τελευταία περίοδο έμπειροι διπλωμάτες του Υπουργείου Εξωτερικών έστειλαν αναφορές σε αρμόδιες υπηρεσίες, καθώς και στα θεσμικά κέντρα της χώρας, με πληροφορίες για τις ενέργειες «κύκλων» από τη Βόρεια Ελλάδα που δραστηριοποιούνται με άλλοθι τα εθνικά λεγόμενα θέματα. Οι «κύκλοι» αυτοί εντοπίζονται σε ομάδες αποστράτων, στην Εκκλησία, σε διάφορες επιχειρηματικές παρέες. Συζητούν ζητήματα όπως συγκρότηση «Λέγκας του Βορρά» στα πρότυπα του ακροδεξιού σχήματος στη Βόρεια Ιταλία. Οι «κύκλοι» αυτοί δραστηριοποιήθηκαν γύρω από την οργάνωση των δύο συλλαλητηρίων στη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα με επίκεντρο την αποτροπή της σύνθετης ονομασίας της ΠΓΔΜ. Οι Έλληνες διπλωμάτες σημειώνουν στις αναφορές τους πως όλως περιέργως η ιδεολογική τοποθέτηση των οργανωτών των συλλαλητηρίων συνέπιπε με τις θέσεις του υπουργού Εξωτερικών της Ρωσίας κ. Λαβρόφ, ο οποίος καλούσε Αθήνα και Σκόπια να μην υποκύψουν σε πιέσεις για την εξεύρεση κοινά αποδεκτής λύσης. Στις ίδιες αναφορές επισημαίνεται πως ο ρωσικός παράγοντας την ίδια χρονική περίοδο δραστηριοποιήθηκε έντονα στην ΠΓΔΜ, το

Μαυροβούνιο και κυρίως τη Σερβία.

Λίγες εβδομάδες αργότερα μία «διαρροή» από την ΕΥΠ και από ανώτατο κλιμάκιο «αποκάλυπτε» πως επιχειρείται αποσταθεροποίηση της Υπηρεσίας από άτομα που κινούνται σε συνδυασμό με τις επιλογές ξένης χώρας. Η «διαρροή» η οποία διακινήθηκε μέσω συγκεκριμένων ΜΜΕ που πρόσκεινται και στη Συμπολίτευση όσο και στην Αντιπολίτευση («Καθημερινή», «Πρώτο Θέμα», «Αυγή» και «Εφημερίδα των Συντακτών») άφηνε ξεκάθαρα να εννοηθεί πως υπάρχει ζήτημα με ρωσική παρέμβαση στην Ελλάδα. Η υπόθεση άρχισε με την ανύπαρκτη ιστορία περί δολοφονίας του Κώστα Καραμανλή (Σχέδιο Πυθία) και συνεχίζεται σήμερα σε διαφορετικές συνθήκες.

Πριν τη «διαρροή» από την ΕΥΠ, ο αμερικανός πρέσβης στην Αθήνα με δήλωσή του είχε χαρακτηρίσει απαράδεκτη την εμπλοκή ρώσου επιχειρηματία στην εξαγορά του λιμένος Θεσσαλονίκης. Μεσολάβησε το επεισόδιο με την ένοπλη εισβολή στο γήπεδο της Τούμπας του προέδρου της ομάδας. Πολλοί το εξέλαβαν και ως... «Μήνυμα».

Η επίθεση κατά του Γιάννη Μπουτάρη αιφνίδιασε με την αγριότητά της, αλλά για ορισμένους οι οποίοι παρακολουθούν το τι συμβαίνει το τελευταίο διάστημα «ήταν κάτι που θα συνέβαινε με στόχο ένα πρόσωπο - σύμβολο της δημοκρατικής Θεσσαλονίκης». Κάποιοι «κύκλοι» με διάφορους τρόπους επιχειρούν να πάρουν την πόλη στα χέρια τους. Ως βασικό προκάλυμμα, βεβαίως, χρησιμοποιείται η ανάγκη «διάσωσης του Έθνους». Οι κύκλοι αυτοί χρηματοδοτούν και οι ελληνικές αρχές το γνωρίζουν. Οι επόμενες εκλογές θα διεξαχθούν κάποια στιγμή. Οι σχεδιασμοί επομένως επιταχύνονται. Σε τέτοιες συνθήκες το παρακράτος «ενεργοποιείται». Η Αθήνα λιάζεται. **Α**

«Ο Γιάννης Μπουτάρης με μια άγρια αρκούδα στα σύνορα μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας», 2013, υδατογραφία και μολύβι σε χαρτί

**ΚΑΠΟΙΟΙ «ΚΥΚΛΟΙ»,
ΜΕ ΠΡΟΣΧΗΜΑ
ΤΗ «ΔΙΑΣΩΣΗ
ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ»,
ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΝ
ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΤΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ**

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Όταν ο κόσμος που περιγράφουν τα κυβερνητικά κανάλια διαφέρει τόσο ριζικά από τον κόσμο που περιγράφουν τα ΜΜΕ της αντιπολίτευσης, η αλήθεια δεν είναι, όπως συνηθίζουμε να λέμε, «κάπου στη μέση». Η αλήθεια δεν είναι πουθενά. Όπως συνήθως, αντιγράφουμε τα χειρότερα παραδείγματα: τα ιδιωτικά κανάλια, που ιδρύθηκαν χωρίς τις απαραίτητες προϋποθέσεις –παλιά ιστορία αυτή, την έχουμε ξεχάσει– αντέγραψαν στην αρχή το κιτς της ΡΑΙ και στη συνέχεια, καθώς η παγκοσμιοποίηση εξελισσόταν, τα πιο δύσσομα κατακάθια της αμερικανικής τηλεόρασης. Έχουμε μείνει πίσω όπως σε όλα: παντού η τηλεόραση έχει απογειωθεί καλλιτεχνικά· τα reality shows απευθύνονται πια μόνο σε υπέργηρους, αναλφάβητους και λούμπεν· δεν συνιστούν το κύριο σώμα των τηλεοπτικών προγραμμάτων. Το ζήτημα ωστόσο δεν είναι μόνο αισθητικό μιας και ποτέ δεν είναι «μόνο» αισθητικό: σήμερα, τα ιδιωτικά κανάλια –ως προέκταση και προϊόν μίμησης των ηλεκτρονικών μέσων– απαντούν στα κρατικά με τη θεαματικότερη μεροληψία όλων των εποχών· δεν μεταδίδουν ειδήσεις· μεταδίδουν γνώμες, σχόλια και κουτσομπολιά τα οποία εκφέρονται με σπουδαιοφάνεια και εντάσσονται στα δελτία ειδήσεων.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, πολλοί από μας το επαναλαμβάνουμε ξανά και ξανά, συνετέλεσε στην κακιστοκρατία σε όλους τους τομείς· και ανέδειξε για μια ακόμα φορά τον αδιόρθωτο Νεοέλληνα. Δημοσιογράφος πλέον μπορεί να γίνει ο κάθε αγράμματος, ο κάθε αήθης, ο κάθε ξεπουλημένος σε κομματικά και οικονομικά συμφέροντα – όχι, δεν ήταν πάντοτε έτσι· ούτε τα αντιπολιτευόμενα τηλεοπτικά κανάλια ήταν in-your-face φερέφωνα των αντιπολιτευόμενων κομμάτων. Εδώ έχουμε συμπυκνωμένη εικόνα media bias: ρεπορτάζ όπου υποτιμώνται ή υπερτονίζονται ειδήσεις (συχνά με σκανδαλώδη τρόπο, χωρίς ίχνος διακριτικότητας: δεν χρειάζονται πια προσχήματα)· ειδήσεις όπου ο σχολιασμός του παρουσιαστή βαραίνει απείρως περισσότερο από τα γεγονότα που περιγράφει· διαρκής επανάληψη ιδεών και προσλήψεων που θεωρούνται mainstream (να μην αφηνιάσουμε το κοινό μας, να μην ταράξουμε την comfort zone)· λαϊκισμός της ίδιας ακριβώς ποιότητας και έντασης με εκείνον της κυβέρνησης· κិតρινισμός. Όλα τούτα συμβαίνουν με γλαφυρή και ευτελή γλώσσα, με πλήθος κλισιό, υπερβολών, μεταφορών, παρομοιώσεων, γραμματικών σφαλμάτων και συντακτικών βαρβαροτήτων: δεν είναι λίγοι οι δημοσιογράφοι που πο-

ζάρουν με ύφος χιλίων καρδινάλιων αραδιάζοντας κοινοτοπίες. Η κυβέρνηση πουλάει φύκια για μεταξωτές κορδέλες –για να το θέσουμε ηπιώς– αλλά, επειδή εμείς οι Νεοέλληνες είμαστε το τέρας που είμαστε, το ίδιο κάνει και η μιντιακή της αντιπολίτευση.

Αν ένας Ευρωπαίος παρακολουθήσει τη Fox News στις ΗΠΑ θα εκπλαγεί από την αμετροέπεια, τη χονδροειδή αγένεια, τον φανατισμό και την προφανή ψευδολογία εναντίον των liberals: η Fox News βγάζει αφρούς· κι αν ίσχυαν στην Αμερική οι ευρωπαϊκοί νόμοι περιορισμού της ελευθερίας του λόγου, θα τους καταπατούσε όλους. Νομίζω όμως ότι ένας Έλληνας, ιδιαίτερα μετά τις πρόσφατες εμπειρίες μας, δεν θα εντυπωσιαζόταν: έχουμε συνηθίσει σε περιβάλλον προπαγάνδας· το ρεπορτάζ συγχέεται εδώ και πολλά χρόνια με το opinion making, με την αρθρογραφία γνώμης που αποτελεί μια εντελώς διαφορετική επαγγελματική λειτουργία και έχει διαφορετικές αξιώσεις.

Καθώς περνάει ο καιρός, η ποιότητα φθίνει σε όλους τους επαγγελματικούς κλάδους· όταν η παιδεία καταρρέει, ακολουθεί η κατάρρευση όλων. Η δημοσιογραφία είναι το άριστο παράδειγμα του πώς η αγραμματοσύνη μπορεί να αποβεί πολύ επικίνδυνη, ιδιαίτερα σε χώρες χωρίς ιστορικές δημοσιογραφικές σχολές, χωρίς ισχυρούς θεσμούς επαλήθευσης, χωρίς watchdog groups που να επαγρυπνούν έναντι της παραπληροφόρησης και να αποκαλύπτουν τα ψέματα, τις παραπλανητικές υπερβολές, τις συκοφαντίες, τις διαστρεβλώσεις. Το πρόβλημα δεν είναι μόνο ηθικής φύσεως, δηλαδή το ότι η αντιπολίτευση πρέπει να είναι σοβαρή, δίκαιη, ισορροπημένη· το πρόβλημα είναι επίσης η αναποτελεσματικότητα: πώς τα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ προσδοκούν να επηρεάσουν ανθρώπους που δεν συμφωνούν a priori μαζί τους; Κανείς δεν πείθεται με ειρωνείες και ξεκατινιάσματα – απόδειξη τα κυβερνητικά κανάλια που απευθύνονται στους yesmen του ΣΥΡΙΖΑ και κολακεύουν το ΚΚΕ και τα αριστερά γκρουπούσκουλα· κανείς άλλος δεν τα εμπιστεύεται.

Δεν πρόκειται μόνο για τον συνηθισμέ-

νο διχασμό, πρόκειται για δημοσιογραφική malpractice· για κατάχρηση εξουσίας, για ιδεολογικό, πολιτικό και αισθητικό χειρισμό του κοινού. Όταν στα πάνελ των δέθεν συζητήσεων καλούνται να συμμετέχουν διάφορα νούμερα των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ίσως για να εκτε-

ΕΧΟΥΜΕ ΣΥΝΗΘΙΣΕΙ ΣΕ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ· ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΥΓΧΕΕΤΑΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΤΟ OPINION MAKING, ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΓΝΩΜΗΣ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

θούν ακόμα περισσότερο, αυτό που τελικά συμβαίνει δεν είναι η έκθεση των γελοίων, αλλά η πτώση της ποιότητας της εκπομπής. Ουδείς βγαίνει κερδισμένος όταν συναναστρέφεται ημίτρελους· εκτός από τους ίδιους τους ημίτρελους. Εξάλλου, χωρίς ακρίβεια και δικαιοσύνη, κανείς δεν είναι αξιόπιστος. Αν και η αντιπολιτευτική δράση έναντι μιας κυβέρνησης σαν τους ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν εγείρει, εκ των πραγμάτων, υψηλές απαιτήσεις, η σοβαρότητα, η απόσταση, μια προσπάθεια για αντικειμενικότητα είναι εκ των ων ουκ άνευ. Αν η αντιπολίτευση επιδιώκει να μας απαλλάξει από τη χυδαιότητα, προφανώς δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιεί χυδαία μέσα. **A**

Προσλήψεων το ανάγνωσμα!

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΡΚΑΤΣΟΥΛΗ

Λοιπόν, ο χρόνος των εκλογών δεν μπορεί παρά να είναι το 2019. Και μάλιστα, με τις ευλογίες των δανειστών!

Κατέληξα σ' αυτό το συμπέρασμα μετά την ανακοίνωση της κυβέρνησης ότι, σε συμφωνία με την Τρόικα, ο κανόνας που θα ισχύσει για τις προσλήψεις στο δημόσιο, από 1-1-2019, θα είναι: Μια πρόσληψη για κάθε μια αποχώρηση.

Επομένως, το 2019, θα μπορούν να διοριστούν στο δημόσιο x υπάλληλοι, πλέον αυτών που θα διοριστούν σε θέσεις συμβασιούχων των οποίων ο αριθμός είναι y.

Λέω x και y αντί των πραγματικών αριθμών, γιατί οι επίσημοι αριθμοί έχουν καταστεί απολύτως αναξιόπιστοι. Ουδέποτε συμφωνήθηκαν και, κατά πάσα πιθανότητα, δεν πρόκειται να συμφωνηθούν ούτε στο μέλλον. Κάτι οι ημεδαποί ρουσφετοπράκτες, κάτι οι λογιστές των Βρυξελλών που θεωρούν τα ρουσφέτια ένα είδος «εθνικού σπορ» για τους Έλληνες, φθάσαμε στο εξής κωμικοτραγικό modus operandi: Οι δανειστές να κάνουν πως μας ελέγχουν και η κυβέρνηση να κάνει πως τους ακούει. Η υπόρρητη αυτή συμφωνία περιλαμβάνει την de facto χαλαρότητα από την πλευρά των δανειστών ως προς την άσκηση του εθνικού μας σπορ και, από την πλευρά μας, την πληρωμή του λογαριασμού στο ακέραιο. Αυτός είναι ο ιστορικός συμβιβασμός στη δύσκολη σχέση Ελλάδας-δανειστών.

Οι δανειστές μη μπορώντας να κατανοήσουν πώς είναι δυνατόν μια κυβέρνηση να μένει στην εξουσία όταν κάνει προσλήψεις και, εν ταυτώ, γδέρνει τους πολίτες της με φόρους, προκειμένου να καλύψει την δαπάνη που αυτές προκαλούν, αποδέχθηκαν την αυτοακύρωσή τους. Ιδού, πώς:

♦ Το 2015 που ίσχυε ο λόγος 1:5 (δηλαδή, για κάθε πέντε που αποχωρούν να προσλαμβάνεται ένας) η διαδικασία τηρήθηκε (σχεδόν) πιστά. Σύμφωνα με τα στοιχεία της απογραφής αποχώρησαν (για όποιους λόγους) 15.925 άτομα και προσλήφθηκαν 4.437 (η τελική αναλογία ήταν 1:3,5).

♦ Το 2016, αφού η κυβέρνηση είχε δώσει ένα «καλό» δείγμα συμμόρφωσης στις επιταγές των δανειστών, αυτοί αποφάσισαν να χαλαρώσουν την εποπτεία. Η κυβέρνηση, αντιλαμβανόμενη τη χαλαρότητα των ελέγχων, «έσπρωξε» όσα πιο πολλά ρουσφέτια μπορούσε. Έτσι, η εικόνα, στο τέλος του έτους, διαμορφώθηκε ως εξής: Εκείνοι που αποχώρησαν ήταν 9.810 και εκείνοι που προσλήφθηκαν 8.211. (Η πραγματική αναλογία διαμορφώθηκε στο 1:1,2).

♦ Φθάνουμε στο 2017, όπου οι συριζαίοι πελατοκράτες δείχνουν τις πραγματικές τους διαθέσεις: Το 1:5 έχει γίνει 1:4 αλλά γνωρίζουν ότι έχει ισχύ μόνο στα χαρτιά. Για πρώτη φορά, οι προσλήψεις είναι περισσότερες (8.518) από τις αποχωρήσεις (7.595).

♦ Για το 2018 η αναλογία προσλήψεων προς αποχωρήσεις έχει οριστεί να είναι 1:3 και η κυ-

βέρνηση ανακοινώνει σωρηδόν προσλήψεις.

Οι προσπάθειες της καλής κυβέρνησης ανταμοίβονται και η τρόικα αποφασίζει να κατεβάσει το μέτρο στο 1:1 από 1ης Ιανουαρίου 2019! Ως προς τους συμβασιούχους η κατάσταση είναι «καλύτερη», διότι εκεί οι έλεγχοι περιορίζονται σε συστάσεις. Οπότε, οι πελατοκράτες και ρουσφετολάγοι συριζαίοι κάνουν πάρτι. Από το 2015 και μετά, ο απόλυτος αριθμός των μισθοδοτούμενων στα δημόσια νομικά πρόσωπα αυξάνεται κατακόρυφα και, μέσα σε τρία χρόνια, σχεδόν διπλασιάζεται. Οι συμβασιούχοι από 62.580 τον Δεκέμβριο 2014 ξεπερνούν τις 100.000 το πρώτο τρίμηνο 2018.

Summa summarum: Προστιθέμενοι οι 127.484 έκτακτοι στους 602.997 μονίμους, έχουμε σήμερα 730.481 δημοσίου υπαλλήλους.

Είναι βέβαιο, ότι, τους επόμενους μήνες, θα ακολουθήσει κρεσέντο προσλήψεων και, πλησιάζοντας την ημέρα των εκλογών, ο τελικός αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων θα πλησιάσει το εφιαλτικό εκείνο 1.000.000 του 2009.

Κι αν όλα τα προηγούμενα στοιχειοθετούν το ελληνικό δράμα, η τελευταία πράξη που το μετατρέπει σε κωμωιδύλλιο είναι η αξιολόγηση. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που προσλαμβάνονται μ' αυτό τον τρόπο πρέπει, σύμφωνα με τη μνημονιακή «αποπολιτικοποίηση της διοίκησης», να αξιολογηθούν (σημ. αρθρογράφου: γελάστε ελεύθερα)!

Η αξιολόγηση των υπαλλήλων χωρίς την αξιολόγηση των φορέων στους οποίους αυτοί προσφέρουν τις υπηρεσίες τους είναι παρωδία αξιολόγησης. Πολλώ δε μάλλον, όταν υπάρχουν φορείς (νομικά πρόσωπα) των οποίων η κυβέρνηση αγνοεί την ύπαρξη.

Ακόμη, όμως, και σ' αυτή την παρωδία, οι λογιστές εξ Εσπερίας συμφώνησαν ότι καλά κρατεί. Αν και προς το παρόν, η αξιολόγηση έχει γίνει ψηφιακή, λόγω άρνησης πολλών δημοσίων υπαλλήλων να αξιολογηθούν, όπως διαβεβαίωσε η αρμόδια υπουργός, υπάρχει κοσμοσυρροή υπαλλήλων που θέλουν να αξιολογηθούν. Και, μπράβο τους (με την άδεια του Μ. Βουλαρίνου)!

Έτσι, λοιπόν, ολοκληρώνεται η μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης στην Ελλάδα!

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ μπορεί, ήσυχα πλέον, να προετοιμάσει την επόμενη φάση της διοικητικής ανάπτυξης. Αν αυτό δεν συμβεί μετά την καθαρή έξοδό μας τον Αύγουστο, θα συμβεί οπωσδήποτε με την επόμενη χρεοκοπία μας! Υποθέτω ότι τα μέτρα που θα συμπεριληφθούν στην ατζέντα εκείνου του μνημονίου, θα περιλαμβάνουν έναν πιο ευφάνταστο τρόπο για να μετράμε τους δημοσίου υπαλλήλους στην Ελλάδα.

Μέχρι τότε, θα εκφράζουμε την πίστη μας στις αξίες του ανταγωνισμού και του φιλελευθερισμού, θα επιδιώκουμε μια δουλειά με μικρότερο μισθό αλλά σιγουριά (βλ. δημόσιο) και, βεβαίως, θα συνεχίσουμε να περιμένουμε να εμφανιστεί ο Ηγέτης-Πούτιν που θα μας οδηγήσει εκεί που μας πρέπει (www.dianeosis.org). **A**

18th Athens Technopolis Jazz Festival

Η ΑΘΗΝΑ ΑΚΟΥΕΙ ΤΖΑΖ ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ sgt.gr

04 ↓ 10 June

Free entrance Είσοδος ελεύθερη technopolis-athens.com

CITY OF ATHENS TECHNOLIS CITY OF ATHENS

ΜΑΝΟΣ ΒΟΥΛΑΡΙΝΟΣ ΚΟΥΝΙΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΚΟΥΝΑΓΕ...

Σε μια παιδική χαρά κάπου στο Μετς,
η συσκευή αρχίζει να γράφει: μια συνέντευξη
εφ' όλης με τον sui generis αθηναίο
δημοσιογράφο που κατέχει την τέχνη του
να προβοκάρει τους πάντες και τα πάντα.
Ακόμα και τον ίδιο τον εαυτό του.

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Είσαι γεννημένος «φιλελέ»; Είμαι γεννημένος φλώρος. Δεν είμαι φιλελέ. Δεν μου αρέσει να είμαι τίποτα. Το «φιλελέ» μου βγάζει απόπειρα να ενταχθεί κανείς κάπου, και αυτό είναι το χειρότερό μου. Οι φιλελέδες φοβάμαι ότι θα είναι οι κνίτες του μέλλοντος, οπότε δεν θέλω πολλά πολλά.

Ήσουν απολιτίκ ως μαθητής; Όχι, η πολιτικοποίηση στο σπίτι μου ήταν έντονη, γονείς αριστεροί, καθηγητές φιλόλογοι και οι δύο και ΚΚΕ κανονικό. Ξέρω τι γίνεται στην πολιτική, αλλά δεν ενδιαφέρομαι. Οι γονείς μου είναι οι απόλυτα φιλελεύθεροι ΚΚΕδες. Θυμάμαι, ως παιδάκι, είχαμε πάει σε ένα Φεστιβάλ της ΚΝΕ. Και οι «πρόσκοποι» του ΚΚΕ ήταν οι «Νέοι Πρωτοπόροι». Κι εγώ είπα «θέλω κι εγώ να γραφτώ». Και οι γονείς μου μού απάντησαν «όχι, δεν θα γραφτείς». Θεωρούσαν ότι δεν υπάρχει λόγος να ενταχτείς.

Και μετά, Πάντειο... Φεύγοντας από το λύκειο, περίμενα ότι το επίπεδο θα ήταν πολύ ανεβασμένο. Και βρήκα μια Γ΄ Γυμνασίου γύρω μου! Μια πενταήμερη πάλι! Έφυγα στους

έξι μήνες και για έναν χρόνο δεν έκανα τίποτα. Επειδή όμως έπρεπε να κάνω κάτι, γράφτηκα στο Εργαστήριο Δημοσιογραφίας.

Το Εργαστήριο το τελείωσες; Όχι. Έφυγα στον ενάμιση χρόνο, γιατί ξεκίνησα να δουλεύω στον ΣΚΑΪ. Στην αρχή ήμουν σε ένα ραδιοφωνικό μαγκαζίνο που έκανε η Κανέλλη τα σαββατοκύριακα και πολύ λίγο μετά παραγωγός στις ειδήσεις του ραδιοφώνου. Στον στρατό αποφασίζω πως θα ασχοληθώ με τη δημοσιογραφία με την ευρύτερη έννοια. Και εκεί γύρω ξέρω ότι θα κάνω και σάτιρα. Κάνουμε με τον Καλαμούκη τα «Ραδιενεργά Κατάλοιπα» στον ΣΚΑΪ, γράφω ήδη κείμενα για τον Μητσκίωστα, που έχει έρθει στον ΣΚΑΪ, και μετά στο Alter. Τότε με τον Καλαμούκη ήμουν πιο κοντά στην πολιτική θέαση.

Ήσουν πιο αριστερός; Αρκετά.

Μετανιώνεις; Καθόλου. Το θεωρώ σαν παιδική ασθένεια, ιλαρά, αλλά πήγα στον γιατρό κι έγινα καλά. Πήγα σε ψυχολόγο, κανονικά. Ήταν μια περίοδος στη ζωή μου που αισθανόμουν πιεσμένος, ως προσωπικότητα. Και βρήκα ευκαιρία να βάλω στη σειρά

κάποιες σκέψεις, να μου φύγουν τα άγχη. Με βοήθησε, γιατί ήξερα τι ήθελα. Δεν πήγα σε αναζήτηση πνευματικής καθοδήγησης και ζωής, όπως κάνουν πολλοί. Οι άνθρωποι της ηλικίας μου, στη Δύση, αργούν να ωριμάσουν. Γεννηθήκαμε σε ένα περιβάλλον όπου όλα ήταν εύκολα, δεν απειλούμασταν από κάτι. Ήμασταν παιδιά για πολύ μεγαλύτερο διάστημα από ό,τι οι προηγούμενες γενιές. Εκεί γύρω στα 35 άρχισε η εσωτερική μου σύγκρουση, επειδή ωριμάζω, και υπάρχει η σύγκρουση του παιδιού με τον ενήλικα. Η στιγμή που πρέπει κανείς να ωριμάσει, αλλά τσινάει λίγο, γιατί θέλει και δεν θέλει. Κι εκεί πάω στον ψυχολόγο.

Κρατιέμαι από αυτό που είπες για την πολυτέλεια να μεγαλώνουμε στη Δύση. Ξαφνικά ζήσαμε σε αυτή τη χώρα την άρνηση αυτού που λέγεται Δύση. Δεν ξέρω αν έγινε ξαφνικά. Σίγουρα από τη δεκαετία του '70 και μετά, με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο, ζούμε όπως ζούνε τα κακομαθημένα παιδιά στα Βόρεια Προάστια, που θέλουν να κάνουν την επανάσταση εναντίον των γονιών τους έχοντας τη δυνατότητα του δικού τους δωματίου εντός του σπιτιού. ►

Πώς νιώθεις εκείνο το διάστημα που «μπορούμε να ζήσουμε με σκυλοτροφές που θα μας στείλουν από τη Βενεζουέλα», που ο Γιάννης Βαρουφάκης περιφέρεται στην Ευρώπη... Τρομερή ανησυχία. Η δική μου ωρίμανση συμπίπτει με την, ας πούμε, άνοδο του αντιμνημονιακού κινήματος. Στα δικά μου τα μάτια αποκαλύπτεται η απόλυτη ανευθυνότητα της αριστεράς – θα έπρεπε να το είχα καταλάβει νωρίτερα. Ξαφνικά αποκαλύπτεται πως η αριστερά είναι ο φωνακλάς στην κερκίδα. Ο προπονητής της εξέδρας που τα ξέρει όλα, αλλά στην πραγματικότητα είναι εντελώς άσχετος και γι’ αυτό και τρομερά επικίνδυνος. Και σε μια τρομερά δύσκολη στιγμή, συνεχίζει να φωνάζει αδιαφορώντας για τους κινδύνους που μπορεί να δημιουργήσει η στάση του. Εκεί είπα «δεν θέλω να έχω καμία σχέση με αυτόν τον κόσμο». Δεν πιστεύω στους ανθρώπους που είναι αθώοι, και εξαπατούνται. Όχι, οι άνθρωποι έχουν μια χαρά μυαλό και καταλαβαίνουν. Και, όταν δεν καταλαβαίνουν, δεν θέλουν να καταλάβουν για κάποιους ψυχολογικούς λόγους. Τότε πραγματικά τρομάζω και αισθάνομαι απέχθεια. Ανησυχώ αν την επομένη θα είμαστε στην Ευρώπη, θα έχουμε ευρώ ή θα μετράμε δισεκατομμύρια για έναν κεσέ γιαούρτι... Έχω την ανησυχία της πραγματικότητας.

Και το κοινωνιείς προς τα έξω, το λες... Ε, γι’ αυτό κάνω αυτή τη δουλειά, για να λέω ό,τι σκέφτομαι.

Και την ίδια στιγμή στοχοποιείσαι. Αισθάνεσαι απειλή; Δεν μου φαίνεται ότι στοχοποιήθηκα. Δεν καταλαβαίνω και τι σημαίνει η λέξη. Κρίνω δημόσια και θα κριθώ και δημόσια. Ούτε απειλή αισθάνθηκα. Εντάξει, δεν θα πάω σε συγκέντρωση αντιεξουσιαστών.

Ή δεν θα πας για καφέ στα Εξάρχεια... Δεν θα πήγαινα έτσι κι αλλιώς. Δεν μου άρεσαν ποτέ τα Εξάρχεια. Πιστεύω ότι τα περί άβατου των Εξαρχείων και η συνεχής επανάληψη της επιχειρηματολογίας είναι μια ελεεινή δικαιολογία για να μην κάνει κανείς τίποτα αλλού. Όταν όλη η προσοχή πέφτει στο άβατο των Εξαρχείων, ξεχνούμε όλα τα άλλα τα άβατα. Δεν κυριαρχεί μόνο στα Εξάρχεια η παραβατικότητα. Και η παραβατικότητα δεν έχει να κάνει μόνο με τις μολότοφ, που έχει, αλλά και με τις εργοδοτικές εισφορές που κλέβονται, με τη μαύρη εργασία, με το «εγώ έτσι γουστάρω και χέστηκα για τον νόμο», και είναι παντού. Όλη η χώρα είναι μια ζώνη παραβατικότητας, απλώς μπορεί να διαφέρουν οι παραβάσεις. Κι έχουμε μια κυβέρνηση που δείχνει να κλείνει το ματάκι σε κάθε είδους παραβατικότητα. Βέβαια, η αλήθεια είναι ότι και οι προηγούμενες κυβερνήσεις κλείνανε το ματάκι στην παραβατικότητα, όχι τόσο έντονα, τώρα το πράγμα ξεχειλίστηκε. Αλλά δεν είναι ότι είχαμε κυβερνήσεις-εχθρούς της παραβατικότητας και ξαφνικά ήρθε μια κυβέρνηση φίλος της. Οι ελληνικές κυβερνήσεις, διαχρονικά, σιχαίνονται τις λέξεις «κανόνες», «έλεγχος» και «τιμωρία». Όπως και οι ψιφοφόροι τους.

Πέρασαν όμως τρία χρόνια με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και οι ανησυχίες που είχες δεν υπάρχουν... Υπάρχει η ανησυχία ότι ζω σε μία χώρα στην οποία το τιμόνι βρίσκονται άνθρωποι που η δημοκρατία δεν είναι το αγαπημένο τους πολίτευμα, που είναι ανίκανοι για οτιδήποτε και που πνευματικά δεν είναι ιδιαίτερα δυνατοί. Δεν μπορώ να βρω κάτι καλό σε αυτούς τους ανθρώπους. Βέβαια, σήμερα δεν πιστεύω ότι το κακό θα έρθει από μέρα σε μέρα, όπως πίστευα την περίοδο του Βαρουφάκη, αλλά το περιμένω από μήνα σε μήνα.

Ας δεχτούμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα φύγει. Τι σε κάνει να πιστεύεις ότι οι επόμενοι που θα έρθουν θα είναι καλύτεροι; «Καλύτεροι» δεν είναι σωστή λέξη, δημιουργεί προσδοκίες. Είναι λάθος να αναρωτιόμαστε «ποιος είναι καλύτερος να ψηφίσουμε». Ας ξεκινήσουμε ψάχνοντας ποιοι είναι το «μικρότερο κακό». Αν στην πορεία βρεθεί και το καλύτερο, μια χαρά.

Στον λόγο σου, ειδικά τον γραπτό, τραβάς τα πράγματα, πας τη γλώσσα στα άκρα – εντάξει, σάτιρα κάνεις. Όχι, καθόλου. Αν κάποιος είναι 1.50, δεν είναι

ο Τσίπρας δεν είναι ο νέος Αντρέας, Περισσότερο φέρνει σε δεύτερο Κωστάκη Καραμανλή. Στην πραγματικότητα όμως δεν μοιάζει με κανέναν.

ακραίο να τον πεις κοντό. Αν κάποιος είναι 200 κιλά, δεν είναι ακραίο να τον πεις χοντρό. Αν κάποιος παρκάρει στη ράμπα των αναπήρων, δεν είναι ακραίο να τον πεις κάθαρμα. Δεν έχω πρόβλημα με το παράνομο, αντικανονικό παρκάρισμα. Έχω πρόβλημα με το αντικοινωνικό παρκάρισμα. Σε μια κοινωνία δεν μπορείς να είσαι αντικοινωνικός, να δρας αδιαφορώντας πλήρως για τους ανθρώπους γύρω σου. Πολύ βασικός κανόνας. Όταν είμαστε πολλοί μαζί, πρέπει με τη ζωή μας, όσο γίνεται, να μην ενοχλούμε τους γύρω μας σε πρακτικά ζητήματα.

Έχουμε όμως αυτή τη ροπή προς το ανατολίτικο. Δεν ξέρω αν είναι ροπή προς το ανατολίτικο ή είμαστε απλώς μαλάκες. Γιατί οι Τούρκοι είναι πιο Ανατολίτες από μας, αλλά δεν καπνίζουν μέσα στα μαγαζιά τους. Δεν τηρούμε τους κανόνες, γιατί είμαστε κακομαθημένοι. Είμαστε κάποιοι πουθενάδες που, επειδή πριν δυόμισι χιλιάδες χρόνια κάποιοι στον ίδιο χώρο κάνανε σπουδαία πράγματα, νομίζουμε ότι είμαστε κι εμείς σπουδαίοι. Χωρίς τίποτα να επιδείξουμε. Επειδή απλώς υπάρχουμε. Αυτό είναι η απόλυτη καταστροφή μας και μας κάνει μαλάκες.

Η Αθήνα τι συναισθήματα σου βγάζει; Απέχθειας. Ποτέ δεν την έβρισκα πολύ ωραία. Δεν μεγάλωσα στην Αθήνα, μεγάλωσα στη Φιλοθέη, κι εκεί το περιβάλλον το έβρισκα πολύ ωραίο. Την Αθήνα την έβρισκα πολύ γοητευτική ως έφηβος, όταν ερχόμασταν από τα προάστια. Νομίζω πως είναι μια μάλλον άσχημη πόλη. Την αγαπώ γιατί ζω εδώ, νοιάζομαι για την Αθήνα, αλλά δεν μπορώ, επειδή τη νοιάζομαι, να μην τη δω όπως είναι. Η μεγαλύτερη απόδειξη του πόσο άσχημη είναι η Αθήνα είναι η φράση «έχει ωραίες γωνιές». Είναι τόσο άσχημη, που την ομορφιά μπορούμε να τη βρούμε μόνο σε κάποιες γωνιές της!

Αν μπορούσες να βιοποριστείς σε κάποια άλλη πόλη της Ευρώπης, ποια θα διάλεγες; Οπουδήποτε και να πας στην Ευρώπη, οι πόλεις είναι ωραιότερες. Αν θα με κρατούσε κάτι στην Αθήνα, είναι οι άνθρωποι, οι φίλοι μου. Νομίζω θα διάλεγα το Λονδίνο, που είναι και πολύ ζωντανό.

Είσαι από αυτούς που κλαίνει για το brain drain; Καθόλου, χαίρομαι για τους ανθρώπους που κατάφεραν να ξεφύγουν.

Υπάρχει η φιλολογία ότι φεύγουν τα καλύτερα μυαλά που θα μπορούσαν να φτιάξουν πράγματα εδώ. Όχι, δεν θα μπορούσαν. Φεύγουν γι’ αυτό τον λόγο, γιατί δεν μπορούν να φτιάξουν πράγματα εδώ. Αν έμεναν εδώ, δεν θα κάνανε τα ωραία πράγματα που κάνουν έξω. Ο άνθρωπος που φεύγει έξω φεύγει επειδή δεν μπορεί να κάνει αλλιώς. Κι αυτός που μένει, επίσης, δεν μπορεί ή δεν έχει ανάγκη να κάνει αλλιώς.

Αν ήσουν 35, θα το έπαιρνες το ρίσκο να φύγεις έξω; Δεν είναι θέμα ρίσκου. Αν έπρεπε να φύγω γιατί δεν θα μπορούσα να ζήσω, δεν είναι ρίσκο, είναι μονόδρομος. Ρίσκο είναι να φύγεις από κάπου που ζεις άνετα. Εγώ βιοπορίζομαι μια χαρά εδώ, δεν έχω ανάγκη να φύγω. Ναι, υπάρχει γενικότερη ανησυχία, ναι, με κλέβει η κυβέρνηση, ναι, οι τραμπούκοι κυκλοφορούν ελεύθεροι, αλλά δεν έχω άμεση ανάγκη να φύγω.

Φταίει μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ, που παράγει δημοσίους υπαλλήλους και δεν αφήνει την αγορά να τρέξει; Η αγάπη για τον κρατισμό είναι διαχρονική. Έχεις εξουσία και θέλεις να την ενισχύσεις, προσλαμβάνοντας δημοσίους υπαλλήλους. Σε αυτόν τον τομέα, η καταστροφή του Καραμανλή ήταν πολύ μεγαλύτερη από αυτή που μπορεί να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Απλώς ήταν πιο εύκολη η εποχή. Το κακό που έκανε η κυβέρνηση Καραμανλή σε αυτόν τον τομέα είναι τρομακτικό. Οι συριζαίοι πασχίζουν να το φτάσουν αυτό το κακό.

Βλέπεις να υπάρχει και μια επικοινωνία... Απόλυτη. Στο μυαλό το δικό μου ο Καραμανλής ήταν ο πρώτος συριζαίος πρωθυπουργός. Μέσα στη Νέα Δημοκρατία,

οι καραμανλικοί είναι η Πέμπτη Φάλαγγα του ΣΥΡΙΖΑ.

Άρα ο Τσίπρας δεν είναι ο νέος Αντρέας... Περισσότερο φέρνει σε δεύτερο Κωστάκη Καραμανλή. Στην πραγματικότητα όμως δεν μοιάζει με κανέναν. Δεν έχει υπάρξει στην ιστορία, δεν ξέρω της ανθρωπότητας, αλλά σίγουρα της Ελλάδας, τόσο αμόρφωτος, ανίκανος και τεμπέλης πρωθυπουργός. Δεν μπορεί να έχει υπάρξει πρωθυπουργός που να έχει μόνο αρνητικά και ούτε μισό θετικό στοιχείο.

Δεν βρίσκεις τίποτα θετικό στον Τσίπρα; Εσύ βρίσκεις; Πολύ ευχαρίστως να μου πει κάποιος ένα. Μπορεί όταν πίνεις καφέ, να είναι ευχάριστος. Αλλά και στον καφέ πρέπει για κάτι να μιλήσεις. Υπάρχει κάτι που να ξέρει και να μπορεί να μιλήσει γι’ αυτό; Αλλά, έτσι κι αλλιώς, είναι άλλη η δουλειά του. Ένα πρόβλημα της ανώριμης κοινωνίας είναι ότι μπερδεύει τον άνθρωπο που συμπαθεί με αυτόν που θα ήθελε να είναι στο τιμόνι του λεωφορείου που είναι μέσα. Για τον οδηγό του λεωφορείου, δεν σε ενδιαφέρει αν είναι κάθαρμα, μονόχνοτος, μαλάκας, αν δεν έχει χιούμορ. Σε νοιάζει μόνο να ξέρει να οδηγεί.

Δεν πιστεύεις πως είναι λίγοι όσοι σκέφτονται έτσι; Όχι, είναι πολλοί. Αν μιλήσεις με τους ανθρώπους, θα δεις πως όλοι πάνω κάτω αυτό θέλουν. Οι ψυχολογικές τους παρορμήσεις και η ανωριμότητά τους δεν τους επιτρέπει να τα κωδικοποιήσουν. Απόδειξη του πόσο πολλοί είναι, η εκλογή Σημίτη. Ο Σημίτης είχε όλα τα χαρακτηριστικά που θα έλεγε κανείς πως θα τον έκαναν απωθητικό για τη λαϊκή μάζα. Κέρδισε όμως δύο εκλογές. Απόδειξη ότι μια μεγάλη μερίδα ανθρώπων ξέρει πολύ καλά τι γίνεται. Απλώς πολύ συχνά άνθρωποι που εμφανίζονται ως λογικοί και ικανοί, στην πραγματικότητα είναι παπατζήδες, που απλώς προσποιούνται τους λογικούς και ικανούς. Νομίζω ότι αν βρεθεί άνθρωπος που να είναι λογικός και να σε πείθει, θα κερδίσει μια μεγάλη μερίδα του κόσμου, αυτή που χρειάζεται.

Η οικογένεια πότε προκύπτει; Τώρα. Την Έφη τη γνωρίζω το 2013 και τώρα κάναμε παιδί.

Οπότε με το παιδί νιώθεις εντελώς ενήλικας και υπεύθυνος; Απολύτως, με τα playstation, τα Lego μου... Η χαρά του παιχνιδιού δεν έχει να κάνει με την ηλικία.

Έχεις σκύλο, έχεις μούσι, έχεις το στιλ του συριζαίου. Πιθανότατα σου αρέσει και το κάμπινγκ... Το απεχθάνομαι. Δεν έχω την οικονομική δυνατότητα, αλλά θα ήθελα να πηγαίνω στα πολυτελέστερα των ξενοδοχείων.

Ποιο είναι το πιο αγαπημένο σου μέρος; Υπάρχει το μέρος που βρήκαμε τον Ζάχο (σκύλος), και είναι η Εύβοια.

Γιατί Ζάχος; Γιατί θέλαμε ένα όνομα αστείο. Είναι από τον Ζάχο Χατζηφωτίου. Στα σκυλιά μου αρέσουν τα κανονικά ονόματα.

Πώς αντέδρασε με το μωρό; Νομίζω πως είναι επιφυλακτικός. Ο Ζάχος είναι καταθλιπτικός. Όταν είναι έξω, είναι κανονικός, αλλά στο σπίτι ξαπλώνει κυρίως. Δεν έχει καταλάβει τι ακριβώς συμβαίνει με το μωρό.

Η σχέση σου με τον Πέτρο (Νικολάου), διδυμάκι σου στο ραδιόφωνο, είναι φιλική; Αναπόφευκτα μετά από τόσα χρόνια.

Είναι απαραίτητο αυτό σε ένα δίδυμο εκπομπής; Όχι απαραίτητα. Αλλά άμα συμβαίνει, ακόμα καλύτερα.

Έχετε πλήρη ταύτιση; Μπα, είμαστε πολύ διαφορετικοί. Αν ήμασταν μουσικά είδη, ο Πέτρος θα ήταν έντεχνο, εγώ ηλεκτρονική, χορευτική, καγκούρικη μουσική.

Θα μπορούσες να πολιτευτείς; Γιατί όχι; Αν τα λεφτά είναι καλά, είναι μια δουλειά που θα μπορούσα να κάνω καλά. **A**

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛ ΜΑΚΡΟΝ

Η Ευρώπη Μηροστά! Όχι στους υπνοβάτες ευρωσκεπτικιστές!

Της ΤΕΤΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Στο Στρασβούργο τον Απρίλιο, τις ημέρες της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Πρώιμο καλοκαίρι στην πόλη. Λιακάδα. Το θερμόμετρο στους 27 βαθμούς σταθερά, ο ουρανός καταγάλανος. Όλοι με φανελάκια στους δρόμους, στις πλατείες, στις όχθες του ποταμού Ιλλ. Εδώ, όμως, τελειώνει το τουριστικό ρεπορτάζ. Κατευθείαν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τώρα. Εκεί ο Εμμανουέλ Μακρόν, ο πρόεδρος της Γαλλίας, εκφώνησε μια ομιλία βαρυσήμαντη. Με θέμα: Το σχέδιό του για το μέλλον της Ευρώπης. Ο Εμμανουέλ Μακρόν, εμπνευσμένος και πεισματάρης ευρωπαϊστής –εξάλλου με ευρωπαϊκή ατζέντα εξελέγη– μίλησε για όλα. Έκανε τολμηρές προτάσεις. Και σφυροκόπησε, ιδίως, τους ευρωσκεπτικιστές· ακροδεξιούληδες και ακροαριστερούληδες.

Εκω παρακολουθήσει αρκετές φορές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο πανηγυρικές τελετές, συνεδριάσεις και ομιλίες. Αυτή τη φορά, ωστόσο, υπήρχε κάτι ιδιαίτερο στην ατμόσφαιρα και εν πρώτοις απροσδιόριστο, θερμό-ψυχρό μαζί (θα αναφερθώ λίγο παρακάτω). Το μεγάλο και εντυπωσιακό Αμφιθέατρο της Ολομέλειας γέμισε· οι ευρωβουλευτές έχουν πάρει τις θέσεις τους στα έδρανα· παρών και ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Ζαν-Κλοντ Γιουνκέρ· επάνω, ο εξώστος για το κοινό και τους δημοσιογράφους είναι κατάμεστος. Πολυαναμενόμενος ο Μακρόν. Από άλλους ευρωβουλευτές με ενθουσιασμό και προσδοκία. Από άλλους με «ανησυχία», εξ ου και η ιδιαίτερη ατμόσφαιρα. Έτσι συνήθως συμβαίνει όταν πρόκειται να μιλήσει κάποιος που έχει ισχυρές προπονήσεις και το κοινό (οι ευρωβουλευτές εν προκειμένω) δεν ξέρει ως πού θα το πάει ο ομιλητής. Ένας ομιλητής μάλιστα που αναδείχτηκε Πρόεδρος Δημοκρατίας πριν μόλις έναν χρόνο ανατρέποντας όλα, μα όλα, τα δεδομένα, αφήνοντας τη Δεξιά και τους Σοσιαλιστές σε παραζάλη μέσα στη σκόνη. Ένας ομιλητής που μαζί με τη σημαία της πατρίδας του της Γαλλίας κρατάει και τη σημαία της Ευρώπης· αυτήν που πολλοί ευρωβουλευτές, από όλες τις πολιτικές ομάδες, Δεξιοί, Αριστεροί και ενδιάμεσοι, την έχουν καταχωνιάσει στα σπίτια τους. Τον Εμμανουέλ Μακρόν πολλοί, ήδη, τον αποκα-

λούν «ο κύριος Ευρώπη». Και εκείνος δεν το κρύβει ότι θέλει να αναδιατάξει την ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή. Σε κάθε περίπτωση τονίζει: «η Ευρώπη είναι ο κοινός μας θησαυρός, πρέπει να την προστατεύσουμε και να προχωρήσουμε»... «πρέπει να βγάλουμε την Ευρώπη από την αδράνεια»... «μόνο με μια μεγάλη μεταρρύθμιση, που πρέπει να γίνει το συντομότερο, η Ευρώπη θα ξεπεράσει τη βαθιά της κρίση». Οι παραπάνω φράσεις δεν είναι ωραία λόγια για να περνά η ώρα. Πεποίθησή του είναι. Μαχητικός ο Μακρόν, αλλά όχι πολιτικός. Αποφασισμένος όμως. Σε έναν χρόνο από τώρα (Μάιος 2019) θα διεξαχθούν οι ευρωεκλογές. Του χρειάζεται μια μεγάλη νίκη στις ευρωεκλογές, ώστε να αποκτήσει δική του ισχυρή κοινοβουλευτική ομάδα. Του χρειάζεται, μετά, να βρει συμμάχους, να συντονιστούν και να προχωρήσουν μαζί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Διόλου εύκολο εγχείρημα. Όμως μόνον εάν δημιουργηθεί ένας τέτοιος πόλος θα μπορούσε να πάρει μπρος το σταματημένο, κουρασμένο (όπως θέλετε πείτε το) εδώ και δεκαπέντε χρόνια καράβι της Ευρώπης· μακάρι, γιατί αλλιώς χαθήκαμε. Ο Γάλλος Πρόεδρος ανεβαίνει στο βήμα. Παρατεταμένα χειροκροτήματα (εκτός από τους ευρωβουλευτές της Αριστεράς και τους ακραίους λοιπούς ευρωσκεπτικιστές). Καθώς ο Εμμανουέλ Μακρόν αρχίζει την ομιλία του σκέφτομαι ότι αυτός ο νέος πολιτικός, με την εντυπωσιακή επικράτησή του πέρσι, έσωσε όχι μόνο τη χώρα του αλλά την Ευρώπη από την αφόρητη Μαρίν Λεπέν. Για πότε το ξεχάσαμε, είναι να απορείς. Για φανταστείτε να μην είχε εκλεγεί ο Μακρόν; Εκτός από το Brexit θα είχαμε και την κυρία Λεπέν προεδρίνα στη Γαλλία· ο εφιάλτης με τα ξανθά μαλλιά. Βαρυσήμαντη, αλλά σε χαλαρό ύφος, η ομιλία του Εμμανουέλ Μακρόν. Μου θύμισε άλλες παλιότερες και καλύτερες εποχές (δεν πρόκειται για νοσταλγία, διαπίστωση είναι). Πριν 15-20 χρόνια. Τότε που ο Πράσινος Γιόσκα Φίσερ ήταν αντικαγκελάριος και υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας (1998-2005) και με δική του κυρίως πρωτοβουλία είχε ανοίξει η συζήτηση για την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία, μια συζήτηση περίπου αδιανόητη σήμερα. Θα σταθώ σε δύο σημεία, δύο προτάσεις από την ομιλία του Γάλλου Προέδρου, που κάνουν, νομίζω τη διαφορά: «Ευρωπαϊκή κυριαρχία» και «Υπερεθνικό ψηφοδέλτιο».

«Ευρωπαϊκή κυριαρχία»! Με το καλημέρα, ο Εμμανουέλ Μακρόν εκτοξεύει μια ωραιότατη ρουκέτα, δύο λέξεις όλες κι όλες. Δυνατά χειροκροτήματα και από τα έδρανα και τον εξώστη αλλά και αμχανία.

Ο Γάλλος πρόεδρος θα διευκρινίσει και θα υπερασπιστεί με έμφραση την πρότασή του. Η εθνική κυριαρχία σήμερα δεν μπορεί να προσφέρει ασφάλεια στους πολίτες μηροστά στις τεράστιες παγκόσμιες ανακατατάξεις και μετασχηματισμούς. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να καταργηθεί. Χρειάζομαστε όμως οπωσδήποτε (εκτός από την εθνική κυριαρχία) μια νέα κυριαρχία, πιο μεγάλη και ισχυρή, πλήρη και πραγματική, η οποία ακριβώς με το μέγεθος και την ισχύ της θα αποτελέσει την ομπρέλα προστασίας των πολιτών απέναντι στις σημερινές προκλήσεις: την «Ευρωπαϊκή κυριαρχία».

«Μπράβο, μπράβο»! Επικροτεί κατενθουσιασμένος ο Γκυ Φέρχοφσταντ, ο πρόεδρος της Ομάδας των Φιλελευθέρων και θερμός υποστηρικτής μιας προωθημένης ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Με την πληθωρικότητα που τον χαρακτηρίζει θα πει (αφού πάρει τον λόγο αργότερα): «Επιτέλους ακούσαμε κάποιον, τον Πρόεδρο της Γαλλίας, να λέει ότι χρειαζόμαστε ένα νέο ευρωπαϊκό εγχείρημα που θα είναι πάνω από την εθνική φωνή»... «Συνεχίστε έτσι, με τόλη, με ακόμη περισσότερη τόλη».

«Υπερεθνικό ψηφοδέλτιο». Η δεύτερη ρουκέτα του Εμμανουέλ Μακρόν. Αφορά τον τρόπο διεξαγωγής των ευρωεκλογών. Την εκτόξευσε από το βήμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δηλαδή από τον πιο κατάλληλο για την περίπτωση τόπο. Δεν είναι όμως η πρώτη φορά. Το είχε κάνει και στην καταπληκτική ομιλία του στη Σορβόνη, επίσης με θέμα το μέλλον της Ευρώπης (Σεπτέμβριος 2017). Υπερεθνικό ψηφοδέλτιο, λοιπόν, το οποίο προτείνει να ισχύσει από τις προσεχείς ευρωεκλογές. Πρακτικά αυτό τι σημαίνει; Ότι στις ευρωεκλογές ο ψηφοφόρος θα έχει μηροστά του δύο ψηφοδέλτια. Στο ένα επιλέγει τον «εθνικό» ευρωβουλευτή. Στο άλλο επιλέγει τον «υπερεθνικό» από μια λίστα πανευρωπαϊκή· με υποψηφίους από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόταση πολύ φιλόδοξη, πολύ λογική και στο κάτω κάτω πραγματικά ευρωπαϊκή. Χρειάζεται άραγε επεξήγηση για ποιον λόγο είναι σημαντικό το υπερεθνικό ψηφοδέλτιο; Κι όμως η πλειοψηφία των ευρωβουλευτών δεν συμφωνεί, μέχρι τώρα τουλάχιστον.

Ο Γάλλος πρόεδρος ωστόσο επιμένει στην πρότασή του για το υπερεθνικό ψηφοδέλτιο· εξάλλου οι

ευρωεκλογές δεν αργούν. Φαίνεται μάλιστα ότι είναι στα σκαριά ένα άτυπο δίκτυο που προωθεί αυτή την πρόταση και συνδέει το κόμμα του Μακρόν «Η Δημοκρατία Μηροστά!» (LREM), με τους Φιλελευθέρους (ALDE), με Σοσιαλδημοκράτες και με το «Κόμμα των Πολιτών» (Ciudadanos) της Ισπανίας. Ένας ξένος συνάδελφος σχολίασε εύστοχα ότι «ο ιππότης Μακρόν προσπαθεί να ξυπνήσει την ωραία κοιμωμένη Ευρώπη».

Εκτός από προτάσεις, ο Εμμανουέλ Μακρόν προχώρησε και σε διαπιστώσεις. Οχι ευχάριστες. Μίλησε για ένα μαύρο κύμα στην Ευρώπη. Δηλαδή για την άνοδο του αυταρχισμού, του εθνολαϊκισμού και της δημαγωγίας που μάλιστα επιβραβεύονται μέσα από εκλογές. Μίλησε για εθνικούς στραβισμούς και εθνικές οπισθοδρομήσεις. Μίλησε για τους ευρωσκεπτικιστές που υπονομεύουν, για τους κακομαθημένους που όλα τα ισοπεδώνουν, για τους αχάριστους που ξεχνούν.

Τέσσερα αποσπάσματα τώρα από την ομιλία του Εμμανουέλ Μακρόν· πολύ σύντομα αλλά ενδεικτικά.

«Η ευρωπαϊκή φιλελεύθερη δημοκρατία είναι η μεγαλύτερη αξία μας, είναι η ταυτότητά μας. Οφείλουμε να την υπερασπιστούμε απέναντι στον αυταρχισμό. Οφείλουμε ακριβώς με αυτό το πρότυπο δημοκρατίας να αντιπαρατεθούμε στον λαϊκισμό, τη δημαγωγία, την απολυταρχία».

«Ανήκω σε μια γενιά που δεν γνώρισε τι είναι πόλεμος. Όμως δεν έχουμε την πολυτέλεια να ξεχάσουμε τη φρίκη που έζησαν οι μεγαλύτεροι. Λέω όχι στην αμνησία. Δεν θέλω να ανήκω σε μια γενιά υπνοβατών».

«Θα το επαναλάβω με όλη μου τη δύναμη. Δεν θέλω να είμαι μέρος μιας γενιάς υπνοβατών. Θέλω να είμαι μέρος μιας γενιάς που έχει τη βούληση να υπερασπιστεί τη δημοκρατία της με σθένος».

«Είμαι αντίθετος με κάθε μορφή απόσυρσης και απομονωτισμού. Την υπέρβαση της ευρωπαϊκής κρίσης θα την πετύχουμε όχι με λιγότερη αλλά με περισσότερη Ευρώπη».

Για τον πρόεδρο της Γαλλίας είναι ξεκάθαρο. Η Ευρώπη εάν θέλει να συνεχίσει να υπάρχει πρέπει να ενωθεί. Όλα τ' άλλα είναι στάχτη στα μάτια. Θα τη θυμόμαστε αυτή την ομιλία του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Τότε που ο Μακρόν προειδοποιούσε: Η Ευρώπη, Μηροστά! Όχι στους υπνοβάτες ευρωσκεπτικιστές! ●

Σημεία των καιρών

Μαθαίνω ότι ο πολυχρονεμένος μας πρωθυπουργός, ο κ. Τσίπρας (ο δις εκλεγμένος από τους σοφούς Έλληνες ψηφοφόρους), θα μιλήσει και αυτός στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο Στρασβούργο, τον Σεπτέμβριο. Με θέμα; Το όραμά του για την Ευρώπη! Θεσμικά, βέβαια, δεν υπάρχει πρόβλημα. Ο κ. Τσίπρας είναι πρωθυπουργός χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μάλιστα. Επί της ουσίας όμως; Μν χειρότερα. Τσίπρας και ευρωπαϊκό όραμα ίσον contradictio in terminis.

Θα μιλήσει, λοιπόν, για την Ευρώπη ποιός; Ο πάντα θαυμαστής του Φιντέλ Κάστρο. Ο πάντα θαυμαστής του Τσάβες, του Μαδούρο και των απανταχού Μαδουραίων. Αυτός που, όταν έπεφτε το Τείχος του Βερολίνου το 1989, έσπευδε να μπει στο Τείχος της ΚΝΕ.

Στο όνομα της δημοκρατικής πολυφωνίας –και της θεομικής ορθότητας, είπαμε– χάνεται το νόημα και η ουσία. Ετσι, μπορείς να θαυμάζεις τυραννικά καθεστώτα τύπου Κούβας και να μιλάς για το μέλλον της Ευρώπης. Και να σε χειροκροτούν.

Ποιος κοροϊδεύει ποιόν; Φάρσα κακόγουστη. Και μάλιστα από το βήμα της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, από το κέντρο, δηλαδή, των ευρωπαϊκών θεσμών.

Με το καλό, μετά τον κ. Τσίπρα, να έρθουν να μιλήσουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και άλλοι αστέρες του εθνολαϊκισμού για το ευρωπαϊκό τους όραμα. Όπως; Όπως ο Πολωνός πρόεδρος Κατσίνσκι ή το άλλο άνθος, ο Ούγγρος πρωθυπουργός Βίκτορ Ορμπαν. Πατί όχι; Εκλεγμένοι είναι και αυτοί.

Αραγε, όταν θα εκφωνεί την ομιλία του στο Στρασβούργο ο κ. Τσίπρας, ο ευρωβουλευτής και αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Παπαδημούλης τι θα κάνει; Θα μιλάει ακατάπαυστα στο κινητό του (όπως έκανε σε όλη τη διάρκεια της ομιλίας του Εμμανουέλ Μακρόν) ή θα κοιτάζει στα μάτια τον αρχηγό του; -Τ.Π.

2 ΠΟΛΗ

Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

«ΑΝΟΙΓΕΙ» ΤΗΝ
ΠΟΛΗ ΣΤΟΥΣ
ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ

Π

έα Υόρκη, Λονδίνο, Άμστερνταμ, Βουδαπέστη. Μεγαλουπόλεις που εφάρμοσαν κάποιες καλές πρακτικές, οι οποίες κατάφεραν να αλλάξουν την εικόνα τους. Αυτές τις καλές πρακτικές φέρνει στην Αθήνα ο Δήμος Αθηναίων, ο οποίος καλεί κατοίκους και επαγγελματίες να συμμετάσχουν στην προσπάθεια και όλοι μαζί να κάνουν με την πόλη μας βιώσιμη.

Πιο συγκεκριμένα, το ΠΟΛΗ² (ΠΟΛΗ στο ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ) είναι ένα πιλοτικό πρόγραμμα του Δήμου Αθηναίων σχεδιασμένο ώστε να ενεργοποιήσει κατοίκους και επιχειρηματίες με έδρα στην Αθήνα να υποβάλουν προτάσεις και να υλοποιήσουν –σε ομάδες– ήπιες, μικρής κλίμακας παρεμβάσεις σε στοχευμένα σημεία στον ιστό της πόλης.

Το πρόγραμμα, στο πλαίσιο της στρατηγικής για βιώσιμη αστική ανάπτυξη, που υλοποιείται από την Εταιρεία Ανάπτυξης και Τουριστικής Προβολής Αθηνών και υπογράφεται από το ThisisAthens, χωρίζεται σε δύο διακριτές δράσεις: τη δράση με τίτλο «Παρεμβάσεις στην πόλη» και τη δράση με τίτλο «Καταστήματα στο κέντρο».

Η δράση «Παρεμβάσεις στην πόλη» προσφέρει οικονομική και τεχνική υποστήριξη σε κατοίκους και επιχειρήσεις ώστε να υλοποιήσουν δικές τους προτάσεις για ήπιες, μικρής κλίμακας παρεμβάσεις στο δημόσιο χώρο, στις γειτονιές, σε δρόμους αλλά και σε κτίρια.

Η δράση «Κατάστημα στο Κέντρο» προβλέπει την αξιοποίηση εγκαταλειμμένων καταστημάτων του κέντρου της Αθήνας και έχει στόχο να δώσει «πνοή» σε περιοχές που έχουν «πληγωθεί» από την κρίση.

Οι ενέργειες αυτές, οι οποίες αποτελούν μια πιλοτική εφαρμογή καλών πρακτικών από άλλες πόλεις, κινούνται στη λογική του «αστικού βελονισμού». Η ιδέα είναι ότι εφόσον οι παρεμβάσεις γίνονται με την ενεργοποίηση και τη συμμετοχή της κοινότητας, των τοπικών επιχειρήσεων και ομάδων πολιτών, ακόμα κι αν είναι ήπιες μπορούν να επιφέρουν θετικό αποτέλεσμα στη λειτουργικότητα και την εικόνα της πόλης.

Δράση «Κατάστημα στο Κέντρο»

Οι υφιστάμενες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες γίνονται αμέσως αντιληπτές όταν περιηγείται κάποιος στην Αθήνα. Η απουσία επιχειρηματικής δραστηριότητας στο κέντρο της πόλης, η εγκατάλειψη καταστημάτων και κτιρίων, η μη αξιοποίηση του δημόσιου χώρου είναι ορατά σημάδια που δείχνουν πόσο έχει πληγεί η Αθήνα τα τελευταία χρόνια.

Ο Δήμος Αθηναίων έχει ήδη δρομολογήσει μια σειρά από ενέργειες που έχουν στόχο την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και την αναβάθμιση περιοχών που έχουν πληγεί έντονα από την κρίση, με αποτέλεσμα τη λεγόμενη ερημοποίησή τους, όπως το ευρύτερο «εμπορικό τρίγωνο». Στόχος είναι το πιλοτικό άνοιγμα κλειστών καταστημάτων που βρίσκονται συγκεντρωμένα σε συγκεκριμένους δρόμους του κέντρου, ώστε να στεγάσουν κάποια δραστηριότητα. Η δράση θα τονώσει την υφιστάμενη και τη νέα οικονομική δραστηριότητα, συμβάλλοντας στη συντήρηση και βιωσιμότητα των παρεμβάσεων εξωραϊσμού και αισθητικής αναβάθμισης της εικόνας περιοχών που αποτελούν σημαντικούς πόλους έλξης επισκεπτών και κατοίκων. Τα κλειστά καταστήματα που πρόκειται να ανοίξουν δεν θα είναι μεμονωμένα, αλλά θα αποτελούν κομμάτι μιας ευρύτερης διαδρομής στο κέντρο της Αθήνας, δημιουργώντας θεματικές ενότητες αγοράς είτε στον ίδιο δρόμο είτε σε πολύ κοντινή απόσταση. Ως περιοχή υλοποίησης του προγράμματος ορίζεται μια περιοχή στο ευρύτερο «εμπορικό τρίγωνο», μεταξύ Ομόνοιας, Συντάγματος και Μοναστηρακίου.

Ο Δήμαρχος Αθηναίων ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ

Στη πιο δύσκολη μεταπολεμική της περίοδο, η πόλη στάθηκε όρθια και ήδη κάνει βήματα μπροστά. Στον πολιτισμό, στην τουριστική ανάπτυξη, στην επιχειρηματικότητα, στην καινοτομία. Παράλληλα, το νοικοκύρεμα που πετύχαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια στα οικονομικά του Δήμου, επιστρέφει στους κατοίκους και στην ίδια την πόλη. Όχι μόνο μέσω των υπηρεσιών που παρέχει ο Δήμος στους πολίτες, αλλά και μέσα από αναπτυξιακά προγράμματα από τα οποία ωφελούνται όλοι οι Αθηναίοι. Το πιλοτικό πρόγραμμα ΠΟΛΗ² και πιο συγκεκριμένα η δράση για την αξιοποίηση κλειστών καταστημάτων στο κέντρο, αφορά όλους όσοι ζουν και εργάζονται στο κέντρο της πόλης μας, επιχειρηματίες, κατοίκους, νέους δημιουργούς. Αποτελεί μια άνευ προηγούμενου πρωτοβουλία που, αν πετύχει, μπορεί το επόμενο διάστημα να αλλάξει σημαντικά την εικόνα του κέντρου. Ασφαλώς, δεν πρόκειται να λύσουμε το πρόβλημα με τα κλειστά καταστήματα στην πόλη, που είναι αποτέλεσμα της κρίσης που πλήττει τη χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Όμως κάνουμε ένα μεγάλο βήμα για να δώσουμε ξανά ζωντάνια σε περιοχές και πλατείες του κέντρου που έχουν ερημοποιηθεί και, κατ'επέκταση, υποβαθμιστεί. Καλούμε όλους τους ενεργούς πολίτες να αγκαλιάσουν αυτή την προσπάθεια, ώστε να δώσουμε μαζί πνοή στην πόλη και να διαμορφώσουμε από κοινού την ταυτότητα της σύγχρονης Αθήνας.

Ο Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας Ανάπτυξης και Τουριστικής Προβολής του Δήμου Αθηναίων ΑΛΕΞΗΣ ΓΑΛΗΝΟΣ

Το πιλοτικό πρόγραμμα ΠΟΛΗ² έρχεται να συμπληρώσει τις δράσεις που κάνει ο Δήμος για να αναζωογονήσει το κέντρο της Αθήνας. Στην Εταιρεία Ανάπτυξης και Τουριστικής Προβολής, μας ενδιαφέρουν πολύ καλές πρακτικές άλλων πόλεων που ενεργοποιούν κατοίκους και επαγγελματίες, ώστε τα πρόγραμμα να έχει τον μεγαλύτερο δυνατό αντίκτυπο. Το Πόλη στο Τετράγωνο έχει ως στόχο να δώσει πνοή στο κέντρο και παράλληλα να κάνει τις γειτονιές της πόλης πιο όμορφες και πιο λειτουργικές. Ειδικότερα, μέσω της δράσης Κατάστημα στο Κέντρο – στην Πλατεία Θεάτρου, το στοίχημα είναι μεγάλο αφού επιδιώκουμε να μετατρέψουμε μια υποβαθμισμένη, ιστορική πλατεία της πόλης σε κέντρο δημιουργικής δραστηριότητας. Μια γειτονιά στην καρδιά της πόλης, που μπορεί να ξαναγίνει ελκυστική και να μπει στο χάρτη για κατοίκους και επισκέπτες, μέσα από τον επίσημο οδηγό της πόλης This is Athens.

Το κέντρο με αριθμούς

- 20% του μόνιμου πληθυσμού της Αθήνας έχει αποχωρήσει από το κέντρο της τις τελευταίες δύο δεκαετίες (πηγή: «Το πρόβλημα των κενών και εγκαταλελειμμένων κτιρίων στο κέντρο της Αθήνας», Τριανταφυλλόπουλος, 2013, διαΝΕΟσις)
- Πάνω από το 60% των κτιρίων του κέντρου της Αθήνας είναι κατασκευασμένα πριν το 1960 (πηγή: «Το πρόβλημα των κενών και εγκαταλελειμμένων κτιρίων στο κέντρο της Αθήνας», Τριανταφυλλόπουλος, 2013, διαΝΕΟσις)
- Το σύνολο των ισόγειων επαγγελματικών στεγών στην Αθήνα ανέρχονται σε 6.605, από τις οποίες 4.858 είναι ανοιχτές (73,6%) ενώ 1.747 κλειστές (26,4%) (πηγή: έρευνα του ΙΝ.ΕΜ.Υ-ΕΣΣΕ για την καταγραφή της εμπορικής δραστηριότητάς

του δήμου Αθηναίων, 2016)

- 16% των γραφείων πρώτης κατηγορίας στο κέντρο της Αθήνας κατεγράφησαν ως κενά στις αρχές του 2017 (πηγή: ΒΝΠ Paribas)
- Το ποσοστό κενών κτιρίων σε πολλούς λιγότερο εμπορικούς δρόμους ξεπερνά το 30%, ενώ στους γνωστούς εμπορικούς δρόμους ξεπερνά το 15% (πηγή: έρευνα του δήμου Αθηναίων σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, 2013)
- Δυο είδη εμπορίου δείχνουν ανθεκτικότητα: το χονδρικό εμπόριο των μεταναστών, το οποίο παρασύρει θετικά, και το γειτονικό τοπικό εμπόριο των γηγενών, όπως και το λαϊκό φθηνό εμπόριο (πηγή: έρευνα του ΕΜΠ/ Ν. Μπελαβίλας & Π.Πρέντου στο Athens Social Atlas, 2015)

Πλατεία Θεάτρου, το πρώτο σημείο παρέμβασης

Η δράση «Κατάστημα στο Κέντρο» αρχίζει από την ιστορική Πλατεία Θεάτρου. Πρόκειται για μία από τις παλαιότερες πλατείες της Αθήνας, όπου από το 1840 λειτούργησε το πρώτο λιθόκτιστο θέατρο της πόλης (γνωστό ως «Θέατρο Μπούκουρα»). Εκεί Αθηναίοι διαφόρων κοινωνικών τάξεων έφταναν στην πλατεία με άμαξες για να παρακολουθήσουν όπερες και λυρικά δράματα και να συγχρωτιστούν στους λασπωμένους δρόμους, όπου μετά την παράσταση σπινόταν «λαϊκή πανήγυρη». Το θέατρο κατεδαφίστηκε στα τέλη του 19ου αιώνα και στη θέση του χτίστηκε, σύμφωνα με το όραμα του Αριστείδη Διπλάρη, μια σχολή με πρωταρχική αποστολή να παρέχει, σε ένα ευρύτερο φάσμα πολιτών, τη δυνατότητα εκμάθησης τεχνικών επαγγελμάτων.

Η πλατεία μετατράπηκε από πολιτιστικό, σε παιδαγωγικό και τεχνολογικό κέντρο, με πυρήνα τη Διπλάρειο Σχολή της Ελληνικής Βιοτεχνικής Εταιρείας, που λειτουργεί εκεί από το 1932. Λόγω της εγγύτητας με την υπαίθρια δημοτική αγορά, παράλληλα άνθισε και το εμπόριο – με τα γνωστά τσαγκαράδικα και δερματάδικα να δίνουν τον τόνο στην περιοχή. Αν και αυτή η έντονη δραστηριότητα έχει πλέον εκλείψει, τα ίχνη της παλιάς χρήσης της πλατείας, τα νεοκλασικά κτίρια, οι παραδοσιακές ταβέρνες, η Διπλάρειος –που εξακολουθεί να λειτουργεί ως παιδαγωγικό και πολιτιστικό κέντρο– αλλά και δημοφιλείς χώροι διασκέδασης, είναι ακόμα εκεί, έτοιμα να επανενεργοποιηθούν.

Η πρόκληση. Αμέσως προκύπτουν ερωτήματα, όπως γιατί η δράση «Καταστήματα στο κέντρο» αρχίζει από την Πλατεία Θεάτρου; Με ποιον τρόπο μπορεί αυτό που λέμε οργάνωση της αστικής εμπειρίας να επανέλθει στο συγκεκριμένο τόπο; Θα καταφέρουν να λειτουργήσουν και να «επιβιώσουν» μέσα σε αυτό το πλαίσιο;

Οι υπεύθυνοι του Δήμου λένε ότι το πρόγραμμα θα αξιοποιήσει τη συμβολική σημασία της Πλατείας Θεάτρου ως χώρου συνάντησης, εργασίας και ανταλλαγής, ώστε η πλατεία να αποτελέσει το νέο σημείο αναφοράς στην πολιτιστική ζωή της Αθήνας. Στην ουσία, δημιουργείται, με την υποστήριξη του Δήμου, ένα μεγάλο, συλλογικό, ανοιχτό εργαστήριο, όπου καλλιτέχνες και δημιουργοί θα μπορούν να δικτυώνονται και να συνεργάζονται, συμβάλλοντας στη διαμόρφωση της σύγχρονης πολιτιστικής ταυτότητας της πόλης.

Σε ποιες ομάδες απευθύνεται κυρίως ο Δήμος και για ποια χρήση;

Ο Δήμος Αθηναίων καλεί νέες και υφιστάμενες δημιουργικές ομάδες να αποκτήσουν τη «βάση» τους, να πειραματιστούν και να παρουσιάσουν τα προϊόντα τους, στην καρδιά της Αθήνας, για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Στη συγκεκριμένη γειτονιά, ο Δήμος θέλει να προάγει τη δημιουργική δραστηριότητα καλλιτεχνικών ομάδων και ομάδων επιμελητών, που θα «στήσουν» πολυσυλλεκτικούς χώρους δημιουργίας και ένταξης για να λειτουργήσουν ως καταλύτες για την περιοχή. Η δράση «Κατάστημα στο κέντρο» στην Πλατεία Θεάτρου προκρίνει ως προτεινόμενες χρήσεις όσες εμπίπτουν στη θεματική του Πολιτισμού, δηλαδή δημιουργία χώρων που θα φιλοξενούν πολιτισμικά προγράμματα, εκθέσεις, βιβλιοθήκες και εργαστήρια δημιουργικών ομάδων.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΠΟΥ ΕΜΠΝΕΟΥΝ

SOMEWHERE TO
(Λονδίνο, 2012)

INCUBATOR BUREAU
(Άμστερνταμ, 2000-17)

LAKATLAN
(Βουδαπέστη, 2014-17)

MEANWHILE SPACE
(Λονδίνο, 2009-17)

MILES
(Νέα Υόρκη, 2003-17)

Τα πρώτα καταστήματα στην Πλατεία Θεάτρου - Θεματικές

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ - CRAFTS & PRODUCT DESIGN/MAKERSPACE

Καταστήματα που προορίζονται για να στεγάσουν δραστηριότητες με έμφαση στη νέα επιχειρηματικότητα, στο χώρο της χειροτεχνίας και του βιομηχανικού προϊόντος.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ - PROJECTSPACE

Καταστήματα που θα φιλοξενούν αποκλειστικά εναλλασσόμενα πολιτιστικά προγράμματα, όπως εκθέσεις σύγχρονης τέχνης όλων των εφαρμογών εικαστικών, ζωγραφικής, χαρακτικής, φωτογραφίας, γλυπτικής εγκατάστασης κ.ά.

ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - PERFORMANCESPACE

Καταστήματα που θα λειτουργήσουν ως χώρος εκδηλώσεων, δράσεων, συζητήσεων, παρουσιάσεων πειραματικής μουσικής, θεατρικών δρώμενων κ.ά.

Η δράση στην Πλατεία Θεάτρου με μια ματιά

- Η πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος ανακοινώθηκε στις 24 Μαΐου 2018.
- Διάρκεια παραχώρησης καταστήματος: 6 μήνες, από τον Ιούλιο μέχρι τον Δεκέμβριο του 2018.
- Η αξιολόγηση και επιλογή των ωφελούμενων θα γίνει από πενταμελή Επιτροπή η οποία θα απαρτίζεται από τρεις εκπροσώπους του Δήμου Αθηναίων και της Ε.Α.Τ.Α. και από δύο ειδικούς στον τομέα του πολιτισμού.
- Κάθε κατάστημα θα στεγάζει μία ή και περισσότερες επιχειρήσεις, με δυνατότητα συστέγασης/συνεργασίας. Η επιλογή θα γίνεται ώστε να ευνοεί μελλοντικές συνεργασίες/συμπράξεις.
- Η δράση απευθύνεται σε φυσικά νομικά πρόσωπα, καθώς και σε ενώσεις φυσικών και νομικών προσώπων της θεματικής δραστηριότητάς.
- Οι υπεύθυνοι/χρήστες θα έχουν τη δυνατότητα δημιουργίας νέας έδρας και πώλησης προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά δεν είναι υποχρεωτικό να ασκούν εμπορική δραστηριότητα.
- Οι υπεύθυνοι/χρήστες θα μπορούν να χρησιμοποιούν το κατάστημα ως χώρο εργασίας ή χώρο παραγωγής των προϊόντων τους, καθώς και για παραγωγή εκδηλώσεων ή εκθέσεων, αρκεί οι χρήσεις να είναι σε συμφωνία με τις προβλεπόμενες χρήσεις του καταστήματος.
- Οι υπεύθυνοι/χρήστες θα αναλαμβάνουν την πλήρη λειτουργία του καταστήματος κατά το εγκεκριμένο ωράριο καταστημάτων.
- Οι υπεύθυνοι/χρήστες θα αποδέχονται τη λειτουργία του καταστήματος με βάση τις κατευθύνσεις του προγράμματος και την ενιαία σήμανση και σηματοδότηση της πρωτοβουλίας.
- Τα καταστήματα θα λειτουργούν ως εργαστήρια που θα προάγουν τις συνεργατικές διαδικασίες, ενώ οι ωφελούμενοι θα πρέπει να προτείνουν κι ένα πρόγραμμα εργαστηρίων και εκδηλώσεων, που θα είναι ανοιχτά προς το κοινό, ως ελάχιστη προσφορά στην κοινότητα. Πρακτικά αυτό προϋποθέτει το λιγότερο ένα εργαστήριο κάθε μήνα, που θα προσφέρει δωρεάν προς το κοινό.

Περισσότερες πληροφορίες
<http://www.polis2.thisisathens.org>

Επικοινωνία
info@polis2.thisisathens.org

ΑΡΗΣ ΣΕΡΒΕΤΑΛΗΣ & ΕΦΗ ΜΠΙΡΜΠΑ

Βρεθήκαμε στις πρόβες της παράστασης
«**Δον Κιχώτης, Βιβλίο 2ο, κεφ. 23ο**» και μας μίλησαν
για τον δικό τους Δον Κιχώτη

Της ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Σηκώματα στον αέρα, πτώσεις, σωματικότητα, μια σκηνή γεμάτη χρώμα και στο βάθος ο Άρης Σερβετάλης που ισορροπεί στην κλίση μιας σκηνικής κατασκευής, σαν νοντός λόφος. Σαν να άνοιξε η γη και να βρέθηκε σε ένα χωμάτινο σύμπαν, όπως αυτό της σπηλιάς του Μοντεσίνου, που είχε φανταστεί πριν χρόνια ο Θερβάντες. Αυτό είναι το σκηνικό που βλέπουμε στις πρόβες της παράστασης «Δον Κιχώτης, Βιβλίο 2ο, κεφ. 23ο» στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά.

Άρης Σερβετάλης Μελετήσαμε πολύ και τους δύο τόμους του έργου και η σύνδεση των υλικών προέκυψε από την ιδέα να συνδεθούμε με τον άνθρωπο που παίζει, τον Homo Ludens. Τα θέματα σε σχέση με τον άνθρωπο αναπτύσσονται σε όλα τα μεγάλα έργα με έναν παρόμοιο τρόπο, όπως συμβαίνει στον Σέξπιρ ή τον Μπέκετ. Το δίπολο Δον Κιχώτης και Σάντσο Πάντσα είναι το ίδιο με εκείνο του Μερσιέ και Καμιέ του Μπέκετ ή αυτό του Ληρ και του τρελού στον Σέξπιρ. Υπάρχει μια διττότητα που έχει μεγάλο ενδιαφέρον, γιατί αποκαλύπτεται ουσιαστικά ο άνθρωπος και η διαδρομή του. Η δική μου τοποθέτηση και η δουλειά μας εδώ επιχειρεί όσο γίνεται όλο αυτό να βγει σαν ένα παιχνίδι. Ο άνθρωπος που παίζει με μια αγνότητα, μια αθωότητα και με μία τάση να προσπαθεί συνεχώς. Σε οποιαδήποτε αποτυχία, συνεχίζει. Αυτό είναι νομίζω το σήμα κατατεθέν του Δον Κιχώτη, ότι συνεχίζει ό,τι κι αν συμβαίνει και μπαίνει σε μία διαδικασία να δημιουργεί περιπέτειες από το πουθενά. Η μόνη στιγμή που «αποσύρεται» είναι όταν εμφανίζεται ένας άλλος άνθρωπος που αντιμετωπίζει το παιχνίδι με τους ίδιους όρους, όπως ο Δον. Είναι κάποιος από το χωριό του που κάνει τον ιππότη και τον καλεί σε μονομαχία. Δεν είναι όμως ιππότης, παίζει ουσιαστικά ένα παιχνίδι. Ο Δον Κιχώτης χάνει στη μονομαχία κι εγκαταλείπει το παιχνίδι γιατί στην ουσία έρχεται αντιμέτωπος με κάτι πιο μεγάλο. Συνειδητοποιεί σιγά-σιγά ότι έρχεται ο θάνατος. Συνήθως έτσι συμβαίνει με τον άνθρωπο, όταν βρίσκεται αντιμέτωπος με κάτι πιο μεγάλο, που τον υπερβαίνει, αδρανεί.

Έφη Μπίρμπα Ο Θερβάντες συνειδητά εξορίζει τον ήρωά του για να τον φέρει αντιμέτωπο με τις μεγάλες ιδέες. Άλλωστε η κανονικότητα συνήθως μας απορροφά και χάνουμε τη σχέση μας με τη μεγάλη ιδέα. Αυτά είναι τα υλικά της παράστασης, η σχέση μας με μία μεγαλύτερη ιδέα που βρίσκεται έξω από εμάς. Σκηνογραφικά επιχειρώ να φέρω μέσα στο χώρο μια μνήμη από «μεγάλες» δομές, σπουδαίων καλλιτεχνών και αρχιτεκτόνων που τόλμησαν να εντάξουν το πάρκο σε ένα περιβάλλον του κόσμου χωρίς να το περιορίζουν σε μια περίφραξη. Πρόκειται λοιπόν για ένα περιβάλλον παιχνιδιού με τελετουργική φόρμα, που μεταβαίνει από το κρίσιμο στο παιχνίδι κι απ' το παιχνίδι στο κρίσιμο.

Α.Σ. Το φοβερό με τον Δον Κιχώτη είναι ότι πρόκειται για ιππότη της πίστης. Η πίστη είναι απαραίτητη συνθήκη σ' ένα παιχνίδι. Όταν μπαίνεις σ' αυτό δεν μπορείς απλά να υπάρχουν σαν τοποθέτηση στο χώρο και τους κανόνες του. Ένα παιδί όταν παίζει κρυφτό, όταν κάνει τον καουμποί, τον ινδιάνο ή φαντάζεται μια μάχη, εκείνη τη στιγμή το ζει και το πιστεύει με απόλυτο τρόπο. Πιστεύει βαθιά ότι πρέπει να πιάσει τον αντίπαλο ή να φτάσει στο στόχο. Αυτό διατρέχει και την πορεία του Δον Κιχώτη από την αρχή μέχρι το τέλος.

Α.Σ. Αυτό που λέμε πολιτικό, για μένα είναι η καθημερινή μας τοποθέτηση. Δεν μπορώ να σκεφτώ ότι το πολιτικό είναι κάτι έξω από τον άνθρωπο. Αυτά που συνήθως ονομάζουμε πολιτικά είναι κατασκευάσματα που δημιουργήσαμε οι ίδιοι και δεν θεωρώ ότι το πολιτικό είναι αυτό που βλέπουμε στη Βουλή. Αυτό είναι μάλλον ένα περιεργό κατασκευάσμα. Οι προβληματικές που αναπτύσσουμε, η σκέψη μας και η προσωπική μας τοποθέτηση είναι το πολιτικό και τέτοιου είδους κείμενα είναι τόσο καθηλωτικά επικεντρωμένα στον άνθρωπο που καθιστούν το έργο πανανθρώπινο, διαχρονικό.

Ε.Μ. Είμαι σαφώς τοποθετημένη στη χορευτική υφή των πραγμάτων. Αναφέρομαι κυρίως στη σωματικότητα, που δημιουργεί πιο ισχυρά αφηγήματα από τα αφηγήματα καθαυτά. Αποστασιοποιούμαι προοδευτικά από τον λόγο. Επιστρέφω σε μια σιωπηλή, αλλά νιώθω πιο πλήρη, κατασκευή. Μια τέτοια βουτιά σε ένα κείμενο οδηγεί σε μεγάλους συγκλονισμούς γιατί σε συνδέει με κάτι πολύ μεγάλο. Αυτή είναι και η κατεξοχήν μορφή του πολιτικού. Όταν κάτι δεν ακουμπά απλώς μια μικροκλίμακα, αλλά μια «μακρο-συνθήκη». Τότε συμβαίνει πολιτική. Αντίστοιχα, είναι κρίμα να συνδεόμαστε με το έργο του Θερβάντες μέσω μιας μικροπεριγραφής πρώτης ανάγνωσης που παρουσιάζει τον Δον Κιχώτη ως τρελό και εξάγει από αυτόν μία μόνο διάσταση που καλείται «δονκιχωτισμός». Αυτή είναι αποτέλεσμα μιας διάθεσης να ξεπερδεύει κανείς γρήγορα με το έργο. Ο δονκιχωτισμός είναι ένας δανεισμός μικροκλίμακας. Ο Θερβάντες μέσω του Δον Κιχώτη, μέσα από ένα ταπεινό δρομολόγιο, αυτό της απαξίωσης, επιχειρήσε να συνδεθεί με κάτι μεγάλο. Ο ήρωάς του δε συναντήθηκε ποτέ μ' έναν άνθρωπο που τον κατανόησε. Καθένας που τον συναντούσε έφτιαχνε μια μικροϊστορία για εκείνον και κατέληγε στο συμπέρασμα ότι είναι «ο τρελός». Υπάρχουν όμως και οι σαλοί σε αυτόν τον κόσμο, αυτοί που φαινομενικά έχουν μια δυσνόητη όψη, λόγω της δικής μας ανημπόριας να κατανοήσουμε τη δική τους τάση. Αυτοί βρίσκονται σε μια διαρκή κατακόρυφη σχέση με το θείο, το υπερβατικό, οπότε είναι εύκολο να τους χαρακτηρίσεις τρελούς, μόνο που μπορεί να είναι «συνειδητά» σαλοί. **A**

INFO

28 Ιουνίου - 4 Ιουλίου
2018, Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, Λεωφ.
Ηρ. Πολυτεχνείου 32,
2104143310

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

Η Φρόσω Τρούσα, «ψυχή» του φεστιβάλ και καλλιτεχνική διευθύντρια, γιορτάζει την πρώτη δεκαετία της δράσης του

Εστιάζοντας σε ερωτήματα που αναδεικνύουν τη θέση και σημασία του χορού στην πολύπλοκη συνδιαμόρφωση του «σύγχρονου», το ARC FOR DANCE FESTIVAL επιστρέφει για δέκατη χρονιά στην πόλη και το γιορτάζει. Στη φετινή διοργάνωση πραγματοποιήθηκαν για πρώτη φορά εκδηλώσεις και δράσεις σε διάφορους χώρους στην Αθήνα, ενώ διοργανώθηκαν ανοικτοί διάλογοι με δυναμικές συναντήσεις κοινού και δημιουργών. Πολύ σημαντική ήταν και η πρωτότυπη συνεργασία με το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, όπου με αφορμή τη Διεθνή Ημέρα Μουσείων παρουσιάστηκαν νέα site-specific έργα, ενώ οι νέοι δημιουργοί είχαν για άλλη μια χρονιά την ευκαιρία να παρουσιάσουν το έργο τους στην ενότητα ARC_prime movers, που δίνει βήμα σε νέους χορογράφους.

Στον πυρήνα της διοργάνωσης βρίσκονται 9 παραστάσεις νέων έργων σύγχρονου χορού, τα πέντε από τα οποία παρουσιάζονται στην παγκόσμια πρεμιέρα τους στην Αθήνα. Οι εκδηλώσεις κορυφώνονται στο Θέατρο Κιβωτός, όπου 24-27 Μαΐου παρουσιάζονται οι παραστάσεις γνωστών Ελλήνων και ξένων χορογράφων. Λίγο πριν πέσει η αυλαία, μιλήσαμε με την καλλιτεχνική διευθύντρια και «ψυχή» του φεστιβάλ.

Πώς εξελίσσεται το φεστιβάλ με το πέρας των ετών; Το φεστιβάλ ξεκίνησε με στόχο να φέρει το κοινό πιο κοντά στη σύγχρονη χορογραφική δημιουργία, να συστήσει νέους χορογράφους και να αναδείξει την πολυπολιτισμική ταυτότητα του σύγχρονου χορού. Χρόνο με τον χρόνο το ενδιαφέρον και η ανταπόκριση του κοινού αυξανόταν. Μέσω της παρουσίασης δύο ή και τριών έργων ξένων και ελληνών καλλιτεχνών κάθε βραδιά διεξαγωγής και με μεθοδευμένη επιλογή, το φεστιβάλ παρουσίαζε διαφορετικές χορογραφικές προσεγγίσεις και προσέφερε μια πολυμορφία που ενέπνεε το κοινό. Αυτή η συνθήκη έδωσε βήμα σε νέους χορογράφους, που δεν είχαν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν σε μεγαλύτερες διοργανώσεις. Το ARC FOR DANCE FESTIVAL ήταν και είναι μια γέφυρα που φέρνει κοντά πολιτισμούς, κουλτούρες, ιδέες και οράματα. Μέσα στα χρόνια αυτή η πρωτοβουλία κινητοποίησε τη δημιουργική

διαδικασία στη νέα χορογραφική σκηνή που αναπτύσσονταν. Αρκετοί χορογράφοι, που πλέον έχουν χτίσει μια αναγνωρισμένη διεθνή πορεία έχουν παρουσιάσει τις πρώτες τους δουλειές στο φεστιβάλ, ενώ η κινητικότητα και οι συνεργασίες με άλλους φορείς έχουν αναπτύξει την προώθηση της ελληνικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Τι αλλάζει φέτος με την αρωγή της Περιφέρειας; Σε τι ξεχωρίζει η 10η διοργάνωση; Η ένταξη του ARC FOR DANCE FESTIVAL στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «ΑΤΤΙΚΗ» 2014-2020, το οποίο συγχρηματοδοτείται από εθνικούς και ευρωπαϊκούς πόρους, μας δίνει τη σπάνια δυνατότητα να προγραμματίσουμε σε βάθος τριετίας, να αναπτύξουμε τόσο το ίδιο το φεστιβάλ αλλά και τις δράσεις γύρω από αυτό, να διερευνήσουμε νέους τρόπους ανάπτυξης κοινού, αλλά και να παρουσιάσουμε έργα που δεν ήταν εφικτό στο παρελθόν να φιλοξενήσουμε. Αυτό το σπουδαίο δώρο ήρθε μέσα από μια δουλειά χρόνων, με πολύ κόπο, προσωπική αφιλοκερδή εργασία αλλά και πολύ αγάπη και μεράκι για την ορχηστική τέχνη. Η φετινή διοργάνωση είναι κατά ένα μεγάλο μέρος αφιερωμένη στους έλληνες δημιουργούς, αυτούς που με αγώνα και αγάπη, παρόλες τις δυσκολίες της εποχής, συνεχίζουν να παράγουν έργο και να εμπνέουν τόσο με τη δημιουργικότητα όσο και με την εργατικότητα τους. Αλλά και οι ομάδες από το εξωτερικό είναι αναπόσπαστο κομμάτι του. Η ανάπτυξη των παράλληλων δράσεων είναι κάτι που επίσης ξεχωρίζει στη δέκατη διοργάνωση, που ξεκίνησε στις 5 Μαΐου και διαρκεί ως τις 27 του ίδιου μήνα, με εκδηλώσεις σε διάφορους χώρους στην Αθήνα. Δυναμικές διαλογικές συναντήσεις ανάμεσα σε δημιουργούς και κοινό και προβολή ταινιών (ARC_dialogues), νέοι ανερχόμενοι χορογράφοι (ARC_prime movers), site-specific έργα σε συνεργασία με το ΕΜΣΤ στα πλαίσια της διεθνούς ημέρας μουσείων (ARC_hitects), street παραστάσεις (ARC_loop & ARC_hood), workshops για επαγγελματίες και ερασιτέχνες (ARC_hothouse), live αναμεταδόσεις μέσα από το θέατρο στο κέντρο του Θησείου (ARC_flow), συνθέτουν τον καμβά γύρω από το κεντρικό φεστιβάλ που διεξάγεται στις 24-27 Μαΐου. Κατά τη διάρκεια του τελευταίου θα παρουσιαστούν έργα των: Μαργαρίτα Τρίκα, Alexandra Waierstall, Λίντα Καπετανέα & Edivaldo Ernesto, Αναστασία Βαλοσαμάνη, Po-Cheng Tsai, Ερμίρα Γκόρο, Jesus Rubio Gamo και Πατρίσια Ανέργη.

10 ΧΡΟΝΙΑ

ARC
FES

Πώς αποτιμάτε τη συνεργασία με το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης; Η συνεργασία με το ΕΜΣΤ, στα πλαίσια της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων, μας δίνει τη δυνατότητα να εφαρμόσουμε νέες μεθόδους επαφής με το κοινό και ειδικά σε ένα χώρο τόσο άμεσα συνδεδεμένο με τη σύγχρονη τέχνη. Ο χορός είναι κάτι ζωντανό αλλά ταυτόχρονα εφήμερο, σε αντίθεση με έναν χώρο διαχρονικό αλλά ταυτόχρονα ακίνητο. Δύο κόσμοι που φαινομενικά δεν είναι ταυτόσημοι αλλά συνομιλούν. Το μουσείο επιτρέπει στους καλλιτέχνες να σκέφτονται πιο πειραματικά τόσο ως προς τον ίδιο το χώρο, τη διάρκεια των έργων, της αλληλεπίδρασης με το κοινό ±που ταυτόχρονα γίνεται μέρος της παράστασης± όσο και με τα λεπτά όρια ανάμεσα στα site specific έργα και την performance. Θα ήθελα από καρδιάς να ευχαριστήσω την καλλιτεχνική διευθύντρια του ΕΜΣΤ κ. Κοσκινά, αλλά και τη συνεργάτιδά της κ. Μπένου, για τη θερμή συνεργασία μας και τη διάθεσή τους να αναπτύξουμε από κοινού νέες καλλιτεχνικές προτάσεις.

Ποια είναι τα όνειρα και οι αγωνίες σας για το μέλλον του φεστιβάλ; Να είναι κίνητρο και έμπνευση για τους καλλιτέχνες και το κοινό. Να προσφέρει διαφορετικές διεξόδους αλληλεπίδρασης και επικοινωνίας μέσω των άπειρων δυνατοτήτων έκφρασης που προσφέρει ο χορός. Η κύρια αγωνία είναι όμως πάντα σταθερή, αυτή της βιωσιμότητας. Για να μπορέσει να στηθεί έστω και μια παράσταση χρειάζεται πέρα από χρόνο και κόπο (αυτό είναι αυτονόητο) ένα μεγάλο μέρος παράλληλων εργασιών με ανθρώπινο δυναμικό για να παρουσιαστεί ένα ολοκληρωμένο αποτέλεσμα και αυτό, εκτός από ιδιαίτερα δαπανηρό, είναι και ένας μόνιμος αγώνας για τη διοργανώτρια εταιρεία Dan.c.ce Unitiva.

Θα μπορούσε να ήταν διαφορετική η θέση του χορευτή και η παρουσία του χορού σήμερα στην Ελλάδα; Ναι, φυσικά. Πιστεύω ακράδαντα ότι η τέχνη μάς εξοικειώνει με τα «ανθρώπινα», μας ευαισθητοποιεί και ταυτόχρονα μας βοηθάει να διευρύνουμε τις αντιλήψεις μας τόσο για το άτομο αυτό καθαυτό, όσο και για την κοινωνία που ζούμε. Θεωρώ ότι κατά μεγάλο ποσοστό η επαφή που έχουμε με τον χορό στην Ελλάδα βρίσκεται σε στάσιμο σημείο. Μια νέα πρόταση, διαφορετική από τα συνήθη δεδομένα, αντιμετωπίζεται συνήθως με σκεπτικισμό, από φόβο μη χάσουμε το γνώριμο. Επίσης, υπάρχει η επιθυμία να φτάσουμε κάπου (ίσως ψηλά) και απαιτούμε ανα-

γνώριση χωρίς να έχουμε διανύσει πορεία και εμπειρίες. Ο χορός δεν μπορεί να έχει την ίδια ταχύτητα με αυτή της τεχνολογίας, ας πούμε. Είναι «παλιά σχολή», θέλει χρόνο να αφομοιώσει την πληροφορία, χρειάζεται επιμονή και πάνω απ' όλα υπομονή για να αποδώσει. Όταν συμβαίνει, το αποτέλεσμα είναι μαγικό. Όμως παρά τα όσα προανέφερα, η Ελλάδα έχει μια ξεχωριστή δυναμική και μέσα από πολύ αντίξοες συνθήκες ξεπηδούν ταλαντούχοι άνθρωποι, χορευτές, δάσκαλοι, χορογράφοι με πάθος και αγάπη, και αυτοί είναι τα φωτεινά παραδείγματα που εμπνέουν όλους μας. Παρότι δεν έχουμε την ίδια υποστήριξη και πολιτική που υπάρχει σε άλλες χώρες η δυναμική μας σε πολλά επίπεδα είναι μεγάλη. Το κομμάτι της έρευνας είναι κάτι που δυστυχώς στη χώρα μας δεν αναγνωρίζεται σαν ανάγκη για δημιουργία και παραγωγικότητα, όπως και ο χρόνος που απαιτείται για τη χορογραφική διαδικασία. Ιδανικές συνθήκες νομίζω ότι δεν υπάρχουν, τα προβλήματα μας ακονίζουν το μυαλό, μας κινητοποιούν και είναι εκεί για να τα λύσουμε και για να εξελισσόμαστε. Θέληση για ανάπτυξη και υποστήριξη χρειαζόμαστε.

Τι σας ώθησε να δημιουργήσετε το φεστιβάλ; Η αγάπη μου για τις παραστάσεις χορού, από μικρά έως μεγάλα σχήματα, αλλά μέχρι τότε στην Ελλάδα υπήρχε η δυνατότητα κυρίως μόνο για παρουσίαση μεγάλων ομάδων ± που είναι υπέροχο φυσικά. Όταν ξέρεις ότι υπάρχουν και μικρά διαμάντια εκεί έξω ο ενθουσιασμός είναι μεγάλος και η επιθυμία να το μοιραστείς ακόμα μεγαλύτερη. Εζησα στο Λονδίνο πολλά χρόνια. Εκεί ήρθα σε επαφή με τον χορό και γνώρισα ανθρώπους βαθιά «ερωτευμένους» μαζί του. Στο Place Theatre έχω δει παραστάσεις που ακόμα θυμάμαι, από χορογράφους που ήταν άγνωστοι τότε και τώρα είναι παγκοσμίως γνωστοί, όπως οι Anne Teresa De Keersmaecker, Sasha Waltz, Wim Vandekeybus. Είχα την τύχη να έχω ανθρώπους γύρω μου που ένιωσα ότι με έφεραν μέσα σε ένα μαγικό κόσμο, με έκαναν να τον αγαπήσω από όλες του τις πτυχές όχι μόνο στην επαφή μου ως χορεύτρια. Το ARC FOR DANCE FESTIVAL είναι ένα φεστιβάλ αποκλειστικά αφιερωμένο στον σύγχρονο χορό. Έχει «μεγαλώσει» με πολλές δυσκολίες, αλλά οι εμπειρίες είναι ανεκτίμητες, όπως είναι και οι άνθρωποι που έχουμε συναντήσει και γνωρίσει μέσα από αυτό. Είναι το φεστιβάλ σύγχρονου χορού της Αθήνας! **A**

Info: www.arcfordancefestival.gr

Το Διεθνές Φεστιβάλ Σύγχρονου Χορού της Αθήνας

ARC FOR DANCE FESTIVAL

Της ΗΡΩΣ
ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ

INFO

24 - 27 Μαΐου, 21.30,
Θέατρο ΚΙΒΩΤΟΣ,
Πειραιώς 115, Γκά-
ζι, 210 3427426: Ο
κεντρικός πυρήνας
του φεστιβάλ: 9
παραστάσεις νέων
έργων σε 4 ημέρες

SINGULARITY

Ανταμώσαμε κάπου στα περίξ της Αιόλου, στα γραφεία τους, όπου στεγάζεται όλο το τιμ του 14th Athens Digital Festival. Πανικός, οργασμός, αδρεναλίνη, συνεχής ροή εικόνων και ταξινόμηση υλικού. Και προσεχώς στο Μέγαρο όπου, από 24 έως 27 Μαΐου, η πιο φουτουριστική παρέα της πόλης ετοιμάζεται να μας καλωδιώσει με το τώρα των ψηφιακών τεχνών, της τεχνολογίας αλλά και της επιστήμης. Με θέμα «Singularity Now» και με ιστορίες από τον ορίζοντα των γεγονότων, ετοιμάσου να βιώσεις ένα υπερθέαμα περί της νοσταλγίας του μέλλοντος που συμβαίνει τώρα: εγκαταστάσεις, περφόρμανς, workshops, συζητήσεις, πάρτι αλλά και μια γερή δόση προβληματισμού και συζητήσεων για την ευτοπία ή τη δυστοπία που ήδη ζούμε. Αναλόγως, δηλαδή, με το πώς κρίνεις όλη αυτή την Big Data πραγματικότητα που μας περιβάλλει. Μιλήσαμε μαζί τους. Άνετοι, χαλαροί και την ίδια ώρα στην τσίτα, ναι, η ομάδα τους είναι ο ορισμός που δικαιώνει τη νέα συνεργατικότητα: τα πιο λαμπερά μυαλά της Αθήνας, στην πιο μεγάλη ψηφιακή γιορτή που ξεκινάει.

Η 14η φορά να υποθέσω πως δεν πονά όπως την πρώτη φορά, όπως τραγουδούσαν κάποτε και οι Τρύπες; Σωστά; Κάθε φορά πρώτη φορά, Στέφανε. Παρόλο που το Φεστιβάλ είναι πλέον 14 χρονών, κάθε χρόνο αισθανόμαστε ότι ξεκινάμε από το μηδέν. Με το που λήγει μια διοργάνωση, κάνουμε ένα reset και αρχίζουμε να δουλεύουμε από την αρχή για την επόμενη. Είναι, εξάλλου, ο μόνος τρόπος να αποφύγουμε τη φθορά του χρόνου. Ακόμα τρελούς μας θεωρούν, ειδικά στην εποχή μας, που ελάχιστοι παίρνουν πρωτοβου-

λίες και ρίσκα, εμείς είμαστε σαν πειρατές που ψάχνουν τους κρυμμένους θησαυρούς του μέλλοντος. Βέβαια, όλο και περισσότερος κόσμος εξοικειώνεται τόσο με την τεχνολογία όσο και με την τέχνη, οπότε και με εμάς.

Ξέρω πως υπάρχει μια φοβερή ιστορία πίσω από την επιλογή του Μεγάρου να σας φιλοξενήσει. Αυτό το ραντεβού θα μείνει στην Ιστορία. Αρχικά να πούμε ότι εκεί που ψάχνεις το επόμενο μέρος για να τaráξεις τα νερά, ξαφνικά λες «Ναι, ρε φίλε, Μέγαρο!», έτσι θα γίνει. Και πας σε ένα καλογουλισμένο Μέγαρο και εσύ είσαι ακόμη πιο καλογουλισμένος. Και μπαίνεις με το σεις και με το σας και βγαίνεις με ακόμη περισσότερη όρεξη να βγάλεις γούστο. Σε καμία περίπτωση δεν περίμενα ανθρώπους που να θέλουν να μπουν τόσο μέσα σε αυτό. Εμείς να θέλουμε να φέρουμε εξωσκελετούς, έτσι ώστε να μπορεί το κοινό να χορέψει μέσα σε αυτούς, και την ίδια στιγμή που το λες να βλέπεις τη σπίθα και την ανυπομονησία στα μάτια τους. Και αυτό, για να καταλάβετε, έχει και άλλες προεκτάσεις: Άκουσον άκουσον, το Μέγαρο την Κυριακή 28 Μαΐου, την τελευταία μέρα του φεστιβάλ, ετοιμάζει after techno party. Έτσι και αλλιώς πάντως από τη φύση του είναι challenge να κάνεις το ADAF, αλλά τίποτα πιο challenge να το κάνεις στο Μέγαρο. Και τι πιο ωραίο να έχεις τη δυνατότητα να «πειράξεις» δημιουργικά έναν τέτοιο χώρο.

Το φετινό ταγκ, «Ιστορίες από τον ορίζοντα των γεγονότων», τι πάει να πει; Είμαστε στην αύρα μιας τεχνολογικής αποκάλυψης, είτε το συνειδητοποιούμε είτε όχι. Αυτό αναδεικνύουμε και

Αθήνα, έχεις γράμμα από το μέλλον, που είναι τώρα

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ, Φωτο ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η ΕΡΕΥΝΑ!

με το φετινό πρόγραμμα του ADAF. Φιλοξενούμε ρομπότ, εξωσκελετούς και AI (τεχνητής νοημοσύνης) έργα, θέλοντας να υπογραμμίσουμε τη χρησιμην, αισιόδοξη πλευρά της τεχνολογικής εξέλιξης, ενώ παράλληλα θέτουμε προβληματισμούς ή ακόμα και χιουμοριστικά σχόλια ως προς αυτή.

Το κεντρικό θέμα σας, «Singularity Now», εμπεριέχει ισόποσες δόσεις αλλά και αντιφατικές απόψεις για το μέλλον: ουτοπία ή δυστοπία; Πώς αντικρούετε αυτό το δίλημμα και τι προτάσσετε ως φεστιβάλ ως μανιφέστο; Δεν αντικρούουμε αυτά τα δίπολα, αντιθέτως αποτελούν τον στόχο μας, αυτό ακριβώς που θέλουμε να πούμε στον κόσμο. Το φετινό φεστιβάλ δεν θέλει να δώσει απαντήσεις, αλλά να θέσει ερωτήσεις. Οι προβληματισμοί αυτοί είναι τόσο βαθιοί και τόσο άγνωστοι όσο το τι συμβαίνει στη μετά θάνατον ζωή. Ο καθένας είναι εντεταλμένος να έχει μια ρομαντική ή φοβική πεποίθηση, αλλά δεν υπάρχει κανένας τρόπος να ξέρεις τι πραγματικά συμβαίνει αν δεν βρεθείς εκεί. Η επιστήμη και η τεχνολογία, μια και αυτές εξετάζουμε μέσα από τη ματιά της τέχνης, εγγενώς δεν μπορούν να χαρακτηριστούν

ως καλές ή κακές, διότι αποτελούν εργαλείο και όχημα, και, όπως με όλα τα εργαλεία, είναι θέμα του δημιουργού για ποιο σκοπό θα το χρησιμοποιήσει και με τα οχήματα του οδηγού που θα

το οδηγήσει. Με το να επιστήσουμε την προσοχή του κόσμου τώρα, όσο ακόμα είμαστε στο ταξίδι προς τον προορισμό, όσο είμαστε στον ορίζοντα γεγονότων, πάνω στις ισάξια πιθανές δίπολες εκδοχές θεωρούμε πως πράττουμε πολιτικά, διότι θέτουμε τον κόσμο σε επαγρύπνηση και δίνουμε έρεισμα στον κάθε έναν από εμάς να δουλέψει και να διεκδικήσει προς την κατεύθυνση που αυτός θεωρεί σωστή και ωφέλιμη. Γιατί, όπως συνηθίζει να λέγεται στους κόλπους των επιμελητών και μια και μας αρέσουν οι μουσικές αναφορές, never mind the politics, here come the curators.

Δώστε μου ένα top5 με αυτά που πρέπει να δει ένας Αθηναίος, που δεν έχει χρόνο ώστε να ζήσει τον παλμό όλου του τριήμερου; Τι να πρωτοπούμε... Ο καθένας από εμάς έχει τα δικά του αγαπημένα και σίγουρα, αν ρωτούσες ξεχωριστά, θα έπαιρνες μια λίστα μέχρι το πάτωμα. Προσωπικά, ως Ηλίας, θα πρότεινα σίγουρα τη διαδραστική εγκατάσταση «Inferno» των Louis-Philippe Demers και Bill Vorn, όπου θα έχει την ευκαιρία να χορέψει με εξωσκελετούς, το «Human Study #1 - 3RNP» του Patrick Tresset για να του ζωγραφίσουν το πορτρέτο του τρία ρομπότ, την A/V περφόρμανς «Hakanaï» των Andrien M & Claire B, που πρόκειται για μια φανταστική εμπειρία, το FIGHT του Memo Akten για να μπει στον κόσμο του VR και, τέλος, την περφόρμανς του Κώστα Τσόκλη «Tsoclis, Εμείς», γιατί μιλάμε για έναν από τους πιο σημαντικούς εν ζωή έλληνες καλλιτέχνες και τον πρωτοπόρο της ζωντανής ζωγραφικής. Γενικά να πούμε ότι θα δούμε τα πάντα. Από διαλογισμό με social media μέχρι την πρώτη γυναίκα cyborg. **A**

14th Athens Digital Art Festival, the crew
Ηλίας Χατζηχριστοδούλου: Director & Corporate Management / Σωτήρης Ηλιάδης: Production Coordinator / Έλλη-Άννα Περιστεράκη: Festival Curator / Μικέλα Κόλλια: Communication Manager / Κατερίνα Κοντούλη: Legal Counselling / Ειρήνη Ολυμπίου: Video art Curator / Ντονατέλα Νίκα: Animation & VR Curator / Χριστιάνα Κιαζάκου: Workshops & Talks Curator

ΕΑΡΧΕΙΩΣΤΕ ΑΝΕΒΕΙΤΕ ΣΤΙΣ ΤΑΡΑΤΣΕΣ ΣΑΣ

Την 1 Ιουνίου η ομάδα «Εγχείρημα Πουλιά» καλεί τους κατοίκους να ακούσουν μουσική στις τάρτσες τους

Εμια ιδιαίτερη και ξεχωριστή εμπειρία καλούνται να συμμετάσχουν οι ένοικοι πολυκατοικιών των Εξαρχείων με σκοπό να συναντηθούν στο δεύτερο και ανεκμετάλλευτο επίπεδο της πόλης, τις τάρτσες τους. Η πολυσυλλεκτική ομάδα *Εγχείρημα Πουλιά* επιχειρεί να δώσει πνοή στην ιδέα που γεννήθηκε το 2016. Στόχος της είναι για μία ημέρα να δημιουργηθεί μια ιδιαίτερη εκδήλωση-γιορτή την ώρα της δύσης του ηλίου. Η εκδήλωση βασίζεται σε μια πρόσκληση/κάλεσμα των κατοίκων να ανεβούν στις τάρτσες τους και να τις οικειοποιηθούν, με μια μουσική εκδήλωση (ηχοτοπίο) που θα διαρκέσει 60 λεπτά με μουσικούς που θα τους παρέχει η ομάδα. Στη συνέχεια, θα υπάρξει ένα ομαδικό ραντεβού όλων στην τάρτσα του ΒΟΞ. Τα μέλη της ομάδας Πάρης Λεγάκης (εκκινητής), Πανδώρα Γιαμαλίδου, Ελένη Μαστρογεωργοπούλου, Δάφνη Σοφianoπούλου παρουσίασαν την ιδέα τους πριν λίγο καιρό στο Πολιτιστικό κέντρο Εξαρχείων και η Athens Voice ήταν εκεί για να μάθει περισσότερα.

Πριν 2 χρόνια, ο Πάρης Λεγάκης κάθονταν στην τάρτσα του απολαμβάνοντας ένα ακόμη αθηναϊκό ηλιοβασίλεμα. Τότε ήταν που σκέφτηκε πώς θα μπορούσαν να γεμίσουν και άλλες τάρτσες με κατοίκους της γειτονιάς για να βιώσουν κάτι παρόμοιο. «*Άρχισα να σκέφτομαι πώς θα μπορούσα να το επικοινωνήσω στη γειτονιά. Σύντομα δημιουργήθηκε μία ομάδα των 9 και πέρασαν άλλοι 5 μήνες για να συγκεκριμενοποιηθεί η ιδέα. Έκανα αίτηση στο European Culture Foundation για στήριξη, η οποία και δόθηκε*», μας λέει. Η ομάδα κατέληξε σε δύο μελέτες και προέκυψε ένα ενδιαφέρον σχεδιάγραμμα. Στον οριζόντιο άξονά του βρίσκονταν δύο χρονικά όρια, η μνήμη, που έχει να κάνει με το παρελθόν, και η φαντασία, που έχει να κάνει με το μέλλον. Στον κάθετο άξονα τοποθετήθηκαν τα χωρικά όρια, η γειτονιά στο κάτω μέρος και οι τάρτσες στο πάνω μέρος. Είδαν λοιπόν πως για να κάνουν κάτι στις τάρτσες και να καλέσουν τον κόσμο να ανέβει σε αυτές, πρέπει να ξεκινήσουν από κάτω, από τη γειτονιά, μιλώντας με τον κόσμο και μαζεύοντας υλικό για να δουν τι μνήμες έχουν σε σχέση με τη γειτονιά, αλλά και με την τάρτσα. Αυτή η διαδικασία θα αναδείκνυε τον τελικό στόχο του εγχειρήματος. Το κάθε βήμα θα τους οδηγούσε στο επόμενο.

«*Η γειτονιά έχει παρά πολύ έντονη την αίσθηση της μνήμης, ήθελε περισσότερο να μιλήσει για το παρελθόν παρά για τη φαντασία, για το μέλλον δηλαδή*», αναφέρει η Πανδώρα Γιαμαλίδου η οποία επιμελήθηκε τις συνεντεύξεις που πήρε η ομάδα από μόνιμους κατοίκους των Εξαρχείων. Μεταξύ άλλων ερωτήθηκαν πώς θυμούνται το δημόσιο χώρο των

Εξαρχείων στα παιδικά τους χρόνια, αν ανεβαίνουν στην τάρτσα τους, τι θα ήθελαν να συμβεί εκεί, τι τους λείπει από τον δημόσιο χώρο που θα μπορούσε να τοποθετηθεί στις τάρτσες. Τα ζητήματα που αναδείχθηκαν ήταν έλλειψη της κοινής ζωής της παλιάς γειτονιάς, η υποβάθμιση της πλατείας και φυσικά οι ταραχές ιδιαίτερα την ημέρα της επετείου του θανάτου του Γρηγορόπουλου. Όλοι ανεξαιρέτως ωστόσο δήλωσαν πως δεν θα έφευγαν από τη γειτονιά τους ακόμα και να τους χάριζαν ένα σπίτι στα Βόρεια προάστια. Πολλοί τόνισαν ότι στα θετικά της περιοχής είναι η εγγύτητα της σε σχολές, σινεμά, θέατρα, η ύπαρξη πολλών νέων ανθρώπων, η ενδιαφέρουσα street art.

Τα «Πουλιά» θεωρούν το εγχείρημα μια αφορμή για να γνωριστούν οι ένοικοι της κάθε πολυκατοικίας μεταξύ τους, αλλά και για την ενεργοποίηση των ταρατσών ως τόπους συνάντησης. «*Επιθυμούμε να χαρτογραφήσουμε αλλά και να προκαλέσουμε τα όρια της σκέψης και του συναισθήματος ούτως ώστε ο καθένας ξεχωριστά να κατανοήσει καλύτερα τη δική του αλήθεια για τον εαυτό του και το σύνολο. Ελπίζουμε το εγχείρημα αυτό να αγκαλιαστεί από τον κόσμο. Η συνάντηση μετά το τέλος της μουσικής εκδήλωσης θα αποτελέσει αφορμή για το μοίρασμα της εμπειρίας που βιώσαμε, έναυσμα για συζήτηση σχετικά με θέματα που αφορούν τη γειτονιά και εορταστικό κλείσιμο. Για να πραγματοποιηθεί η εκδήλωση-γιορτή, ζητάμε από τους ενοίκους να φιλοξενήσουν μία/έναν μουσικό στην τάρτσα τους. Λόγω της κοντινής απόστασης των πολυκατοικιών ο κάθε μουσικός μπορεί να ακούει τους άλλους και όλοι μαζί να δημιουργήσουν ένα ηχοτοπίο. Η μουσική που θα παίξουν θα είναι ατμοσφαιρική, αυτοσχεδιαστική, κυρίως με φυσικά μουσικά όργανα. Η επικοινωνία με τις υπόλοιπες τάρτσες μέσω του μοναδικού ηχοτοπίου που θα δημιουργηθεί θα τις ενεργοποιήσει. Το έντονο βίωμα είναι το κλειδί για τη διάρρηξη του φανταστικού. Όταν κάποιος βιώσει μία ιδιαίτερη εμπειρία αυτή καταγράφεται στη μνήμη του λόγω του έντονου συναισθήματος που ένωσε. Ο βιωμένος χώρος μετατρέπεται έτσι σε τόπο. Έτσι, η τάρτσα (rooftop) θα μετατραπεί σε τάρτσα-τόπος (Rooftopos)», καταλήγει η ομάδα.*

Αν μένετε στα Εξάρχεια, καλείστε την Παρασκευή 1 Ιουνίου στις 20.11 να φιλοξενήσετε έναν/μία μουσικό την ώρα της δύσης του ήλιου στην τάρτσα της πολυκατοικίας σας (υπό την προϋπόθεση φυσικά ότι συναινούν όλοι οι ένοικοι). Μετά θα ακολουθήσει συζήτηση στην τάρτσα του σινεμά ΒΟΞ. Τα Πουλιά ευχαριστούν για αυτή τη συνεργασία ιδιαίτερα την κ. Πέγκυ Ρίγγα. Ενημερωθείτε περαιτέρω, παρακωρήστε την τάρτσα ή αν είστε μουσικός δηλώστε ενδιαφέρον στην επίσημη σελίδα της ομάδας, www.facebook.com/birdsproject.

ΚΛΕΙΔΙΑ & ΤΡΙΧΕΣ...

ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Οι πρωταγωνιστές της νέας τηλεοπτικής καμπάνιας του **Κωτσόβολου** αποκαλύπτουν όλα όσα έγιναν πίσω από τις κάμερες.

Σωκράτης Πατσίκας

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΤΣΙΚΑΣ

1. Τη μία κλειδί, την άλλη τρίχες... στην υποκριτική πρέπει να έχετε καλύψει μεγάλη γκάμα μετά από αυτό...
Και δεν έχετε δει ούτε τα μισά... έρχονται και νέοι ρόλοι.

2. Το μότο της καμπάνιας που πρωταγωνιστείτε είναι «Καλύτερη συσκευή. Καλύτερη ζωή». Πείτε μας μία στιγμή που η συσκευή σας καλυτέρευσε τη ζωή σας...
Το καλοκαίρι μπαίνει και αρχίζουν οι ζέστες. Πάντα αυτή την εποχή μου έρχονται παιδικές μνήμες με καλοκαίρια χωρίς air condition και δεν μπορώ να το πιστέψω ότι βγάλαμε καύσωνες χωρίς αυτή τη μαγική συσκευή.

3. Ως τι άλλο να περιμένουμε να σας δούμε; Φαντάζομαι θα σας δούμε και σε άλλους ρόλους μέσα στο σπίτι...
Δεν έχετε δει ούτε τα μισά. Δεν ξέρω τι μπορώ να αποκαλύψω, γι' αυτό θα είμαι λακωνικός. Μένουν άλλα 4 ταινία και 2 νέες μεταμφιέσεις.

4. Ποιος από όλους τους χαρακτήρες σας άρεσε περισσότερο;
Είναι ένας χαρακτήρας που δεν έχετε δει ακόμη. Θα βρεθούμε μέσα στις συσκευές, οπότε τεχνικά θα είναι ακόμη πιο εντυπωσιακά. Σε αυτό το ταινιάκι θα βρεθούμε μέσα σ' ένα πλυντήριο. Θα δείτε...

5. Πείτε μας μία αστεία στιγμή μετά από ένα τόσο ιδιαίτερο και τεχνικό γύρισμα.
Κάνουμε το γύρισμα που υποδυόμαστε τις τρίχες. Είμαστε σκαρφαλωμένοι σε αυτό το λοφάκι που υποτίθεται είναι το κεφάλι του κατόχου μας, το οποίο είναι ντυμένο με ύφασμα. Εμείς φοράμε κάτι καλτσάκια. Ένας τεχνικός κουνάει αυτό τον λόφο δεξιά-αριστερά, ε πολύ θέλει; Γλιστρώ και πέφτω. Πανικόβλητοι όλοι τρέχουν προς το μέρος μου και για να τους καθησυχάσω, γυρίζω και τους λέω: «Μην ανησυχείτε, μια απλή τριχόπτωση ήταν». Ε... έπεσε πολύ γέλιο.

6. Ποια τα καλλιτεχνικά σχέδιά σας αυτό το καλοκαίρι;
Το καλοκαίρι ετοιμάζουμε την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή, με τον Αιμίλιο Χειλάκη, την Αθηνά Μαξίμου και τον Μιχάλη Σαράντη, σε σκηνοθεσία Χειλάκη - Δούνια, κίνηση Αγγελικής Στελάτου, σκηνικά της Εύας Νάθενα και μουσική του Σταμάτη Κραουνάκη. Θα κάνουμε μια μεγάλη περιοδεία σε όλη την Ελλάδα, αλλά θα προσπαθήσω να ξεκλέψω όσο περισσότερες μέρες μπορώ και θα τις περάσω όλες στην αγαπημένη μου Ύδρα και στο Donkey Cat μου.

7. Είχατε συνεργαστεί ξανά στο παρελθόν;
Και είχαμε συνεργαστεί και γνωριζόμασταν και νομίζω ότι υπήρχε και αμοιβαία εκτίμηση. Μετά όμως από αυτό το γύρισμα θα μιλάμε μόνο μέσω των δικηγόρων μας... χαχαχα...

8. Ποιο κουστούμι σας παίδεψε περισσότερο;
ΟΙ ΤΡΙΧΕΣ. Μακάρι να μη χρειαστεί να φορέσω τίποτα ανάλογο. Στα υπόλοιπα μας φρόντισε πολύ η ενδυματολόγος μας, η Δέσποινα Χειμώνα με τις βοηθούς της.

9. Πώς γινόταν η συνεννόηση με αργεντινό σκηνοθέτη που δεν ξέρει ελληνικά;
Οι συνεννοήσεις γίνονταν στα αγγλικά. Είχε πολλή πλάκα γιατί με τους Ισπανόφωνους έχουμε την ίδια προφορά στα αγγλικά κι έτσι δεν ξεχώριζες τον Αργεντινό από τους Έλληνες. Μας έδειξε μεγάλη εμπιστοσύνη, γιατί κατάλαβε ότι έχει 2 ηθοποιούς με εμπειρία και ένστικτο. Είχε και την αμέριστη βοήθεια του Γιάννη Σορώτου, που έγραψε τα κείμενα, τι βοήθεια δηλαδή, συ-σκηνοθεσία θα το έλεγες. Άλλωστε το χειροκρότημα που μας χάρισε το συνεργείο μετά από κάθε στοπ ήταν πρωτόγνωρο για όλους μας. Θέλω να τους ευχαριστήσω γι' αυτό, γιατί μας έδινε κουράγιο και δύναμη σε στιγμές μεγάλης καταπόνησης και κούρασης.

Γιάννης
Σαρακατσάνης

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

1. Τη μία κλειδί, την άλλη τρίχες... στην υποκριτική πρέπει να έχετε καλύψει μεγάλη γκάμα μετά από αυτό...

Για τις ανάγκες των γυρισμάτων χρειάστηκε να επιστρατεύσω όλη μου την εμπειρία και όλες μου τις σπουδές σε Ελλάδα και εξωτερικό, για να κατορθώσω να αποδώσω σωστά τις λεπτές αποχρώσεις του ψυχισμού της τρίχας, των συναισθημάτων του κλειδιού και κάποιων άλλων απαιτητικών ρόλων που θα δείτε στη συνέχεια!

2. Το μότο της καμπάνιας που πρωταγωνιστείτε είναι «Καλύτερη συσκευή. Καλύτερη ζωή». Πείτε μας μία στιγμή που η συσκευή σας καλύπτει τη ζωή σας...

Ανέκαθεν υπήρξα γκατζετάκις και ομολογώ ότι, ειδικά οι καινούργιες ηλεκτρονικές συσκευές, μου γυαλίζουν! Θυμάμαι να έχω αγοράσει άπειρες φορές τέτοιες συσκευές, με μεγάλο ενθουσιασμό.

Μια στις τόσες όμως προκύπτει και μια συσκευή που πραγματικά φέρνει επανάσταση στη ζωή σου. Αυτό το πετυχαίνουν συνήθως συσκευές που είναι όντως κάτι καινούργιο και όχι απλώς βελτίωση κάποιας προηγούμενης.

Σε αυτή την κατηγορία θα έβαζα λοιπόν το smartphone, μια συσκευή που άλλαξε τη ζωή όλων μας. Χάρη σε αυτό μπορώ να επικοινωνήσω με έγγραφα, ήχο και βίντεο με τον οποιονδήποτε, μπορώ να διαβάζω τα βιβλία μου και να ακούω τη μουσική μου οπουδήποτε και μπορώ να έχω πρόσβαση σε ολόκληρη την ανθρώπινη γνώση ανά πάσα στιγμή!

3. Ως τι άλλο να περιμένουμε να σας δούμε; Φαντάζομαι θα σας δούμε και σε άλλους ρόλους μέσα στο σπίτι...

Μετά το ρεσιτάλ μας ως κλειδιά και τρίχες, έρχονται νέες περιπέτειες. Ετοιμαστείτε, λοιπόν, για τις πιο αραχτές πατάτες που έχετε δει, αλλά και για τις κάλτσες που παγιδεύτηκαν στο πλυντήριο.

4. Ποιος από όλους τους χαρακτήρες σας άρεσε περισσότερο;

Νομίζω πως η ιστορία με τις κάλτσες είναι η πιο ωραία και σίγουρα η πιο εφευριστική παραγωγή!

5. Πείτε μας μία αστεία στιγμή μετά από ένα τόσο ιδιαίτερο και τεχνικό γύρισμα.

Το γύρισμα ήταν όντως πολύ τεχνικό και επί δύο συνεχόμενες μέρες δεν καθίσαμε ούτε λεπτό. Αλλά δεν ήταν μόνο αυτό. Χρειάστηκαν επίσης πρόβες και αυτοσχεδιασμοί στα σενάρια, ατελείωτες πρόβες κοστούμιών αλλά και τεχνικές πρόβες.

Αυτό το βαρύ πρόγραμμα, λοιπόν, ελάφραινε συνεχώς ο παρτενέρ μου στο γύρισμα, Σωκράτης Πατσίκας. Ακόμα και στο τέλος της ημέρας και αφού έχουμε εξαντληθεί,

εκείνος είχε ακόμα όρεξη και έμπνευση για να λέει αστεία!

6. Ποια τα καλλιτεχνικά σχέδιά σας αυτό το καλοκαίρι;

Αυτή τη στιγμή προετοιμαζόμαστε για το φεστιβάλ νεανικού θεάτρου Bob Theatre Festival το οποίο διοργανώνουμε εδώ και 11 χρόνια. Το φετινό θα διεξαχθεί 28 Μαΐου με 3 Ιουνίου στο BIOS με πάρτι, συναυλίες, εργαστήρια και 38 νεανικές θεατρικές ομάδες που θα παρουσιάσουν τις παραστάσεις τους.

7. Είχατε συνεργαστεί ξανά στο παρελθόν;

Με τον Σωκράτη γνωριζόμασταν και είχαμε παίξει παρέα και ένα βράδυ στην παράσταση κωμικού αυτοσχεδιασμού «Κωμικό ΜΠΟΥΜ» στο Μικρό Παλλάς. Η συνεργασία μας όμως τώρα ήταν πιο ουσιαστική. Πέρασαμε πολλές ώρες μαζί και το αποτέλεσμα βασίστηκε κατά πολύ σε αυτή τη συνεργασία και στη χημεία μας. Χάρηκα πολύ, λοιπόν, γιατί ο Σωκράτης είναι ένας γενναϊόδωρος ηθοποιός και του αρέσει να παίζει με τον παρτενέρ του. Έτσι ταιριάξαμε και πιστεύω πως καταφέραμε να βγάλουμε το χιούμορ που χρειαζόταν.

8. Ποιο κοστούμι σας παίδεψε περισσότερο;

Το κοστούμι με τις τρίχες ήταν το πιο δύσκολο. Καταλάβαμε τη δυσκολία του από την αρχή, καθώς ήταν αυτό για το οποίο απαιτήθηκαν και οι πιο πολλές πρόβες. Αποτελείτο από πολλά κομμάτια με εκατοντάδες κλωστές μήκους 1,5-2 μέτρων η κάθε μία, οι οποίες μπλέκονταν συνεχώς και έπρεπε να χτενιστούν!

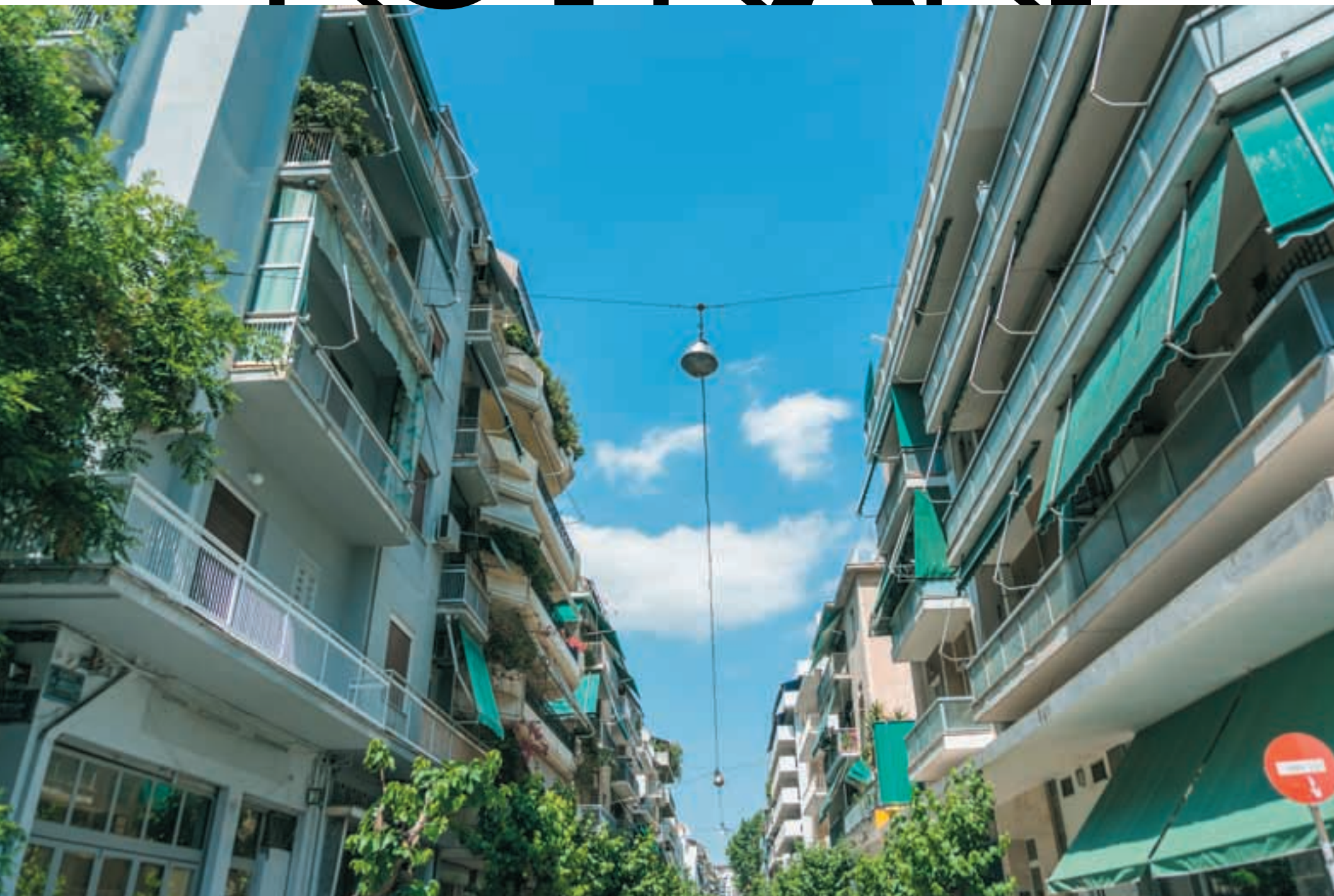
Το γύρισμα με τις τρίχες μάλιστα έγινε και στο τέλος του διήμερου γυρίσματος, όταν ήμασταν πλέον εξαντλημένοι, πάνω σε μια πλατφόρμα που γύριζε.

Αλλά ακόμα και εκείνη τη στιγμή, που ήμασταν κουρασμένοι και μπλεγμένοι μέσα στις τρίχες, ο Σωκράτης δεν έχασε το χιούμορ του, συνέχισε να λέει αστεία κάνοντας την κατάσταση ευχάριστη για άλλη μια φορά!

9. Πώς γινόταν η συνεννόηση με αργεντινό σκηνοθέτη που δεν ξέρει ελληνικά;

Ο σκηνοθέτης μας ήξερε πάρα πολύ καλά τι έκανε και δεν τον είδα να αγχώνεται ούτε στιγμή. Μίλαγε καλά Αγγλικά, όπως και εμείς, αλλά μεγάλο κομμάτι της συνεννόησης αναλάμβανε και ο βοηθός του ο οποίος είναι Έλληνας. Η εμπειρία πάντως με αυτόν τον σκηνοθέτη ήταν σπουδαία και σε έναν τομέα ειδικών εφέ που, στην Ελλάδα, δεν πετυχαίνουμε συχνά. Νομίζω πως αυτό το γύρισμα είναι ότι κοντινότερο σε Hollywood θα ζήσουμε ποτέ ο Σωκράτης κι εγώ και θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Κωτσόβολο που το επιχείρησε.

◆ ΚΟΥΚΑΚΙ ◆

ΟΙ ΡΕΤΡΟ ΤΑΜΠΕΛΕΣ

Βόλτα και σχολιασμός των επιγραφών
στη Βεΐκου και τη Δημητρακοπούλου με
τον γραφίστα **Πάνο Παπαναγιώτου**

Της **ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Φωτό Καταστημάτων: **ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗ**

Αν κυκλοφορείτε με το τρόλεϊ 1 ή 5 και είστε από τους ρομαντικούς που προτιμούν να χαζεύουν τη διαδρομή από το τζάμι και όχι την οθόνη του κινητού τους, στη μακριά και ομολογουμένως αργή διαδρομή τους έχετε την ευκαιρία να ρίξετε μία καλή ματιά στην καρδιά του Κουκακίου και δύο από τις αρτηρίες του, την οδό Δημητρακοπούλου στην άνοδο προς κέντρο και τη Βεΐκου, αν κατευθύνεστε προς Τζιτζιφίες. Το Κουκάκι φημίζεται για την ατμόσφαιρα παλιάς Αθήνας που αποπνέει και ειδικότερα οι δύο προαναφερθείσες οδοί μοιάζουν να βρίσκονται παγωμένες στη δεκαετία του '80, με τον πλούτο των ρετρό πινακίδων που τις «κοσμούν» να το επιβεβαιώνουν. Άλλες ανήκουν σε μικρές επιχειρήσεις που αντέχουν, άλλες σε κλειστά μαγαζιά, ρημάζουν σαν απόλυτα σύμβολα της νέας πραγματικότητας (ποιος λέει πια κρίση!). Και στις δύο περιπτώσεις η αισθητική τους και, πιο συγκεκριμένα, οι γραμματοσειρές που χρησιμοποιούν, μας μεταφέρουν σε ένα πλέον μακρινό παρελθόν που μυρίζει τοιχόφουσκα, ύφασμα και γράσσο. Για αρκετούς από τους διαβάτες και περιπατητές του Κουκακίου αποτελούν μία ανεξάντλητη «Instagram opportunity».

Με τη σκέψη ότι πολλές από αυτές δεν θα βρίσκονται εκεί για αρκετό καιρό, σκέφτηκα ότι αξίζει μία άτυπη χαρτογράφσή τους που δεν θα σταματά στη φωτογραφική τους αποτύπωση, αλλά θα γίνει πιο ευχάριστη αν συνοδευτεί και από σχολιασμό της περιώνυμης αισθητικής που επισημάνθηκε και παραπάνω, η οποία στα πλαίσια της επικρα-

τούσας (και όπως φαίνεται ανεξίτηλης) ρετρολαγνείας, μας οδηγεί να πατήσουμε το κλικ στη φωτογραφική κάμερα του κινητού μας, να διαλέξουμε βιαστικά ένα φίλτρο και να ποστάρουμε την ταμπέλα με περηφάνια για τη νοσταλγική ανακάλυψη της ημέρας.

Για αυτό τον σκοπό επιστράτευσα τον Πάνο Παπαναγιώτου, γραφίστα, συνιδρυτή της thinking και art director του vlnl.io. Γνωρίζω το ενδιαφέρον του για τις γραμματοσειρές των ρετρό επιγραφών, μέσα από το tumblr typogreek (το blog που άνοιξε μαζί με τον designer Nassos K. και το οποίο διανθίστηκε με submissions πολύ κόσμου) που ακολουθώ εδώ και χρόνια.

Του εξηγήω το σκεπτικό της καταγραφής του ρετρό πλούτου του Κουκακίου και δέχεται να είναι εκείνος που θα σχολιάσει ως προς την αισθητική τους όσα συναντήσουμε στις Δημητρακοπούλου και Βεΐκου, επισημαίνοντάς μου ωστόσο ότι η νοσταλγική διάθεση δεν σημαίνει απαραίτητα και καλαισθησία, κάτι που προσωπικά βρίσκω αρκετά ενδιαφέρον καθώς, παρότι υποψιασμένη, διαθέτω μία σαφώς πιο ρομαντική αντιμετώπιση απέναντι στη νοσταλγία σαν σωστή millennial, αλλά και άσχετη από γραφικές τέχνες. Η αποσαφήνισή του αυτή μου αποκαλύφθηκε μέσα από τα καυστικά, μα κυρίως καλοπροαίρετα αστεία σχόλιά του στην πρώτη κιόλας ταμπέλα που συναντάμε. Μία ενδιαφέρουσα βόλτα έχει μόλις ξεκινήσει.

ΚΟΡΝΙΖΕΣ

«Η βόλτα ξεκινάει σκληρά και όσο και αν σκέφτεσαι ότι η πρώτη κιόλας ταμπέλα που θα συναντήσεις θα είναι κάτι συναρπαστικό, αντικρίζεις αυτό και λες χωρίς να το πολυσκεφτείς "Ναι, ας ξεκινήσουμε εδώ". Ο συνδυασμός του serif Michelangelo με τα αρχαιοελληνικά γράμματα ενώνει χωρίς δισταγμό 2.300 χρόνια διαφοράς, ενώ το νοστάλζικ χρώμα στο φόντο μάς προσγειώνει ανώμαλα κάπου ανάμεσα στο 1980 και το revival των παλ. Κλείνουμε με μία helvetοειδή γραμματοσειρά στα νούμερα. Το μόνο τελικά που κρατάμε για να συνεχίσουμε ελπίζοντας σε κάτι λιγότερο γαντζωμένο σε εύκολα στερεότυπα και κακοτεχνίες.

CRYSTALINE

Με κάπως ευαίσθητη υφή και εμφανή σημάδια γήρανσης, κάτι σαν γρατσουνισμένο κρυστάλλινο διακοσμητικό επάνω στο σκρίνιο, η ταμπέλα του Crystalline προσπαθεί να λάμψει, αλλά όλα γύρω της, αντιστέκονται. Η κακοτοποθετημένη σκιά στα –κατά τα άλλα– συμπαθητικά καλλιγραφικά γράμματα και ο συνδυασμός των απρόσωπων συνοδευτικών γραμμάτων μάς φωνάζει να συνεχίσουμε για ένα καλύτερο μέλλον. Η βόλτα δεν ξεκίνησε ακριβώς θριαμβευτικά.

POCOPICO

Συναρπαστικά κακό. Το κάθε γράμμα διαφορετικό, οι αποστάσεις μεταξύ τους εντελώς τυχαίες, οι λεπτομέρειες των γραμμάτων κακές, η τοποθέτηση των γραμμάτων στην ταμπέλα ασφυκτικά λανθασμένη. Αλλά το όνομα! Ω! Τίποτα δεν μπορεί να πάει λάθος με τέτοιο όνομα. Διαβάζω στο internet ότι ο Ποκοπικό είναι ένας παιδικός ήρωας και περιοδικό της δεκαετίας του '30-40, γνωστός ως «προστάτης των κουτών και των αδυνάτων». Καταλαβαίνω και συμπαθώ Pocopico.

ΜΑΚΡΗΣ

Μία μικρή άσπ. Ένα νησάκι πρεμίας και καλής αισθητικής. Ο Μακρής είναι όμορφος, ρομαντικός, έχει σωστά γράμματα και χρώμα σχετικό με το αντικείμενό του. Θα το ήθελα 3 φορές μεγαλύτερο και πιο έντονο. Αλλά αλήθεια, τέτοιες στιγμές, εύχεσαι να είναι Μακρής ο δρόμος.

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΠΟΡΤΟΡΑΦΤΗ

Θα το παραδεχτώ. Αυτά τα γράμματα μου αρέσουν. Τα αόριστα τοποθετημένα και ξεθорιασμένα ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ και ΠΩΛΕΙΤΑΙ, τα αυστηρά Sans Serif γράμματα και η καθαρεύουσα, το κόκκινο και μπλε χρώμα και οι ωραίες σκιές. Αλλά το κόσμημα σε αυτή την πρόσοψη κρύβεται στο κάτω δεξί μέρος στην ταμπέλα «ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΠΟΡΤΟΡΑΦΤΗ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΑ». Στη θέση τους θα έγραφα με μικρά γράμματα από κάτω, «Με την αγορά ενός οικοπέδου, δώρο η ταμπέλα». Marketing.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Το κόλπο του να κάνεις κάποιες από τις γραμμές διπλάσιες σε πάχος όταν σχεδιάζεις γράμματα, είναι η ασυνείδητη συνήθεια οποιουδήποτε κρατάει σημειώσεις. Τη στιγμή εκείνη που θα βαρεθείς, αλλά θέλεις να συνεχίσεις να γράφεις, θα πας και θα τραβήξεις μία δεύτερη γραμμή στο πρώτο γράμμα ενός τίτλου με κεφαλαία. Και μετά πρέπει να το κάνεις σε όλα. Και να γεμίσεις τα κενά με μελάνι. «Πηνελόπη, την απλά, δεν την έβαλες καλά».

VIDEO CLUB

Ωραίο, 80s, retro, video. Όπως θα έπρεπε να γράφεται κάθε VIDEO CLUB. Η όπως τελικά ήταν γραμμένα σχεδόν όλα.

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟ

Τα Ανθοπωλεία πρέπει να είναι ρομαντικά. Η τουλάχιστον αυτό νομίζει το 99% αυτών, άλλες φορές εκφρασμένο με καλλιγραφική γραφή και άλλες φορές με μεγάλα sans serif γράμματα σε ροζ χρώμα. Πάντως ένα είναι το σίγουρο, ο συνδυασμός των δύο είναι ανίκτος. Ροζ + Καλλιγραφικά γράμματα = ♥

ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΙΣ - ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Επιτέλους! Οι ταμπέλες που όλοι αγαπάμε. Όμορφα σχεδιασμένα τυπογραφικά στοιχεία, εικονογράφηση και δυναμική σύνθεση. Στένσιλ και χρώμα. Ζήτω τα όμορφα γράμματα! Ζήτω η επιγραφοποιία!

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Τα φαρμακεία είναι ο Prince των ταμπελών. Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι η λέξη «φαρμακείο» είναι τελείως περιττή και τελικά διακοσμητική αφού και μόνο ο σταυρός αρκεί για να καταλάβει οποιοσδήποτε περί τίνος πρόκειται. Από εκεί και πέρα, η γραφή ακολουθεί απλά τις επιλογές του ιδιοκτήτη και κατά επέκταση μία συνέχεια του εσωτερικού χώρου. Σίγουρα πολύ πιο όμορφες βέβαια από τα mini luna park που στολίζουν πλέον τις προσόψεις των «cool» φαρμακείων που πραγματικά

πιστεύω ότι το μόνο που τους λείπει, είναι να ακούγεται στην διαπάσών μουσική τσίρκου.

ΚΑΒΑ ΠΟΤΩΝ

Μία κάβα ποτών οφείλει να υπόσχεται κάτι, έστω ελάχιστο, σαγηνευτικό. Μία υπόσχεση σαν την πρώτη γουλιά αλκοόλ και την ελπίδα πως από τη στιγμή εκείνη και μετά όλα θα πάνε καλά. Ο «giorgio» θυμίζει τον τύπο που εμφανίζεται στη δεξίωση με δανεικό κουστούμι και στο τέλος της βραδιάς, μεθυσμένος, χορεύει με το κασκορσέ. Από κάτω του, τα γράμματα που σχηματίζουν τις λέξεις «ΚΑΒΑ ΠΟΤΩΝ» φαίνονται να είναι τα λάφυρα που έφαχναν.

ΕΝΑΣ ΙΣΠΑΝΟΣ ΣΤΟ ΚΟΥΚΑΚΙ

Ο Ομάρ Καμαρέρο ερωτεύτηκε τη γειτονιά στη σκιά της Ακρόπολης. Τα όμορφα και τα προβληματικά, όπως τα εντοπίζει ένα ξένο μάτι.

Είμαι ο Ομάρ, είμαι 34 ετών, κατάγομαι από την Ισπανία και ζω στο Κουκάκι κάτι παραπάνω από ένα χρόνο. Ήρθα στην Αθήνα τον Ιανουάριο του 2017. Είχα σπουδάσει εδώ πριν κάποια χρόνια και ερωτεύτηκα βαθιά τη χώρα και τους ανθρώπους της, έτσι, μιας και η δουλειά μου μου επέτρεπε να μετακομίσω, το έκανα χωρίς δισταγμό. Πίσω στο 2007, όπου σπούδασα στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα, το Κουκάκι δεν ήταν τόσο δημοφιλές, έτσι δεν ήξερα πολλά για τη γειτονιά. Αυτή τη φορά, όταν ήρθα στην αρχή έμεινα κοντά στο Θησείο, αλλά για κάποιο λόγο έβγαينا συνέχεια στο Κουκάκι. Μετά από μερικές εβδομάδες συνειδητοποίησα ότι είναι μία εκπληκτική περιοχή για να ζεις.

Για να είμαι ειλικρινής, δεν ήταν έρωτας με την πρώτη ματιά. Η οδός Δημητράκοπούλου, όπου είδα τα πρώτα διαμερίσματα όταν αναζητούσα σπίτι, έχει φασαρία και καυσαέριο από τα συνεργεία μοτοσικλετών που βρίσκονται εκεί, έτσι από τη στιγμή που τριγυρούσα μόνο εκεί γύρω δεν καταλάβαινα γιατί τέτοιος χαμός με το Κουκάκι. Αυτό είναι κάτι που συμβαίνει γενικά στην Αθήνα και μάλλον είναι η μεγαλύτερη γοητεία της. Μόνο αυτοί που τολμούν και αφήνουν να ανακαλύψουν και να μάθουν τις γωνιές και τους ανθρώπους μιας περιοχής έχουν πρόσβαση σε αυτά που κάνουν μια γειτονιά μοναδική και γοητευτική.

Το γεγονός ότι δουλεύω από το λάπτοπ, μου επιτρέπει να κάθομαι πολλές ώρες στα διάφορα καφέ του Κουκακίου όπως η «Βανίλια», το «Κίνοπο», το «Valparaiso» ή το «Little Tree Books» και να γνωρίζω τους ανθρώπους, όλοι με διαφορετικούς χαρακτήρες και προσωπικότητες μα με έναν τρόπο κάτω από την ίδια ομπρέλα του «Κουκακιώτη». Μια ομπρέλα ξεγνοιασιάς, γεμάτη αντιθέσεις αλλά και εφευρετικότητα, όπου άνθρωποι διαφορετικών ηλικιών και καταβολών συναντιούνται και συζητούν, γνωρίζονται, δουλεύουν ή μελετούν μαζί, πίνουν καφέ.

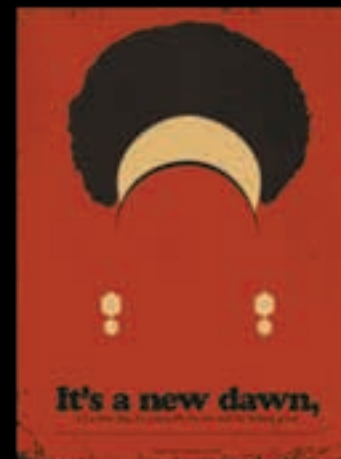
Ήμουν τυχερός και βρήκα να νοικιάσω σπίτι στην περιοχή. Ανέπτυξα μία βαθιά σχέση με το Κουκάκι, η οποία ίσως να παγιώθηκε όταν βοήθησα στη μετατροπή του «Sous Sol», ενός ημιυπόγειου χώρου στον αριθμό 6 της Βεΐκου, από επιπλοποιείο σε γκαλερί και concept store. Αυτή η περιπέτεια με έκανε να γνωρίσω με τον καλύτερο τρόπο τους διαφορετικούς γείτονες, ντόπιους και επισκέπτες και βοήθησε να σχεδιάσουμε ένα πρότζεκτ που είχε περισσότερο από κάθε άλλο σκοπό να κρατήσει αυτούς τους ανθρώπους στο κέντρο της προσοχής.

Ως ξένος θα πρέπει να τονίσω τι χωνευτήρι πολιτισμών είναι το Κουκάκι, γεμάτο χρώματα, καφέ (με brunch) και εκθέσεις, ένα καλειδοσκοπικό παζλ, γοητευτικό και ρομαντικά ντυμένο με σκόρπια νεοκλασικά κτίρια. Ωστόσο αυτό, έχει και το τίμημά του. Γειτονιές σαν αυτή είναι πιθανό να κινδυνεύουν είτε από έξω, δηλαδή την υπέρμετρη παρουσία τουριστών, είτε από μέσα από την ίδια την πόλη, δηλαδή από το gentrification. Αυτά τα δύο είναι ταυτόχρονα τεράστιες ευκαιρίες, αλλά και μεγάλες απειλές για την τοπική κοινότητα.

Όσο αναφορά τον τουρισμό, πέρα από την προφανή μάχη ανάμεσα σε τουριστικές, χίπστερ και λόκαλ ατραξιόν, αν έπρεπε να ονομάσουμε το νούμερο 1 πρόβλημα του Κουκακίου, αυτό θα ήταν το Airbnb. Δεν προκαλεί έκπληξη ότι το Κουκάκι είναι μία από τις 5 κορυφαίες γειτονιές για να μείνεις στον κόσμο, αυτό όμως οδήγησε στο Airbnb να πείσει σαν επιδημία στη γειτονιά, τρώγοντάς την από μέσα. Είναι ίσως ένα από τα πιο επικίνδυνα και περίπλοκα φαινόμενα της τελευταίας δεκαετίας και έχει ήδη επηρεάσει πόλεις όπως η Βαρκελώνη, όπου οι άνθρωποι εκδιώκονται από τα σπίτια τους και σταδιακά η πόλη μετατρέπεται σε θεματικό πάρκο αντί για μια πραγματική γειτονιά.

Αν λοιπόν είσαι ένας μέσος άνθρωπος που ψάχνει ένα σπίτι να ζήσει στο Κουκάκι, τότε ίσως πρέπει να κοιτάξεις κάπου αλλού, η πιο hip γειτονιά της Αθήνας είναι πιασμένη. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει ότι το Κουκάκι δεν έχει ζωντανέψει και δεν έχει γίνει πιο ενδιαφέρον από τους επισκέπτες του. Κομμάτι της επιτυχίας του είναι ότι μαθαίνει και μεταμορφώνει τον μεσογειακό νεοχιπστερισμό με τον δικό του τρόπο διαμορφώνοντας σταδιακά έναν μοναδικό χαρακτήρα. Το Κουκάκι, πέρα από όλα αυτά συνεχίζει να μεταμορφώνεται με έναν θετικό τρόπο καλωσορίζοντας επισκέπτες από όλο τον κόσμο, αλλά εύχομαι παράλληλα να κρατά χώρους στέγασης και για τους ντόπιους και να μην ξεχνά ότι αυτοί είναι που μένουν 24/7 στη γειτονιά. Έτσι, ελπίζω ότι θα συνεχίσουμε να χορεύουμε ικαριώτικο με συνοδεία τη μουσική των «Φυσική Σαλόνι» στο «Ποτάμι», όταν κάποιοι γείτονες πίνουν κοκτέιλ στο «Μπελ Ρέυ» ή στα πολλά καφέ και μπαρ των δύο μεγάλων μας πεζοδρόμων, τη Δράκου και τη Γ. Ολυμπίου και άλλοι απολαμβάνουν το μεσημεριανό τους στο ψητοπωλείο ή την ταβέρνα στη γωνία. - ΦΙΛΙΠΠΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

* Ο Ομάρ Καμαρέρο είναι συνιδρυτής της online ταξιδιωτικής εταιρίας Rug&Rock Adventures.

espresso bar

if

MUSIC IS GOOD
LIFE IS BETTER

- 210 92 10 400
- ifespressobar
- ifespressobar
- ifespressobar
- www.if.gr
- if@if.gr
- Tsokri 1 Square
Acropolis 117 42

Ελληνική κουζίνα with a twist σε ένα από τα πιο όμορφα αθηναϊκά μπαλκόνια

Σε αυτό το υπέροχο διατηρητέο νεοκλασικό του 1890 θα συναντήσεις ένα από τα πιο ρομαντικά μπαλκόνια της πόλης. Εδώ, με θέα τον πεζόδρομο της Μακρυγιάννη και το φωτισμένο μουσείο της Ακρόπολης, σε περιμένει μια νόστιμη ελληνική κουζίνα που πατάει στις κλασικές συνταγές για να δημιουργήσει τα δικά της σύγχρονα μονοπάτια. Μια καλή ευκαιρία να τα εξερευνήσεις είναι τώρα που την κουζίνα αναλαμβάνει ο πολύ καλός σεφ Βασίλης Ρούσσος και το μενού παίρνει την καλοκαιρινή του ρότα. Αθηναϊκή με μπλε καβούρι, carpaccio αρνί με αγιόλι από πατάτες φούρνου, τουρσί κρεμμυδιού και κρέμα μαύρου σκόρδου, αρνάκι με τσιγαριστά βλίτα, νιόκι από τραχανά και αρσενικό Νάξου είναι μερικές από τις προτάσεις του καταλόγου που αξίζουν την προσοχή

σου. Το Balcony όμως αγαπάει τα ελληνικά προϊόντα και εξερευνά κάθε γωνιά της Ελλάδας για να βρει τα καλύτερα. Γραβιέρα Καλαμάτας, λούζα Μυκόνου, τυριά από την Τήνο είναι κάποια μόνο από τα εξαιρετικά προϊόντα που θα συναντήσεις στα πιάτα του και που μπορείς να συνοδέψεις με μία από τις 30 ετικέτες κρασιών, αποκλειστικά από έλληνες οινοποιούς. Μεγάλη φήμη όμως έχουν και τα signature cocktails του bar, όπου πάλι θα συναντήσεις υλικά της ελληνικής γης όπως θυμάρι, μαστίχα, φράουλα κ.ά. Πόσο πιο αρωματικό να γίνει το καλοκαίρι; Καθημερινά 12.00-00.30, Παρ., Σαβ. 12.00-01.00

● Βεΐκου 1 & Δημητραπεοπούλου,
2114118437, www.balconyathens.com
Fb: Balcony Restaurant & Bar

Ένας γαστρονομικός παράδεισος στο Κουκάκι

Σε μια από τις ομορφότερες αθηναϊκές γειτονιές, πριν 14 χρόνια οι μανιάτικες γεύσεις βρήκαν καταφύγιο σε ένα υπέροχο διώροφο νεοκλασικό κτίριο. Από τότε μέχρι σήμερα παραμένει ένα από τα γαστρονομικά διαμάντια της περιοχής αλλά και όλης της Αθήνας. Ένα εστιατόριο που σου ξυπνάει αναμνήσεις από τις γεύσεις των παιδικών σου χρόνων, ενώ ταυτόχρονα καταγράφει το πόσο καλά (και κυρίως νόστιμα) εξελίσσεται η νέα ελληνική κουζίνα. Συνεχείς εγχώριες αλλά και διεθνείς διακρίσεις έρχονται να επισφραγίσουν το προφανές: ο σεφ Αλέξανδρος Φουρούλης μαγειρεύει υπέροχα. Στην κουζίνα του η γεύση ενεργοποιεί τη μνήμη ανοίγοντας την ίδια στιγμή τον δρόμο προς νέα γευστικά μονοπάτια. Αγαπημένα και διαχρονικά

πιάτα παραμένουν το αρνάκι γάλακτος ψημένο σε κενό αέρος με άγρια χόρτα και σάλτσα από τον ζωμό του, οι «Τσουχτές» με καβουρδισμένη μανιάτικη μυζήθρα, σκεπασμένες με τηγανητό αυγό, αλλά και ο Καγιανάς με σύγκλινο Μάνης. Ο σεφ όμως, που ποτέ δεν επαναπαύεται, πάντα βρίσκει νέους τρόπους να σου τραβήξει την προσοχή με κάτι καινούργιο, όπως το εκπληκτικό Οσομπούκο με πουρέ πατάτας και σάλτσα αρωματισμένη με φρέσκα βότανα ή εκείνον τον συγκλονιστικό Κόκορα γεμιστό με μανιτάρια και πεκορίνο Αμφιλοχίας. Γεύσεις που κάθε λάτρης της γαστρονομίας πρέπει να εξερευνήσει. Τίπ: Οι τιμές είναι πραγματικά πολύ καλές.

● Φαλήρου 10, 2109218180, www.manimani.com.gr, Fb: MANHMANH.gr

Η διαχρονική αξία της Συγγοῦ

Από το 1984 που άνοιξε, μέχρι σήμερα, πρέπει να έχουν περάσει από τα τραπέζια του σχεδόν όλοι οι κάτοικοι αυτής της πόλης. Το 24ωρο είναι πραγματικά... 24ωρο από την πρώτη στιγμή που άνοιξε και στέκεται πάντα δίπλα σου στις δύσκολες αυτές μικρές ώρες. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη παρηγοριά από το να κατηφορίζεις τη Συγγοῦ το ξημέρωμα, τη στιγμή που λαχταράς όσο τίποτα ένα καλομαγειρεμένο, σπιτικό φαγητό και ξαφνικά να αντικρίζεις τη φωτεινή ταμπέλα του, σωστό φάρο στην πείνα σου. Η ποικιλία του πραγματικά εντυπωσιάζει: καθημερινά θα βρεις δεκάδες πιάτα που ξεκινούν από την πίτσα, τα ζυμαρικά και τα σουβλάκια για να καταλήξουν σε burgers, ψητά της σχάρας και ζεστά ορεκτικά. Μεγάλη αδυναμία και σήμα κατατεθέν θα είναι όμως πάντα τα μαγειρευτά του, που κρατούν ακόμα τη νοστιμιά του αληθινά σπιτικού φαγητού, αυτή που μόνο τα αυθεντικά μαγείρικα έ-

χουν. Το 24ωρο είναι οικογενειακή επιχείρηση από την πρώτη του στιγμή και αυτό σημαίνει ότι τα υλικά και τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται είναι τα ίδια που οι ιδιοκτήτες μαγειρεύουν και σπíti τους. Να αρχίδια όλων το παστίτσιο, ο εκπληκτικός μουςακάς και το μοσχαράκι κοκκινιστό. Διαχρονική αξία, βέβαια, είναι ο πατσάς που υπάρχει καθημερινά και έχει ορκισμένους πιστούς, αλλά και η μαγειρίτσα που εδώ μαγειρεύεται όλο τον χρόνο. Αυτά όλα (και πολλά ακόμα) θα δοκιμάσεις στον πρόσφατα ανακαινισμένο χώρο του κάθε ώρα και στιγμή της ημέρας (το 24ωρο δεν κλείνει ποτέ), αλλά αν προτιμάς υπάρχει και η δυνατότητα delivery καθημερινά 11.00-02.30.

● **Λ. Συγγοῦ 44, Κουκάκι, 2109221159,**
www.24oro.com.gr,
Fb: @24oroestiatorio

Οινομαγειρείο των Θεών

Οι αξίες της ελληνικής παράδοσης στους πρόποδες του Παρθενώνα

Σε ένα από τα πιο όμορφα και ενεργειακά σημεία της πόλης, στους πρόποδες του Παρθενώνα, η οικογένεια Φάλια έχει δημιουργήσει έναν καλαίσθητο και φιλικό χώρο, τον οποίο θα αισθανθείτε σαν προέκταση του σπιτιού σας. Με εξαιρετική κουζίνα, στην οποία οι αυθεντικές ελληνικές συνταγές συνυπάρχουν αρμονικά με κάποιες πιο δημιουργικές και μοντέρνες προτάσεις, αλλά και με μια πολύ καλά ενημερωμένη λίστα ποτών, με ιδιαίτερα κρασιά του ελληνικού αμπελώνα, περισσότερες από 50 ετικέτες μπίρας και δροσιστικά κοκτέιλ. Σταθερή μέριμνα και φιλοσοφία της οικογένειας είναι οι επισκέπτες να αντιμετωπίζονται σαν προσκεκλημένοι, να απολαμβάνουν μια αληθινή βιωματική εμπειρία και να μουούνται στις αξίες της ελληνικής παράδοσης.

● Μακρυγιάννη 23-27, 2109233721, www.gods-restaurant.com

Tuk Tuk Thai

Το πιο αυθεντικό Thai Street Food της πόλης

Τα νέα διαδόθηκαν ταχύτατα από στόμα σε στόμα. «Δεν έχεις δοκιμάσει ακόμα Phat Thai από το Tuk Tuk; Χάνεις!» Το λιλιπούτειο μαγαζάκι στο Κουκάκι που έκανε όλη την πόλη να (παρα)μιλάει ξαφνικά για Thai δεν έχει πολλούς μήνες ζωής, έχει όμως μια αυθεντική νοστιμιά που σε μαγνητίζει, και τελικά μένει ανεξίτηλη στη γευστική σου μνήμη. Εμπνευσμένο από τις υπαίθριες αγορές της Ασίας όπου το street food είναι ο απόλυτος βασιλιάς και τα τρίκυκλα μηχανοκίνητα ταξί (να τι σημαίνει "Tuk Tuk"), το πλέον αγαπημένο ταϊλανδέζικο της Αθήνας επανέρχεται καθημερινά με πιάτα φτιαγμένα από ολόφρεσκα υλικά. Θα βρεις μικρά πιάτα για να συνοδεύσεις το ρύζι σου, τα πιο γευστικά νουντλς της ζωής σου και εξωτικές δημιουργίες με κάρυ. Αν δυσκολεύεσαι, άρχισε την εξερεύνηση με το Gai-Yang και ζήτα από τον σεφ να σου πει ιστορίες από την Μπανγκόκ.

● Βεΐκου 40, 2114051947, Fb: Tuk Tuk Thai Street Food

Το Πατάρι

Το all day γλυκό πατάρι της Ολυμπίου

Έχει τον τρόπο να σου φτιάχνει τη διάθεση αυτό το μαγαζί. Με τα ωραία του χρώματα, με τη ζεστασιά του, με το χαλαρό του στίλ, με το αληθινό χαμόγελο των ανθρώπων του. Με χώρο μέσα αλλά και στον πεζόδρομο της Ολυμπίου (και με ένα πολύ όμορφο πατάρι), ανοίγει από νωρίς, από τις 7.30 το πρωί και σεβρίζει εξαιρετικής ποιότητας καφέ αλλά και ιδιαίτερες γεύσεις παγωτών και χυμών, ενώ συνεχίζει με πολλά και νόστιμα σνακ και πιάτα, από πίτσες, μπέργκερς, κλαμπ σάντουιτς και αραβικές πίτες, μέχρι ποικιλίες για να συνοδεύετε την μπίρα σας και σπιτικούς μεζέδες. Με ωραία αποστάγματα και δροσερά κοκτέιλ, καλές τιμές και μουσικές ταιριαστές, αλλά και όρεξη για ξενύχτι!

● Ολυμπίου 13, 2155402767, fb: Το πατάρι

Ines Rincon Mexicano

Παραδοσιακή μεξικάνικη κουζίνα δίπλα στην Ακρόπολη

Αυθεντική μεξικανική κουζίνα στη γειτονιά της Ακρόπολης, σε έναν μικρό, φιλόξενο και πολύ προσεγμένο χώρο, με καλές τιμές και όλα να θυμίζουν Μεξικό. Εκτός από μπουρίτος, κεσαντίγιας, τάκος, διάφορα ορεκτικά και σαλάτες, εδώ θα βρείτε και παραδοσιακά πιάτα που δεν σεβρίζονται αλλού στην Αθήνα, όπως Μόλε Πομπλάνο, που είναι κοτόπουλο με μεξικάνικη σάλτσα από σοκολάτα και πιπεριές και σεβρίζεται με ρύζι ή φασόλια, αλλά και Ταμάλες, δηλαδή μεξικάνικη ζύμη από καλαμπόκι με γέμιση κοτόπουλου και μεξικάνικη σάλτσα, μαγειρεμένο σε φύλλα καλαμποκιού. Εθιστική και η σανγκρία, αλλά και τα κοκτέιλ μπίρα, κι αυτά σύμφωνα με την παράδοση του Μεξικού. Να γίνετε φίλοι στο fb γιατί πολύ συχνά κάνουν προσφορές!

● Δημητράκου 5, Μακρυγιάννη, 2155459165, www.inesrinconmexicano.eu, fb: Rincon Mexicano

Ιστορικό τσιπουράδικο, με εκλεκτή ψαροφαγία και μαμαδίστικα μαγειρευτά

Στο στενό της Γεωργίου Ολυμπίου στο Κουκάκι, μέσα από παρτέρια και intellectual μπαράκια, την προσοχή τραβά ένα μαγαζί με ιστορία, που στο κοντέρ της γεύσης μετρά πολλά... χιλιόμετρα. Ο Λόλος, το ιστορικό καφέ-μεζεδοπωλείο, με τη μεγάλη κορνίζα του Διονύση Παπαγιαννόπουλου στον τοίχο –παλιός θαμώνας, με λατρεία για τον Λόλο–, τα δεκάδες ετερόκλητα αντικείμενα σε τοίχους και γωνίες και τις διάχυτες μυρωδιές φρέσκου ψαριού και μεζεκλικίων, άλλαξε χέρια πριν 2 χρόνια. Δυο παλικάρια, ο Νίκος και ο Θανάσης, οι νέοι ιδιοκτήτες, με τα γιγάντια χαμόγελα και τις κελαρυστές φωνές, πουλάνε τους «αγγέλους» που μαγειρεύει η μαμά του Νίκου, η κυρία Κατερίνα, καθημερινά από νωρίς το πρωί έως αργά τη νύχτα. Φρέσκα ψαράκια ό-πως γάβρος, σαρδέλες, αθερίνες, μεγάλα φρέσκα του κιλού λαβράκια, τσιπούρες,

φαγκριά, αλλά και μεζέδες κρεατικών με γευστικά κεφτεδάκια, μπριζόλες γίγας αλλά και μαγειρευτά της μαμάς –με το σπετζοφάι και την πολιτική να «φεύγουν» πριν το μεσημέρι–, περνούν κάτω από τη μύτη μας και μας ανοίγουν διάπλατα την όρεξη! 100 χρόνια ιστορίας στη γεύση είναι ικανά να κερδίσουν και τον πιο απαιτητικό ουρανίσκο, άλλωστε. Η σύνθεση των πελατών τα λέει όλα... Από υπουργούς και βουλευτάδες, πθοποιούς και καλλιτέχνες του δρόμου, φοιτητές, οικογένειες με καρότσια, τουρίστες με φωτογραφικές μηχανές και φανταράκια, ο Λόλος τους αγκαλιάζει όλους. Κι είναι μεγάλη η αγκαλιά, με το πιο νόστιμο τάισμα, διά χειρός... μαμάς!

● Γ. Ολυμπίου 5, 210 9217266,
fb: Τσιπουράδικο - Μεζεδοπωλείο
Ο Λόλος

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

HUSH PUPPIES Άνεση και στιλ

▶ Αυτά τα παπούτσια δε χρειάζονται συστάσεις. Κυκλοφορούν εδώ και 60 χρόνια κάνοντας τη ζωή μας, ή μάλλον το περπάτημά μας, πιο εύκολο. Διάσημα για την ελαφριά λαστιχένια σόλα τους, τα **Hush Puppies** αγαπήθηκαν κυρίως γιατί συνδύαζαν την άνεση με το στιλ. Οι φόρμες τους αγκαλιάζουν το πέλμα και ακολουθούν την κίνηση του ποδιού, προσφέροντας έτσι τη δυνατότητα να τα φοράς όλη μέρα χωρίς να νιώθεις κόπωση ή πιάσιμο στα πόδια. Η casual φύση τους συναντά το σύγχρονο design και το αποτέλεσμα είναι ένα μοναδικό παπούτσι που ταιριάζει στο στιλ και τις απαιτήσεις της καθημερινότητάς σου.

AFRICAN QUEEN ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η Γκλόρια από το Κονγκό
και τα αφρικάνικα
κοσμήματά της

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ο πλούτος των αφρικανικών patterns είναι δεδομένος. Επαναλαμβανόμενα χρωματιστά σχέδια που μιμούνται σχηματισμούς που απαντώνται παντού στη φύση της αχανούς ηπείρου, αποτελούν συνήθως τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα αφρικανικών patterns που συναντάμε σε υφάσματα.

Μια νεαρή Κονγκολέζα συνδυάζει αυτά τα υφάσματα με λεπτομέρειες από χρυσό ή άλλα υλικά, όπως κοχύλια, φουντίτσες ή ξύλο, και δημιουργεί τα πιο σύγχρονα και στιλάτα έθνικ κοσμήματα. Η 28χρονη Γκλόρια, με καταγωγή από το Κονγκό, είναι η ιδιοκτήτρια και δημιουργός του brand Monabbey, που έχει αποκτήσει fans εντός και εκτός Ελλάδας, έχει κατακτήσει το etsy και είναι από εκείνα τα brands που δεν βαριέσαι να ακολουθείς στο Instagram. Σχεδιάζει σκουλαρίκια, κολιέ, βραχιόλια και αξεσουάρ για τα μαλλιά.

«Η καταγωγή μου είναι από το Κονγκό, γεννήθηκα στο Μπουρουντί. Μεγάλωσα εκεί, στην Τανζανία και στην Κένυα. Στην Ελλάδα ήρθα στα 19 μου χρόνια για σπουδές Marketing. Μένω στο κέντρο της Αθήνας, στα Κάτω Πατήσια. Αποφάσισα να ασχοληθώ με το χειροποίητο κόσμημα το 2012 και σήμερα διατηρώ το brand Monabbey για περίπου πέντε χρόνια». Τα υφάσματα που χρησιμοποιώ τα προμηθεύομαι από τη Νιγηρία και το Κονγκό, άλλωστε αυτό που με εμπνέει είναι η νιγηριανή, η κονγκολέζικη και η τανζανική κουλτούρα, τα μέρη στα οποία μεγάλωσα. Η σχεδίαση και η κατασκευή των κοσμημάτων γίνεται με αφρικανική έμπνευση. Για παράδειγμα, φτιάχνω κολιέ με κοχύλια που προέρχονται από την κουλτούρα των Μασάι. Επίσης ονομάζω κάθε δημιουργία μου με ένα αφρικανικό όνομα».

Καθώς από ένα κομμάτι ύφασμα μπορούν να βγουν πολλές δημιουργίες, κάθε κόσμημα είναι μοναδικό, ανάλογα με το πώς θα κάτσει πάνω του το pattern, κάτι που κάνει τα Monabbey ακόμα πιο ιδιαίτερα. «Δουλεύω ακούραστα καθημερινά προκειμένου να είμαι σίγουρη ότι κάθε κόσμημα είναι φτιαγμένο τέλεια» λέει η δημιουργική Κονγκολέζα.

Τα Monabbey μπορείτε να τα προμηθευτείτε από το www.etsy.com/shop/Monabbey

DELUX
Γυαλιά ηλίου MCQ €180

SCHOTT
Φούτερ με logo

BENETTON
Κοκάλινο βραχιόλι

MASTIHA SHOP
Body butter με μαστιχέλαιο Χίου και σταφύλι

MERRELL
Γυναικεία σανδάλια

ID CONCEPT STORES
Ψάθινο καπέλο Sinu Artefactos €170

BIOTEN
Συσφικτική
κρέμα σώματος

KYBBVS
Ανδρικό εσώρουχο από οργανικό βαμβάκι

YAMAMAY
Μπικίνι με χρυσές λεπτομέρειες,
σουτιέν €29,95, σλιπ €25,95

SWATCH
Ρολόι Skin Blue Iron,
σειρά Skin Irony, €135

GLAMAZON

Εργαζόμενα κορίτσια διαρκώς σε περιπέτειες

Φλύαρη η γλώσσα του σώματος, επηρεάζει το πώς μας βλέπουν οι άλλοι και μπορεί να αλλάξει και τον τρόπο που βλέπουμε οι ίδιοι τον εαυτό μας

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Σακάκια με ογκώδεις βάτες φορούσε η Μέλανι Γκρίφιθ στην ταινία του '98 «Εργαζόμενο κορίτσι». Για να εκπέμπει αυτοπεποίθηση και δύναμη σε ένα εργασιακό περιβάλλον στο οποίο κυριαρχούσαν οι άνδρες. Το κοστούμι εξουσίας, σε ανδρική γραμμή με θηλυκό φινιρίσμα, ήταν το απόλυτο σύνολο της γκαρνταρόμπας της. Όσο αυξανόταν η αποφασιστικότητα της Τες, της ηρωίδας, τόσο μεγάλωναν οι ώμοι στα σακάκια. Σακάκια αυστηρά σεταρισμένα με φούστα ή παντελόνι. Για να νιώθει πιο επιβλητική, λίγο πριν μπει στο γραφείο, έβγαζε τα λευκά σνίκερς και σκαρφάλωνε στα άβολα για τη διαδρομή σπίτι-μετρό-δουλειά και το αντίστροφο ± «τακούνια εξουσίας». Ψήλωνε.

Έχουν περάσει είκοσι χρόνια από την ταινία και το κοστούμι εξουσίας εξακολουθεί να δηλώνει δυναμισμό. Και φορμαλισμό. Και τι σημαίνει αυτό; Έχει άραγε τόσο μεγάλη σημασία πώς σε βλέπουν οι άλλοι; Πόσο πρέπει να καμουφλάρεις την ουσία της ταυτότητας σου, τη γυναικεία σου υπόσταση; Ο εργασιακός χώρος περνάει από κόκκινο τη γυναίκα;

100%. Και η γυναίκα εξακολουθεί να κρίνεται για το ντύσιμό της, τα νιάτα της, τις ρυτίδες της, τα πόποξ της, το σώμα της. Και το μυαλό της; Το σεξιστικό βλέμμα πέφτει πάνω στις γυναίκες σαν προβολέας. Όπου κι αν βρίσκονται. Υπάρχουν κοπέλες που θα ήθελαν να φορούν στη δουλειά εμπριμέ ροζ φορεματάκια και να τις παίρνουν στα σοβαρά. Να φορούν μίνι και να μην τους γίνεται παρατήρηση για αυτό. Από μεγαλύτερους σε ηλικία συναδέλφους τους, άνδρες-γυναίκες, δεν έχει σημασία. Και μερικά ακόμα. Για να ακουστείς σε συσκέψεις πρέπει να μιλάς πιο δυνατά, όσο νεότερη είσαι, με περισσότερη ένταση και δεν είναι λίγες οι φορές που θα πρέπει να υπερασπίζεσαι προσωπικά όρια σε καθημερινή βάση (όχι ότι το τελευταίο δεν ισχύει και για τους άνδρες). Θα μου πεις, κρίση έχουμε, με αυτά θα ασχολούμαστε; Είναι κι αυτά

κομμάτι της καθημερινότητας και επηρεάζουν την ποιότητα ζωής του καθενός και της καθεμιάς. Είναι αυτή η τάση. Όταν όλα πίσω σου καταρρέουν σαν σκηνικό δυστοπικής ταινίας, τότε επικεντρώνεσαι στα ενσταντανέ της κάθε μέρας και τους δίνεις μεγαλύτερες διαστάσεις.

Τι να κάνουν τα εργαζόμενα κορίτσια; Εντάξει, το φόρεσαν το ταγιέρ και το κοστούμι. Και μετά; Το επόμενο πιάτο είναι πιο γκουρμέ. Ακολουθεί η γλώσσα του σώματος! Βέβαια. Ποτέ μαζεμένες, σκυφτές σαν κουβάρι.

Ποτέ το χέρι στον αυχένα, ακόμα κι αν πονάτε. Δείχνει αδυναμία. Ποια άλλα «ποτέ» ακολουθούν; Αφήστε κατά μέρος το κινητό. Δεν θα σας σώσει να το κοιτάτε. Χαλαρώστε και τολμήστε να απλωθείτε. Δείξτε ποια είναι η βασιλίσσα. Ανοίξτε...

Χαμογελάμε όταν είμαστε ευτυχισμένοι. Ακόμα κι αν χαμογελά-

σουμε προσποιητά και στημένα, πάλι νιώθουμε καλύτερα. Ακόμα κι αυτό το προσποιητό χαμόγελο μας κάνει να νιώθουμε καλύτερα. Τι γίνεται με την εξουσία; Ακόμα και όταν δεν νιώθετε πραγματικά ισχυροί, δεν έχετε αυτοπεποίθηση, νιώθετε αδύναμοι, λιγάκι «μυρμηγκάκια», προσποιηθείτε. Μια, δυο, τρεις, στο τέλος θα το πιστέψετε. Θα βρυχάστε σαν λιοντάρια. «If you fake it, you can make it». Αυτό το λέει η κοινωνική ψυχολόγος Amy Cuddy στην εξαιρετικά διαφωτιστική ομιλία της στο TEDGlobal 2012. «Η γλώσσα του σώματος επηρεάζει το πώς μας βλέπουν οι άλλοι, αλλά μπορεί επίσης να αλλάξει και τον τρόπο που βλέπουμε οι ίδιοι τον εαυτό μας» λέει.

Πού καταλήγει η Cuddy; Στο power posing (δίνει και δείχνει παραδείγματα στο video). Δηλαδή στις στάσεις δύναμης, το να στεκόμαστε σε μια πόζα αυτοπεποίθησης, ακόμη κι όταν δεν νιώθουμε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας, μπορεί να επηρεάσει τα επίπεδα τεστοστερόνης και κορτιζόλης στον εγκέφαλο και μπορεί να έχει αντίκτυπο στις πιθανότητες επιτυχίας μας. Μην ξεχνάτε και το κοστούμι...

CITY GUIDE

ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ
RELEASE
ATHENS

Το φετινό Release Festival (31/5, 1/6, 17/6) ξεκινάει δυναμικά με τον Richard Ashcroft, τη βαθιά μελαγχολική φωνή των Βρετανών Verve, που εμφανίζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα με τα 5 προσωπικά του άλμπουμ και υλικό από την ιστορία (1993-2008) του δημοφιλούς brit pop γκρουπ, με αστικούς ύμνους όπως το «Bitter Sweet Symphony». Καθόλου τυχαίο ότι μετά το Release θα ανοίξει δύο συναυλίες των Rolling Stones στην Αγγλία.

Στη γραμμή των headliners της πρώτης ημέρας και ο Rag'n'Bone Man, με το πασίγνωστο «Human» να μετράει πάνω από 500 εκατομμύρια views στο YouTube. Μαζί τους η Kid Moxie, η ελληνίδα καλλιτέχνις που μετά τη συνεργασία της με τον Angelo Bandalamenti έκανε το όνομά της γνωστό στον παγκόσμιο καλλιτεχνικό χάρτη. Η δεύτερη ημέρα του Release υποδέχεται δύο πολύ αγαπημένα γκρουπ του ελληνικού κοινού. Οι βετεράνοι της reggae UB40 και οι ασταμάτητοι Thievery Corporation. Μετά την περσινή τους επιτυχία, οι Thievery Corporation επιστρέφουν με νέο άλμπουμ Το «Treasures from the Temple» και την ίδια μαγική fusion συνταγή που κάνει τα live τους μοναδική εμπειρία. Οι UB40 μετράνε δεκάδες διαχρονικές επιτυχίες, όπως το αξέχαστο «Red Red Wine» και το «I Got you Babe» κλπ.

Το φεστιβάλ φέτος ολοκληρώνεται με την εμφάνιση των Jamiroquai, πολυαγαπημένη εμφάνιση και απωθημένο του ελληνικού συναυλιακού κοινού, και τον Jay Kay σε φουλ φόρμα. Την ίδια μέρα, ο επίσης πολυαγαπημένος αυστριακός παραγωγός Parovoz Stelar επαναφέρει το electroswing groove στη χώρα, μετά από δύο χρόνια απουσίας εμφανίσεων. Το line-up της τρίτης μέρας συμπληρώνει το αμερικάνικο ντουέτο των Cigarettes After Sex και οι δικοί μας Sillyboy's Ghost Relatives και Stella. Και όλα αυτά στην Πλατεία Νερού δίπλα στη θάλασσα. Σκέφτεσαι τίποτα καλύτερο;

- Γιώργος Δημητρακόπουλος

INFO

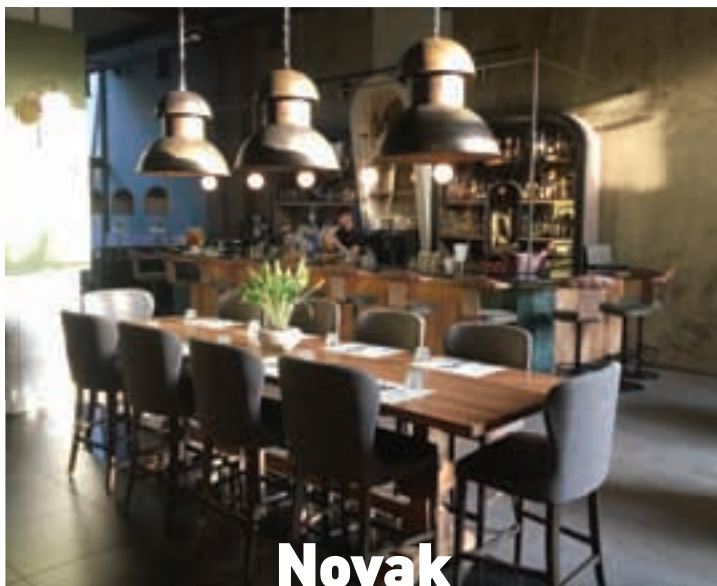
Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλος Φαλήρου. Είσοδος: Day 1 (31/5) €35 (μονό εισιτήριο) - €65 (διπλό) - €100 (VIP). Day 2 (1/6) €45 (μονό) - €85 (διπλό) - €100 (VIP). Day 3 (17/6) €45 (μονό) - €85 (διπλό) - €120 (VIP). Προώληση: releaseathens.gr/tickets, viva.gr, 11876, Reload, Seven Spots, Media Markt, Ευριπίδης, Yoleni's, Viva Kiosk Συντάγματος & Τεχνόπολης. Όσοι μέχρι και τις 31/5 διαθέτουν εισιτήριο για μία από τις δύο τελευταίες ημέρες του φεστιβάλ (1/6 & 17/6) μπορούν με το ίδιο εισιτήριο, να παρακολουθήσουν δωρεάν και την 1η ημέρα (31/5).

Richard Ashcroft

ΓΕΥΣΗ

Novak το καινούργιο που έλειπε

Ο Πύργος των Αθηνών μου προκαλεί δέος. Αναρωτιέμαι πάντα πόσο παράξενη πρέπει να είναι η ζωή «εκεί πάνω». Μια πολιτεία στα ουράνια. Στα πόδια της κυλάει η καθημερινότητα, όπως την ξέρουμε. Ή σχεδόν... Λίγο πιο πέρα υπάρχει ένα μικρό σύμπαν πολύ διαφορετικό από αυτά που έχουμε συνηθίσει να συχνάζουμε. Novak είναι μια σέρβικη λέξη που θέλει να περιγράψει αυτό το «κάτι καινούργιο που έρχεται». Αυτό το καινούργιο ήρθε στην Αθήνα και στα πόδια του Πύργου τέλη Φλεβάρη. Όταν ένας ηλεκτρολόγος μηχανικός και ένας ιπτάμενος της πολεμικής αεροπορίας bartender αποφάσισαν να ενώσουν τα όνειρά τους. «Ήμουν 23 ή 24 ετών, όταν βρέθηκα σε ένα παραθαλάσσιο εστιατόριο, ένα βράδυ στην Αντίπαρο. Πέρασα τόσο όμορφα που μέσα μου γεννήθηκε η ιδέα να φτιάξω έναν δικό μου χώρο» λέει ο Σωτήρης. «Πέρασαν πολλά χρόνια, έκανα πολλά ταξίδια και κάθε φορά στις πόλεις που επισκεπτόμουν κράταγα στο μυαλό μου λεπτομέρειες από εστιατόρια ή bar που μου άρεσαν. Τυχαία συνάντησα τον Γαβριήλ, barman σε ένα αθηναϊκό εστιατόριο. Κατάλαβα αμέσως ότι είχε την ίδια εμμονή στη λεπτομέρεια, όπως και εγώ. Και τότε άρχισαν όλα».

Υπέροχα φωτιστικά κρέμονται από την ψηλοτάβανη οροφή, βελούδινοι πράσινοι καναπέδες και πολυθρόνες στον ίδιο τόνο αφήνουν ένα αίσθημα ζεστασιάς, ένα μοναστηριακό τραπέζι απέναντι από την ανοικτή κουζίνα σε προσκαλεί σε γεύμα, η εντυπωσιακή μπάρα στο κέντρο δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από την αισθητική των καλύτερων bars του κόσμου. Έχω την εντύπωση ότι το Novak είναι ένα μωσαϊκό ενωμένων αναμνήσεων από τα ταξίδια του Σωτήρη. Γιατί η αίσθηση που έχεις είναι ότι βρίσκεσαι κάπου μακριά, ίσως σε ένα bar του Λονδίνου, ίσως σε ένα εστιατόριο του Βερολίνου, όχι πάντως στην Αθήνα που ήξερες μέχρι σήμερα.

Μαγνητισμένη από την ατμόσφαιρα και την απαλή μουσική, κάθομαι στο μοναστηριακό, χαζεύοντας τον κατάλογο. Μπορείς να έρθεις από τις 8.00 για πρωινό, να συνεχίσεις με brunch και να καταλήξεις σε απολαυστικό δείπνο. Άρχισα με μια άκρως δροσερή σαλάτα, τόσο όμορφα καλοκαιρινή, με ντοματίνια, φράουλες, πίκλα κρεμμυδιού, κρέμα αβοκάντο, κάπαρη και ανθότυρο. Συνέχισα με φιλέτο τόνου με φασόλια, αλμύρα, βλίτα, ντομάτα κονφί και πίκλα κρεμμυδιού,

που ήρθε ολόσωστα ψημένο, ζουμερό και ολόφρεσκο και, τέλος, ενθουσιάστηκα με το ριζότο άγριων μανιταριών με crumble μαραθόσπορου και κρέμα γραβιέρας Κρήτης, τόσο απολαυστικά αρωματικό που έκλεισα ασυναίσθητα τα μάτια για να παραδώσω όλες μου τις αισθήσεις στη μυρωδιά του. Διθυραμβικές είναι οι κριτικές και για το μαρουλοντολμά με γαρίδα, πλιγούρι, πίκλα, σταφίδα και σάλτσα λεμονιού, αλλά και για την Tagliata από μοσχαρίσιο Tri-Tip με συνοδευτική σαλάτα, φρεσκοτηγανισμένες πατάτες και αφράλατο.

Οι προτάσεις του πρωινού-brunch ακούγονται εξίσου δελεαστικές με πιάτα όπως καγιανά με σύγκλινο, πιπεριά Φλωρίνης και ντοματίνια (συνοδεύεται από φοκάτσια που φτιάχνεται εδώ, όπως άλλωστε όλα τα ψωμιά και οι ζύμες), φριτάτα με βιολογικά αυγά, πατάτα, κολοκύθι και θυμάρι, pancakes με αυγό σοτέ, μπέικον και flakes από αρσενικό. Πολύ καλή είναι και η λίστα των κρασιών, με ετικέτες εξαιρετικών οινοποιειών από όλη την Ελλάδα, μπορείς όμως να συνοδεύσεις με κάποιο από τα άκρως ενδιαφέροντα signature cocktails. Όπως και να 'χει δεν θα χάσεις. Δεν χάνεις ποτέ σε ένα στέκι που έρχεται με καινούργιες ιδέες και μεγάλη όρεξη.

Πυρρή Αγγέλου 5, Πύργος Αθηνών, 210 7481446

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

AGENDA

10 συντεταγμένες για πάρτι, πριν μπει το καλοκαίρι

Από το κέντρο της πόλης μέχρι την Αθηναϊκή Ριβιέρα, η μουσική θα ακούγεται δυνατά

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

ΠΕΜΠΤΗ

ΚΑΙ ΟΙ 7 ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΟΧΟΙ

Οι **Barcelona Gipsy Balkan Orchestra** για πρώτη φορά στην Αθήνα μουύν τους θεατές στο Klezmer, την Jazz Manouche και τη μουσική των Ρομά στο

PassPort Κεραμεικός - Upstairs στις 24/5.

ΠΙΚΑΝΤΙΚΗ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΗ «ΣΑΛΤΣΑ»

Εκρηκτικός εναλλακτικός αθηναϊκός ήχος. Οι **Yellow Devil Sauce** παρουσιάζουν το νέο τους άλμπουμ «Zulu» στο **Temple Athens** και οι **The Mighty N** ανοίγουν τη βραδιά στις 24/5.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Τα **Διάφανα Κρίνα** ηχογραφούν νέο άλμπουμ και αφήνουν το στούντιο για να εμφανιστούν ζωντανά στο **Kremlino** στις 25/5.

LIVE ΣΑΝ ΛΑΒΑ

Πού θα ακούσεις desert rock, grunge και θα ρολάρεις; Οι **Put a Volcano** επέστρεψαν από μίνι ευρωπαϊκή περιοδεία και «βαράνε» στη σκηνή του **Temple Athens** μαζί με τους **Black Hat Bones** στις 25/5.

BASS CLASS REPUBLIC

Drog_A.tek Live στο **six d.o.g.s.** για να μάθουμε τη γλώσσα των μηχανών, να δούμε και να ακούσουμε πώς ακούγεται η μουσική όταν την εμπιστεύεσαι σε αλγόριθμους, αναλογικά κυκλώματα και λαμπάτους ενισχυτές. Στις 25/5.

GYPSODY

Τσιγγάνικη jazz με άρωμα Ελλάδας από τους **Gadjo Dilo** στο **Roof Stage** του gazarte, που επιστρέφουν στις 25/5 για έναν τελευταίο χορό πριν την επίσημη πρώτη του καλοκαιριού.

ΑΛΛΟ ΕΡΓΟ

Ελληνόφωνα ροκ πειράματα και δωρεάν διανομή του άλμπουμ «*Το δεύτερο κύμα*» στο live των **Sinema** στο **Death Disco** στις 25/5.

ΣΑΒΒΑΤΟ

15 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Το **AN Club** γεμίζει στις 26/5 με punk rock, rock 'n' roll και ska ήχους από τους **Bad Movies**, που κατεβαίνουν από τη Θεσσαλονίκη στην Αθήνα για να γιορτάσουν τα 15 χρόνια θορυβώδους ύπαρξης. Μαζί τους οι **Stray Alley** και **I Will Never.Again.**

ΞΑΝΑ ΜΑΖΙ ΜΕ ΝΕΑ ΑΛΜΠΟΥΜ

Οι **Kill Emil** και **Mononome** συναντιούνται και πάλι μετά από καιρό στη σκηνή του **six d.o.g.s** για να παρουσιάσουν τις καινούργιες κυκλοφορίες τους «*Ghost Diary*» και «*Sherin*».

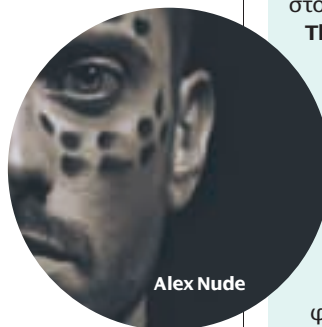
ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑ Η ΑΘΗΝΑ

Boho Sundays στο **Island**, που σε μεταφέρουν σε έναν after beach προορισμό με spiritual μουσικές από τον **Alex Nude** στα decks. Η τελευταία Κυριακή της άνοιξης στις 27/5 σε ένα πάρτι που μόνο στην Αθηναϊκή Ριβιέρα μπορείς να ζήσεις. ●

Yellow Devil Sauce

Alex Nude

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΤΕΛΕΣΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

ΑΚΟΜΗ

► Το «Ταξί 5» (Taxi 5) (*) του Φρανκ Γκασταμπίντ είναι η ανούσια γαλλική απάντηση στο αμερικανικό «Fast&Furious», πάντα σε παραγωγή και σενάριο Λικ Μπεσόν.

► Μια ανεμμάτιστη περιπέτεια-αχταρμάς είναι το νεο-νουάρ «Τερματικός σταθμός» (Terminal) (*) του Βον Στάιν, που έχει για πρωταγωνίστρια τη Μάργκοτ Ρόμπι σε ένα διπλό ρόλο που θα θέλει να ξεκάσει μετά από μερικά χρόνια.

► Υπάρχουν καλές μουσικές βιογραφίες, υπάρχει και η «Nina» (*) της Σίνθια Μορτ με τη Ζοέ Σαλντάνα στο ρόλο της Νίνα Σιμόν.

Solo: A Star Wars Story ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρον Χάουαρντ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Άλντεν Έρενραϊκ, Πούνας Σουστάμο, Εμίλια Κλαρκ, Γούντι Χάρελσον, Πολ Μπέτανι

Η ιστορία του Χαν Σόλο, πριν ακόμη γίνει ο ήρωας που ξέρουμε, έχει πολλά σκοτεινά κεφάλαια τα οποία ξεκινούν από την παιδική του ηλικία στον πλανήτη Corellia (όπου αποχωρίζεται την αγαπημένη φίλη και έρωτα της ζωής του Κίρα), και φτάνουν μέχρι τις μικροκομπίνες, τη φιλία του με το θηριώδη Τσουμπάκα και τη συμμετοχή του στο colpro grosso που επιχειρεί ο αδίστακτος λαθρέμπορος Μπέκετ, που θα αποτελέσει ένα είδος μέντορα για τον φιλόδοξο αλλά και άπειρο Χαν.

Το 1977 μια ταινία που ξεκίνησε με τις χειρότερες προδιαγραφές (όλοι σχεδόν –πλην Σπίλμπεργκ– προεξοφλούσαν ότι η 11 εκ. δολαρίων ταινία δύσκολα θα έβγαζε τα λεφτά της) αλλά έγραψε ιστορία. Το «Star Wars» του Τζορτζ Λούκας δεν έγινε απλώς τεράστια επιτυχία –πάνω από 775 εκ. δολάρια παγκόσμιες εισπράξεις– αλλά σηματοδότησε και την απαρχή ενός franchise που δεν έχει προηγούμενο. Ok, ο μύθος έχει ξεχειλώσει και το όλο concept θυμίζει βιομηχανική μονάδα που με κάθε νέο μοντέλο της προκαλεί αναστάτωση στην αγορά, κόβοντας πολύ χρήμα. Όμως τούτο το δεύτερο spin off έχει ψαχνό χάρη στη σκηνοθετική ματιά του Ρον Χάουαρντ και τη σεναριακή ευφυΐα του Λόρενς Κάσνταν, πετυχαίνοντας και καινοτόμο να είναι (σκηνές που θυμίζουν χαρακώματα του Α΄ ΠΠ δένουν μοναδικά με σκηνικά από γουέστερν και δυστοπικές κοινωνίες), και να βρίσκεται σε απόλυτη αρμονία με το πνεύμα της αρχικής ταινίας. Ο σεναριογράφος των «Η Αυτοκρατορία αντεπιτίθεται» και «Η επιστροφή των Τζεντάι» καταφέρνει να δώσει όλο το περίγραμμα και το βάθος του ιδεολογικού πλαισίου στο οποίο θα χτιστούν οι επόμενες χρονικά περιπέτειες που όλοι γνωρίζουμε. Το «Solo» δεν έχει Τζεντάι, Δύναμη και φωτόσπαθα. Έχει όμως μια πειστική ερωτική ιστορία (η μητέρα των δράκων Εμίλια Κλαρκ στο επίκεντρο), έναν ήρωα που ψάχνει να βρει τον εαυτό του, διακριτικό χιούμορ που εκπορεύεται κυρίως από τον χαρακτήρα του τυχοδιώκτη ήρωα, πολιτική θέση για την ανάγκη αντίστασης των απόκληρων του γαλαξία απέναντι στη σαρωτική Αυτοκρατορία που κατακτά τον ένα μετά τον άλλο τους πλανήτες. Ο ολοκληρωτικός πόλεμος Καλού – Κακού δεν έχει ξεκινήσει ακόμη αλλά οι πρώτες σκληρές μάχες δίνονται μεταξύ καιροσκόπων πειρατών, απόβλητων περιθωριακών και σκλαβωμένων ανθρωποειδών που προσπαθούν να επιβιώσουν με κάθε κόστος. Αυτό είναι και το σημείο καμπής μιας καλοφτιαγμένης περιπέτειας (τρομερή η σεκάνς με το τρένο που διασχίζει τα παγωμένα βουνά) που δεν παύει να θυμάται από πού προέρχεται. Σε κάποιες σκηνές το διαγαλαξιακό παραμύθι μοιάζει να χάνει κάπως τον προσανατολισμό του αλλά βρίσκει τον δρόμο του με όχημα το περίφημο Millenium Falcon και οδηγό μία από τις πιο κλασικές φιλίες στην ιστορία του σινεμά, με τον απρόβλεπτο Τσουμπάκα να παίρνει τη θέση του στο πιλοτήριο, δίπλα στον Χαν Σόλο...

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Η αυτοκρατορία αντεπιτίθεται

Μια αληθινή ιστορία (BASED ON A TRUE STORY) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρομάν Πολάνσκι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Εμανουέλ Σενιέ, Εύα Γκριν, Βενσάν Περέζ, Ντομινίκ Πινόν

Η συγγραφέας ενός best-seller βρίσκεται παγιδευμένη ανάμεσα στις αμέτρητες επαγγελματικές υποχρεώσεις της και το άγχος που της προκαλούν τα ανώλυμα γράμματα και οι καταγγελίες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης πως χρησιμοποίησε την ιστορία της μητέρας της προκειμένου να πετύχει. Η ηρεμία στη ζωή της φαίνεται να επιστρέφει, όταν γνωρίζει μια νέα γοτευτική γυναίκα.

Ο παλιός καλός Πολάνσκι θα έκανε παπάδες με το υλικό αυτό, που αποτελεί διασκευή της νουβέλας της Ντελφίν Ντε Βίγκαν σε σενάριο του ίδιου και του Ολιβιέ Ασαγιός. Όμως αντί του μυστηρίου και τους σασπένς που υπόσχεται η ιστορία, έχουμε την άγαρμμη περιγραφή μιας ελάχιστα πειστικής πραγματικότητας που έχει ως συστατικά της το καλλιτεχνικό μπλοκάρισμα, την αρρωστημένη σχέση συγγραφέα-θαυμαστή (κάποιες στιγμές η ταινία φέρνει στο νου το «Misery», χωρίς την αποτελεσματικότητα της Κάθι Μπέιτς) και έναν ιδιότυπο ερωτισμό που δεν καταλήγει και πουθενά.

Ταξίδι αναψυχής (LEISURE SEEKER) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πάολο Βίρτζι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Έλεν Μίρεν, Ντόναλντ Σάδερλαντ, Κρίστιαν ΜακΚέι

Ο Τζον και η Έλα έχουν περάσει μαζί 50 χρόνια υπέροχης κοινής ζωής. Στα 80 τους, πραγματοποιούν μια τελευταία περιπέτεια μακριά από τα ενήλικα παιδιά τους και τους γιατρούς.

Μια τρυφερή, bittersweet κομεντί για τα βαρίδια του χρόνου και των αλλαγών που επιφέρει στη ζωή. Ο Πάολο Βίρτζι («Τρελή χαρά») διευθύνει δύο υπέροχους ηθοποιούς –οι Έλεν Μίρεν και Ντόναλντ Σάδερλαντ υποδύονται ακομπλεξάριστα το πρωταγωνιστικό ζευγάρι– σε ένα ενίοτε απολαυστικό road movie που μετατρέπεται σε ιστορία απόδρασης, η οποία πίσω από το κωμικό προφίλ και τους σπαρταριστούς διαλόγους κρύβει την οδύνη της αρρώστιας. Δεν το λες πρωτότυπο, αλλά έχει τίμιες προθέσεις, αυθεντικό προβληματισμό και πάνω από όλα δύο εξαιρετικούς πρωταγωνιστές.

Ξυπόλυτοι στο Παρίσι (PARIS PIEDS NUS) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντομινίκ Αμπέλ, Φιόνα Γκόρντον ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντομινίκ Αμπέλ, Φιόνα Γκόρντον, Εμανουέλ Ριβά, Πιερ Ρισάρ

Η канаδέζα Φιόνα παίρνει γράμμα από τη παριζιάνα θεία της Μάρτα, που την καλεί να έρθει στη Γαλλία για να τη βοηθήσει να αποφύγει το γηροκομείο. Εκείνη ανταποκρίνεται, αλλά όταν φτάνει βρίσκεται αντιμέτωπη με μια σειρά από απρόβλεπτες περιπέτειες.

Το σλάπстик κωμικό στοιχείο κουμπώνει τέλεια με τον ιδιότυπο ρομαντισμό ενός φιλμ που πίσω από μια ιστορία αγάπης μιλάει για τη σκληρή πραγματικότητα της αφιλόξενης δυτικής μεγαλούπολης που εδώ, όπως δηλώνεται και από τον ειρωνικό τίτλο, ταυτίζεται με το «ειδυλλιακό» Παρίσι. Οι συνσκηνοθέτες και πρωταγωνιστές του φιλμ συνθέτουν μια σειρά από σπαρταριστά σκετσάκια που έχουν κάτι από τη μαγική αύρα του Ζακ Τατί, προσαρμοσμένα με περίσσειμα ειρωνικής φαντασίας για τη σύγχρονη εποχή, με τους φωτισμούς της ρομαντικής πόλης να αναδεικνύουν τα πιο σκοτεινά (άστεγοι, μοναξιά, εγκληματικότητα, ρατσισμός κ.ά.) σημεία της.

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Ιστορίες και θαμμένα μυστικά σε ένα χωριό, μετά τον πόλεμο

INFO

Η ταινία «1945» κυκλοφορεί στους κινηματογράφους στις 31/5

1945

Συνέντευξη με τον σκηνοθέτη **Ferenc Török**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

Βρισκόμαστε στον Αύγουστο του 1945, αμέσως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο που έχει ρημάξει την Ευρώπη. Δύο Εβραίοι επιζήσαντες του Ολοκαυτώματος καταφθάνουν σε ένα ουγγρικό χωριό, κουβαλώντας ένα μυστηριώδες κουτί, για να εκπληρώσουν ένα ιερό χρέος προς τους νεκρούς τους. Οι κάτοικοι του χωριού, καχύποπτοι και ένοχοι για οικειοποίηση ξένων περιουσιών στη διάρκεια του πολέμου, φτάνουν σε παρανοϊκές αντιδράσεις που θα αλλάξουν, μέσα σε μία μέρα, τη ζωή πολλών

Μια ασπρόμαυρη ταινία που θυμίζει γουέστερν και ιταλικό νεορεαλισμό. Μία σκληρή, γήινη ταινία, γεμάτη κυνισμό, ανέκφραστους ανθρώπους, σκυλιά που αλυχτούν, ξεχαρβαλωμένα ποδήλατα, σπασίματα και φωτιές, μία μισο-κατεστραμμένη ζωή μετά τον πόλεμο, με μυστικά και ενοχές που ξεσπούν στην καλοκαιριάτικη κάψα. Χαρακτηριστική ατάκα από την ταινία: «Αν ρωτήσει κανείς, τα πράγματα δεν είναι εδώ. Τα πήραν οι Γερμανοί. Ή οι Ρώσοι». Σε αυτό το δίπολο κινείται η ταινία του βραβευμένου με το βραβείο Μπέλα Μπαλάζ, ουγγρικού σκηνοθέτη Ferenc Török. Η ταινία προβλήθηκε στο 67ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου και πήρε το 3ο βραβείο κοινού στο Panorama. Με αφορμή την προβολή της στους αθηναϊκούς κινηματογράφους, ο Ferenc Török μιλάει στην Α.Υ.

Γιατί επιλέξατε την περίοδο μετά τον πόλεμο για την ταινία σας; Το έτος 1945 είναι σίγουρα η πιο ανεξερεύνητη και λιγότερο συζητημένη εποχή της ιστορίας μας. Έχω σκεφτεί πολύ για το τι συνέβη μετά τον πόλεμο και το Ολοκαύτωμα. Είναι κενός χώρος στην ουγγρική ιστορία. Οι σκέψεις μου ήταν σχετικά με το θάψιμο μυστικών και την αποδοχή του τι συνέβη. Επίσης για την προσπάθεια να γίνει κάτι, να γίνουμε ανεξάρτητοι, αλλά δεν ήταν εύκολο. Στην Ουγγαρία δεν υπήρξε αποκατάσταση για τα κατασχεθέντα ακίνητα των ανθρώπων, αλλά κυρίως δεν υπήρξε συμβολική αποζημίωση. Το κράτος αποδέχθηκε τη νομική ευθύνη, αλλά αποφάσισε ότι δεν υπάρχει πραγματική οικονομική βάση για την αποπληρωμή των τιμών όλων των πρώην ακίνητων περιουσιακών στοιχείων που κατασχέθηκαν και εθνικοποιήθηκαν κατά τον Β' ΠΠ και υπό το κομμουνιστικό καθεστώς. Στη δεκαετία του '90, αυτό ήταν μεγάλο θέμα σε όλη την Ευρώπη.

Το «1945» είναι συμβολικό για όλη τη μεταπολεμική Ευρώπη ή συγκεκριμένα για την ουγγρική πραγματικότητα; Η χρονιά του 1945 είναι ένα σημείο εκκίνησης παντού. Τείνουμε να τονίζουμε περισσότερο τη χαρά για το τέλος του πολέμου φυσικά, αλλά υπήρχαν και οι αρνητικές πλευρές. Για την Ουγγαρία ήταν η εποχή της μετάβασης ανάμεσα σε δύο δικτατορικά συστήματα, ανάμεσα στο φασιστικό και το κομμουνιστικό καθεστώς.

Στην ταινία βλέπουμε μία έντονα πατερναλιστική κοινωνία. Είναι τυπική της εποχής; Νομίζω ότι είναι τυπική σε όλες τις περιοχές, αλλά όσο πιο πολύ πλησιάζουμε στην Ανατολή τόσο πιο έντονη γίνεται. Είναι μια φεουδαρχική κληρονομιά και αυτό το χωριό στην ταινία κυβερνάται από τη διεφθαρμένη μαφία, η οποία χρησιμοποιεί τη δύναμη της εκκλησίας και της αστυνομίας και χειραγωγεί τους απλούς, καθημερινούς ανθρώπους.

Ένας πόλεμος στη σημερινή εποχή θα έκανε τους ανθρώπους να αντιδράσουν όπως στον Β' ΠΠ; Είχαμε την ευκαιρία να το δούμε αυτό στον Βαλκανικό πόλεμο στη δεκαετία του '90 και ήταν ο ίδιος τρόμος, όταν οι γείτονες σκότωναν ο ένας τον άλλο από μία εθνικιστική τρέλα.

Στην ταινία σας βλέπουμε πράγματα της καθημερινότητας να σπάζονται, να καίγονται, να καταστρέφονται και μετά, στο δεύτερο μέρος, προσωπικά αντικείμενα να τους συμπεριφέρονται με αξιοπρέπεια και σεβασμό. Εκείνη η περίοδος ήταν η καταστροφή για τους αμαρτωλούς και ενόχους που εκμεταλλεύτηκαν τον πόλεμο, και περίοδος αισιοδοξίας για ένα νέο ξεκίνημα για τους αθώους επιζήσαντες.

Η Ξενοφοβία ήταν πάντα όπως είναι σήμερα; Ναι, η Ξενοφοβία είναι μόνη και ο λαϊκισμός τη χρησιμοποιεί για τους δικούς του σκοπούς, παρουσιάζοντάς την σαν κάτι πιο επικίνδυνο από ό,τι είναι στην πραγματικότητα.

Γιατί επιλέξατε να γυρίσετε την ταινία σε ασπρόμαυρο; Εκείνη η περίοδος είναι ασπρόμαυρη. Όλες οι φωτογραφίες, όλα τα κινηματογραφικά επίκαιρα ήταν έτσι. Δεν μπορώ να φανταστώ το «1945» διαφορετικά. Κατά κάποιο τρόπο και η δουλειά ήταν πιο εύκολη, είχαμε πιο πολύ χρόνο να ασχοληθούμε με τη σύνθεση και τις ερμηνείες. Η σύνθεση είναι πιο έντονη σε ασπρόμαυρο και θέλαμε το κοινό να συγκεντρωθεί περισσότερο στην ιστορία, στο ανθρώπινο δράμα. Ήταν η πρώτη φορά που γυρίζω σε ασπρόμαυρο. Ο κινηματογραφιστής μου, Elemér Ragalyi, είναι 80 χρονών. Ήταν 5 ετών την εποχή που διαδραματίζεται η ιστορία, έχει κάποιες πολύ ατμοσφαιρικές αναμνήσεις από εκείνη την περίοδο. Το δίλημμα που θέτει η ιστορία απαιτεί μαύρο και άσπρο. Υπάρχει επίσης μια αναγέννηση του ασπρόμαυρου, το Instagram των παιδιών μου έχει ασπρόμαυρα φίλτρα. Υπάρχει, λοιπόν, και μερικές φορές είναι ο καλύτερος τρόπος για την εξέλιξη του δράματος.

Στο «1945» υπάρχει μία αίσθηση από φιλμ γουέστερν, στα τοπία, στη μουσική υπόκρουση, στη σκληρότητα των ανθρώπων. Όλη η ιστορία διαδραματίζεται σε 3-4 ώρες, όπως σε μία αρχαία ελληνική τραγωδία. Μοιάζει με γουέστερν, συμφωνώ. Μία σημαντική αναφορά είναι το «High Noon» («Το τρένο θα σφυρίξει τρεις φορές»). Πάντα ήθελα να κάνω μία ταινία σε πραγματικό χρόνο μέσα από διαφορετικές οπτικές διαφορετικών χαρακτήρων. Η ταινία κάνει αναφορά στο «High Noon» από αρκετές απόψεις: έχει απλή δομή, εύκολα κατανοητή από τον καθένα, έχει το ρολόι που μετράει τις ώρες και το τρένο που φτάνει στο χωριό. Και τους ξένους που βρίσκονται στο τρένο. Και φυσικά αγωνία, σαν θρίλερ. Τα μυστικά κουτσομπολιά που κυκλοφορούν στην πόλη. Στο τέλος όλα αλλάζουν, όμως όλοι θα θυμούνται αυτές τις λίγες ώρες που είχαν δραματική επίδραση στη ζωή της κοινωνίας του χωριού.

Ποια είναι η κατάσταση στην κινηματογραφική βιομηχανία της Ουγγαρίας σήμερα; Ο ουγγρικός κινηματογράφος ανέκαθεν είχε επιτυχία στα φεστιβάλ αλλά είναι πραγματικά καλή εποχή τα τελευταία χρόνια με δύο Όσκαρ, και τη Χρυσή Άρκτο στην Ildiko Enyedi (σ.σ. τη σκηνοθέτρια του «On Body and Soul», που ήταν υποψήφιο για Όσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας για το 2017). Ο ουγγρικός κινηματογράφος έχει επίσης πολύ χρώμα και η Ουγγαρία είναι υπερήφανη για την κινηματογραφική της κουλτούρα. Κάθε χρόνο βγαίνουν νέα ταλέντα, όπως αυτή την εβδομάδα: πάλι μία πρώτη ταινία που γνωρίζει επιτυχία στις Κάννες (σ.σ. η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της Zsófia Szilágyi's «One Day» (Egy nap), που προβλήθηκε με επιτυχία στην Εβδομάδα των Κριτικών στις φετινές Κάννες και διαγωνίζεται για τη Χρυσή Κάμερα).

Τι θα είναι η επόμενη ταινία σας; Δουλεύω και πάλι επάνω σε ένα φιλμ εποχής, μία ταινία αθλητική, για κολυμβητές, μία ταινία ενηλικίωσης που διηγείται την ιστορία του πρώτου μας Ολυμπιονίκη, Alfréd Hajos, που κέρδισε στους Αγώνες της Αθήνας, το 1896. Ήταν ένα φτωχό εβραϊόπουλο και αργότερα έγινε ένας διάσημος αρχιτέκτονας. Μία πραγματική ιστορία. **A**

→ (panikoval500@gmail.com)

BIBΛIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΖΑΡΙΑΔΗΣ

Το ελληνικό νουάρ έχει βρει έναν γνήσιο εκφραστή του

Της ΚΕΛΛΥΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Ο Γρηγόρης Αζαριάδης αγαπά το αστυνομικό μυθιστόρημα και το υπηρετεί με πάθος τα τελευταία χρόνια. Ο «Σκοτεινός Λαβύρινθος» είναι το τέταρτο μυθιστόρημά του, το οποίο μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Μεταίχμιο, και υπόσχεται στους λάτρεις του είδους δυνατές συγκινήσεις και εκτίναξη της ανδρεναλίνης. Η συζήτηση μαζί του είναι απολαυστική και οι απαντήσεις του ειλικρινείς, καυστικές και ανατρεπτικές!

Πόσο δύσκολο ήταν για σένα να ξεκινήσεις να γράφεις; Θα έλεγα καθόλου. Είχα στο συρτάρι μου τους «Παλιούς λογαριασμούς», θαμμένους για τριανταπέντε χρόνια. Το 2010, όταν έμεινα άνεργος και είχα πολύ ελεύθερο χρόνο και μεγάλο απόθεμα ενεργητικότητας, αποφάσισα να τους επαναφέρω στη ζωή. Μπορούσα πια να κάνω ό,τι θέλω, κι έτσι, μετά από ώριμη σκέψη, προχώρησα στην «επικαιροποίηση» του αρχικού κειμένου.

Ποιο βιβλίο σε έφερε σε επαφή με την αστυνομική λογοτεχνία; Διάβασα αρκετά για πολλά χρόνια. Αυτά όμως που μπορώ να χαρακτηρίσω σαν «έρωτας με την πρώτη ματιά» με την αστυνομική λογοτεχνία ήταν το «Αντίο, γλυκιά μου» του Ρέιμοντ Τσάντλερ και «Η ηρηνής θέση του σκοπευτή» του Ζαν Πατρίκ Μανσέτ.

Τι σε ενέπνευσε για να γράψεις καθένα από τα τρία προηγούμενα βιβλία σου; Οι «Παλιοί λογαριασμοί» έχουν αφετηρία μια προσωπική ιστορία, από την εποχή που φοιτούσα στο Deree College. Πραγματική, αληθινή ιστορία. «Η τελευταία παράσταση της Μαρίνας Φιλίππου» αντλεί την έμπνευσή της από τη σκληρή κριτική απέναντι σε κάποιους εκπρόσωπους της διαβόητης γενιάς του Πολυτεχνείου. Ένιωσα ότι το χρωστούσα στο μεγάλο μέρος αυτών των σιωπηλών, που τελικά έμειναν έντιμοι. «Το μοτίβο του δολοφόνου» είναι προϊόν της εμμονής μου με το θέμα των serial killers, που τελικά με έφτασε επικίνδυνα στα όριά μου. Τελικά, δεν πιστεύω ότι το έχω ξεπεράσει ακόμη.

Γιατί επέλεξες έναν γυναικείο χαρακτήρα να ηγείται των ερευνών σου; Δεν φοβήθηκες πως θα ήταν δύσκολο να αποδώσεις σωστά την ψυχοσύνθεσή της; Φοβήθηκα και πολύ μάλιστα. Αν όμως πιστέψω τις γυναίκες φίλες, που το έχουμε συζητήσει, μάλλον καλά τα κατάφερα. Σίγουρα με βοήθησε η πολυετής ενασχόληση και ανάλυση της γυναικείας ψυχολογίας. Η δυσκολία είναι στις στιγμές ταύτισης, που κάθε συγγραφέας έχει με τον κεντρικό ήρωά του. Το ευτράπελο είναι ότι κάποιες φίλες σχολιάζοντας τις ερωτικές σκηνές με κατηγορούν ως σεξιστή, τη στιγμή που έχω σαν ηρωίδα την αστυνόμο Τρύπη! Και να προσθέσω ότι ο φίλος μου αστυνόμος Κ.Χ. μου απέδωσε τα εύσημα ως «προφήτη», όταν εδώ κι έναν χρόνο υπάρχουν δύο (!) γυναίκες υπαστυνόμοι στο Τμήμα Εγκλημάτων κατά Ζωής.

Πες μας δυο λόγια για το νέο σου βιβλίο. Ο «Σκοτεινός λαβύρινθος» είναι μια σκληρή, αιματοβαμμένη ιστορία εκδίκησης. Μια οικογένεια πέντε ατόμων βρίσκεται άγρια δολοφονημένη σ' ένα αγρόκτημα έξω από τον Μαραθώνα. Όταν η αστυνόμος Τρύπη με την ομάδα της ρίχνεται σ' ένα απεγνωσμένο κυνήγι του χρόνου για να εξιχνιάσει το ομαδικό έγκλημα, ανακαλύπτει την ύπαρξη ενός έκτου προσώπου, που διέφυγε την εκτέλεση. Κι εκεί τα πράγματα αρχίζουν να γίνονται περίπλοκα. Ο «Σκοτεινός λαβύρινθος» είναι ένα ελληνικό αστυνομικό μυθιστόρημα με προεκτάσεις βορειοευρωπαϊκού χαρακτήρα, που θέλω να πιστεύω ότι ενσωματώνει τις αρχές του καταγιστικού ρυθμού και της τηλεοπτικής οπτικής. Και περιέχει ένα μικρό αφιέρωμα στον κόσμο των εκτελεστών και της νύχτας και στους χαμένους αυτής της ζωής.

Ο «Σκοτεινός λαβύρινθος» κινείται σε άλλα μονοπάτια από τα προηγούμενα βιβλία. Για ποιο λόγο; Ποιο θεωρείς ότι είναι το δυνατό του σημείο; Θέλω κάθε μυθιστόρημά μου να είναι διαφορετικό από τα προηγούμενα. Ο «Σκοτεινός λαβύρινθος» ξεφεύγει από την λογική του «Μοτίβου του δολοφόνου», όπου οι αστυνομικοί πρωταγωνιστούν στο μεγαλύτερο μέρος της πλοκής. Εδώ, οι αστυνομικοί, όσο συμπαθείς κι αν είναι, δεν κυνηγούν μόνο τον

δολοφόνο και τον εντολέα του συμβολαίου θανάτου. Είναι πίσω κι από το ... Ας μην πούμε περισσότερα όμως.

Όταν γράφεις προτιμάς να ψάχνεις μέσω διαδικτύου και βιβλίων ή να αλιεύεις πληροφορίες από ειδικούς και γνώστες των αντικειμένων που ασχολείται το εκάστοτε βιβλίο; Από την αρχή μιλάω με μια μόνιμη ομάδα συνεργατών, που συμπεριλαμβάνει αστυνόμο, εγκληματολόγο, ψυχολόγους, ακόμη και ιατροδικαστή! Στην ομάδα προστίθενται και άλλοι συνεργάτες με εξειδικευμένες γνώσεις, όταν κάτι τέτοιο απαιτείται.

Πες μου τρεις συγγραφείς της νέας γενιάς που ξεχωρίζεις στο λογοτεχνικό στερέωμα γενικά. Από ξένους της νέας γενιάς που έχω διαβάσει θα στεκόμουν στον Μάλκολμ Μακκί, που έγραψε την εξαιρετική τριλογία της Γλασκώβης, και τον Φεντερίκο Αζάτ με την «Τελευταία έξοδο». Όσον αφορά στους Έλληνες, υπάρχει μια μεγάλη φουρνιά πολύ αξιόλογων συγγραφέων κι αν αναφέρω μερικά ονόματα ελλοχεύει ο κίνδυνος να ξεχάσω κάποιον... Εκείνο που ίσως πρέπει να ειπωθεί είναι ότι η πλειονότητα ακολουθεί τα χνάρια του Μαρρί και φυσικά του μεγάλου Μάρκαρη και εντάσσεται σε αυτό που χαρακτηρίζω «νέο αστικό ελληνικό αστυνομικό μυθιστόρημα». Λίγοι μόνο τολμούν να πειραματιστούν έξω από το συγκεκριμένο πλαίσιο.

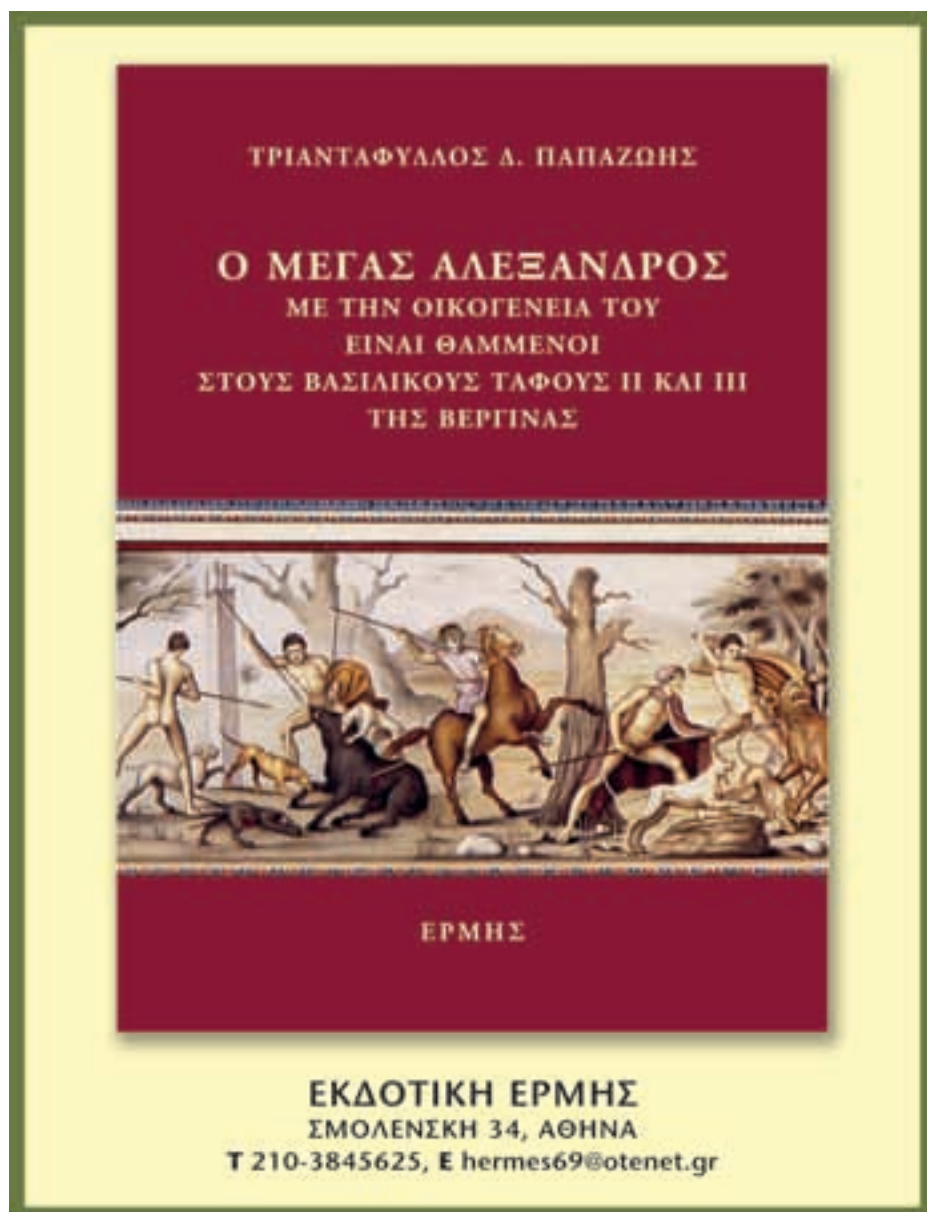
Τι γράφεις αυτή την περίοδο; Γράφω ένα νέο αστυνομικό μυθιστόρημα, το πέμπτο κατά σειρά. Και γράφω μανιωδώς. Δυστυχώς όμως, είναι τέτοιο το θέμα που δεν μπορώ να αποκαλύψω τίποτε. Αν τελικά ολοκληρωθεί, ίσως είναι το πιο πρωτότυπο από όλα μου τα μυθιστορήματα. Αληθινά ανατρεπτικό.

Ποια αστυνομική σειρά ξεχωρίζεις; Πολλές. Ας είναι καλά το NETFLIX. Οι πιο πρόσφατες είναι το «Mindhunter», το «The fall», το «Alienist», το «La mante» και για να ξεφύγουμε λίγο από το αστυνομικό, το πολιτικό γουέστερν «Damnation».

Ποιος είναι ο μεγαλύτερος φόβος σου; Ότι δεν θα προλάβω να γράψω ένα καθαρά κοινωνικό μυθιστόρημα, χωρίς αστυνομική πλοκή. Κάτι σαν σενάριο ταινίας του Πέκινπα, τύπου «Άγρια συμμορία» ας πούμε. Ελεγεϊακό, κύκνειο άσμα μιας χαμένης γενιάς, που ακολούθησε νομοτελειακά την πορεία προς τον θάνατο, βουλιάζοντας παθητικά στα ίδια τα πτημένα ευγενή ιδανικά της. **A**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο AMOR TOWLES ΑΝΑΒΙΩΝΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΡΩΣΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Της ΚΕΛΛΥΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Ο Amor Towles, αφού απέκτησε μάστερ Λογοτεχνίας από το Πανεπιστήμιο Στάνφορντ, αποφάσισε να εργαστεί ως ειδικός επενδύσεων στο Μανχάταν. Μετά από είκοσι χρόνια λαμπρής καριέρας, νοστάλησε τη συγγραφή και της αφιερώθηκε απόλυτα προσφέροντας στο αναγνωστικό κοινό, το 2011, το μυθιστόρημα «Rules of Civility», το οποίο βρέθηκε στη λίστα των best sellers των New York Times. Με το δεύτερο μυθιστόρημά του με τίτλο «Ένας Τζέντλεμαν στη Μόσχα» (εκδ. Διόπτρα), αποδεικνύει πως η στροφή του προς τη λογοτεχνία ήταν η καλύτερη επιλογή για τους απανταχού αναγνώστες.

Πώς θα περιγράφατε τη ζωή σας σε λίγες γραμμές; Είμαι ένας 53χρονος Βοστωνέζος που από τα 25 του ζει στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης, με τη γυναίκα και τα δυο παιδιά του.

Πώς και δεν ασχοληθήκατε με το γράψιμο νωρίτερα; Έγραφα φανταστικές ιστορίες από παιδί. Όταν μετακόμισα στη Νέα Υόρκη συνεργάστηκα με έναν φίλο σε μια επενδυτική εταιρεία που δημιουργούσε και παρέμενα δίπλα του για τα επόμενα 20 χρόνια. Χτίζοντας αυτήν την επιχείρηση είχα σταματήσει να γράφω, απείχα τουλάχιστον 10 χρόνια από τη συγγραφή. Ξεκίνησε πολύ αργότερα, σε αυτό που όριζα ως ελεύθερο χρόνο μου. Όταν το πρώτο μου μυθιστόρημά μου, «Rules of Civility», έγινε best seller στην Αμερική, συνειδητοποίησα πως είχε έρθει η ώρα να αποσυρθώ από τον τομέα των επενδύσεων κάνοντας το γράψιμο πλήρη απασχόληση.

Το βιβλίο σας «Rules of Civility» ήταν εξαιρετικά επιτυχημένο και αγαπήθηκε από αναγνώστες και κριτικούς. Αυτή η επιτυχία σας φόβιζε; Όταν αποφασίσατε να γράψετε το επόμενο βιβλίο σας σκεφτήκατε την απήχηση που θα είχε; Το «Ένας Τζέντλεμαν στη Μόσχα» ήταν ένα από τα «ανοιχτά» μου μέτωπα. Αναδρομικά, βλέπω ότι η επιλογή μου να ασχοληθώ με την ολοκλήρωσή του πιθανότατα επηρεάστηκε από μια ασυνείδητη επιθυμία για αλλαγή, επειδή τα δύο μυθιστορήματα είναι μια μελέτη στις αντιθέσεις. Το πρώτο εξελισσόταν σε ένα διάστημα ενός χρόνου, το δεύτερο κάλυπτε τριάντα δύο χρόνια. Στο πρώτο, όλα γίνονται σε μια πόλη, στο δεύτερο, σε ένα κτίριο. Το πρώτο αφορά μια νεαρή γυναίκα της εργατικής τάξης που «ανεβαίνει» κοινωνικά, το δεύτερο αφορά έναν γηραιό αριστοκράτη που έχει χάσει τα πάντα. Η πρώτη δεν έχει παιδιά, έχει χάσει τους γονείς της, είναι απαλλαγμένη από τέτοιες έγνοιες. Ο δεύτερος ανησυχεί για τη συνέχιση του ονόματός του.

Τι σας ενέπνευσε να γράψετε το μυθιστόρημα «Ένας Τζέντλεμαν στη Μόσχα»; Τις δύο δεκαετίες της επενδυτικής μου δραστηριότητας έκανα πολλά επαγγελματικά ταξίδια. Το 2009, φτάνοντας στο ξενοδοχείο μου στη Γενεύη (όπου έμενα για όγδοο συνεχές χρονιά), συνάντησα ανθρώπους που είχα γνωρίσει από την προηγούμενη χρονιά. Μου φάνηκαν σαν να μην είχαν μετακινηθεί καθόλου από εκείνη τη θέση. Στον πρώτο όροφο στο δωμάτιό μου, άρχισα να φτιάχνω στο μυαλό μου την ιστορία ενός άντρα «εγκλωβισμένου» σε ένα

ξενοδοχείο. Σκεπτόμενος ότι μάλλον δεν θα ήταν επιλογή του αλλά θα βρέθηκε σε αυτή την κατάσταση με τη βία, το μυαλό μου ταξίδεψε αυτομάτως στη Ρωσία όπου ο κατ' οίκον περιορισμός υπήρχε από την εποχή των Τσάρων. Τις επόμενες ημέρες, «σκηνοθετούσα» τα περισσότερα από τα βασικά γεγονότα του Τζέντλεμαν στη Μόσχα. Στα χρόνια που ακολούθησαν είχα ετοιμάσει ένα λεπτομερές σκατο πλάνο εξέλιξης. Το 2013 παραιτήθηκα από τη δουλειά μου και άρχισα να γράφω το βιβλίο.

Γιατί στη Μόσχα; Δεν γνωρίζω τόσο καλά τη Ρωσία. Δεν μιλώ τη γλώσσα, δεν έχω μελετήσει την ιστορία της στο σχολείο και την έχω επισκεφθεί ελάχιστα φορές. Αλλά στα είκοσί μου, ερωτεύτηκα τους συγγραφείς της χρυσής της εποχής: Γκόγκολ, Τουργκένεφ, Τολστόι, Ντοστογιέφσκι. Αργότερα ανακάλυψα τα σταθερά και σίγουρα, τα άγρια και εφρευτικά στυλ γραφής των Ρώσων πρωτοπόρων του 20ού αιώνα, όπως ο ποιητής Μαϊάκοφσκι, ο χορευτής Nijinsky, ο ζωγράφος Malevich και ο σκηνοθέτης Eisenstein. Διαβάζοντας αυτά τα έργα, συνειδητοποιούσα πως κάθε καλλιτέχνης στη Ρωσία είχε ένα δικό του μανιφέστο. Όσο πιο βαθιά έφτανα στην ιδιοσυγκρασιακή ψυχολογία της χώρας, τόσο πιο γοητευμένος αισθανόμουν.

Ο καθηρικός ναός του Καζάν είναι για μένα το απόλυτο σύμβολο «γοητείας» που ασκεί η Ρωσία των σοβιετικών χρόνων. Χτισμένος το 1636 στην Κόκκινη Πλατεία, για να τιμήσει τόσο την απελευθέρωση της Μόσχας από τους διαδόχους όσο και την αρχή της δυναστείας των Ρομάνοφ. Το 1936 οι Μπολσεβίκοι γιόρτασαν την 300ή επέτειο της ανέγερσής του, κατεδαφίζοντάς τον. Αλλά ο Peter Baranovsky, ο αρχιτέκτονας ο οποίος ανέλαβε και την κατεδάφιση, είχε σχεδιάσει κρυφά λεπτομερή σχέδια του ναού και τα είχε κρύψει. Περισσότερα από πενήντα χρόνια μετά, όταν η κομμουνιστική κυριαρχία έφτασε στο τέλος της, οι Ρώσοι χρησιμοποίησαν τα σχέδια του Baranovsky για να ανοικοδομήσουν τον ναό πέτρα προς πέτρα. Βρίσκω κάθε πτυχή αυτής της ιστορίας συναρπαστική. Ο ίδιος ο καθεδρικός ναός υπενθυμίζει την κληρονομιά της Ρωσίας αρχαία, περήφανη και αφοσιωμένη. Αλλά το πιο σημαντικό, στην καρδιά αυτής της ιστορίας βρίσκεται ένας άνθρωπος μόνος που με μεγάλο προσωπικό κίνδυνο διατηρεί στο χαρτί αυτό που καταστράφηκε, για να μπορέσει κάποια μέρα να ξαναχτιστεί. Η σοβιετική εποχή αφθονεί από σπάνιες πολιτισμικές αλλαγές και στωικούς ήρωες που εργάζονται μεμονωμένα για κάποιο λαμπρότερο μέλλον, σε αντίθεση με την ορμή της ιστορίας.

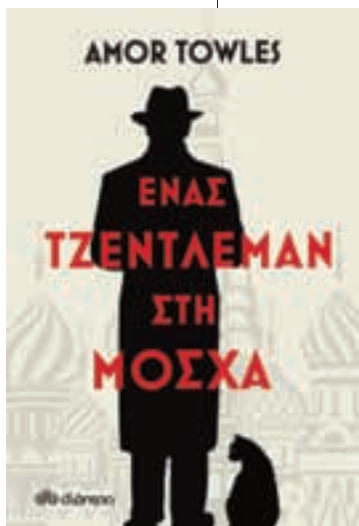
Πείτε μας κάποια ενδιαφέροντα στοιχεία που ανακαλύψατε κατά την έρευνά σας για το βιβλίο. Δεν μου αρέσει να κάνω «έρευνα», προτιμώ να γράφω κατευθείαν από αυτό που έχω ήδη μπροστά μου και με γοητεύει. Ακόμη και ως νεαρός άνδρας, ήμουν οπαδός της δεκαετίας του '20 και του '30, διαβάζοντας με ανυπομονησία τα μυθιστορήματα, παρακολουθώντας τις ταινίες και ακούγοντας τη μουσική της εποχής. Χρησιμοποίησα αυτή τη βαθιά «εξοικείωση» για να περιγράψω τη Νέα Υόρκη του 1938 στο βιβλίο μου Rules of Civility. Ομοίως, εμπνεύστηκα έναν «Τζέντλεμαν στη Μόσχα» από τη μακρόχρονη αγάπη που είχα στη ρωσική λογοτεχνία, τον πολιτισμό και την ιστορία. Το μεγαλύτερο μέρος της υφής του μυθιστορήματος πηγάζει από το «πάντρεμα» της φαντασίας με αυτά τα στοιχεία. Και για τα δύο μυθιστορήματα, αφού τελείωσα το πρώτο σχέδιο, έκανα κάποια έρευνα για να βελτιώσω τις λεπτομέρειες. Στην περίπτωση του Τζέντλεμαν στη Μόσχα, συγκέντρωσα ιστορίες από το ίδιο το ξενοδοχείο Metropol που αφορούσαν εξεχουσες προσωπικότητες που είχαν διαμείνει εκεί, όπως τους John Steinbeck, E.E. Cummings, και Lillian Hellman.

Πώς καταφέρνεται να «αφηγηθείτε» τόσο πιστά το νητικό υπόβαθρο των εποχών που διαδραματίζονται τα βιβλία σας; Προσπαθώ να τα εντάσσω σε συγκεκριμένες χρονικές περιόδους, τόπους και καταστάσεις που μου άρεσαν, με γοήτευαν και με ενδιέφεραν προσωπικά. Προσπαθώ να εσωτερικεύσω τον τόνο, τη γλώσσα και την ηθική της εποχής, διαβάζοντας τα μυθιστορήματά της, βλέποντας τις ταινίες της, ακούγοντας τη μουσική της.

Πιστεύετε ότι ένα βιβλίο πρέπει να έχει σκοπό ή απλώς να εξυπηρετεί την ανάγκη του συγγραφέα να συλλάβει συναισθήματα και να λείει μια ιστορία; Κατά τη δημιουργία ενός μυθιστορήματος, δεν έχω ένα ουσιαστικό μήνυμα που προσπαθώ να επικοινωνήσω. Αντίθετα, ελπίζω να δημιουργήσω ένα έργο τέχνης που, παρόλο που είναι ικανοποιητικά συνεκτικό, περιέχει έναν τέτοιο πλούτο εικόνων, ιδεών και προσωπικοτήτων, που μπορεί να προκαλέσει ποικίλες αντιδράσεις από αναγνώστη σε αναγνώστη και από ανάγνωση σε ανάγνωση. Στην ουσία, συγκεντρώνω ένα σωρό έντονα χρωματιστά κομμάτια από γυαλί. Αλλά αντί να δημιουργήσω ένα ψηφιδωτό, μια σταθερή εικόνα, φτιάχνω ένα καλειδοσκόπιο που χάρη στη λάμψη του ηλιακού φωτός και της αλληλεπίδρασης των καθρεφτών, δημιουργεί περίπλοκα όμορφα σχήματα και εικόνες, τα οποία ο αναγνώστης μπορεί να αναδιαμορφώσει με μια απλή κίνηση του καρπού του.

Μπορείτε να μας πείτε κάποια πράγματα για το βιβλίο που γράφετε αυτή τη στιγμή; Είναι τα τελευταία χρόνια που ασχολούμαι με το νέο μου μυθιστόρημα, όμως άρχισα να γράφω τα πρώτα κεφάλαια μόλις την 1η Απριλίου αυτού του έτους. Πρόκειται για τρία 18χρονα αγόρια, που το 1954 ξεκινούν από τη Νεμπράσκα με προορισμό τη Νέα Υόρκη και αυτό είναι το μόνο που θα σας πω γι' αυτό!

Ποιος συγγραφέας σας έχει επηρεάσει; Ποιο βιβλίο ξεχωρίζετε; Σήμερα, στα 53 μου, έχω εκατοντάδες επιρροές από τη λογοτεχνία, τη μουσική, τον κινηματογράφο κ.λπ. Μια σύντομη λίστα: Woody Allen, James Bond, Humphrey Bogart, Jorge Louis Borges, Italo Calvino, Charlie Chaplin, Raymond Chandler, το κτίριο Chrysler, Bob Dylan, Διαφωτισμός, Existentialism, William Faulkner, Φ. Scott Fitzgerald, Ερνέστ Χέμινγουεϊ, Έντουαρντ Χόπερ, Φραντς Κάφκα, Κάπτεν Κερκ, Μίλαν Κούντερα, Ζεντ Ζέπελιν, Έντουαρντ Μανέτ, Μανιφέστο, Γαβριήλ Γκαρσία Μαρκέζ, Oulipo, Παρίσι, Marcel Proust, John Reed, Jim Rockford, Rock & Roll σε βινύλιο, Rolling Stones, Ρωσία, Frank Sinatra, Aleksandr Solzhenitsyn, άνοιξη, John Steinbeck, Σουρεαλισμός, Henry David Thoreau cookies, Leo Tolstoy, Walt Whitman, Βιρτζίνια Γουλφ, Γουίλιαμ Μπάτλερ Γέιτς, Ζεν. **A**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

ATHENS 102.5 VOICE

ΑΚΟΥΣΕ ΤΩΡΑ
ΤΙΣ ΠΙΟ ΣΕΞΥ
ΕΡΩΤΙΚΕΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ!

90 91 92 1949

ΚΑΥΤΕΣ
ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ

90 91 92 1144

Μην διατάξεις...
Τηλεφώνησε τώρα!

24 ώρες το 24ωρο!

90 91 92 1173

ΚΑΥΤΗ
ΑΠΟΛΑΥΣΗ!

90 91 92 9152

Παιχνίδια
για όλα
τα μούστα!

24ωρο

90 91 92 9127

Στενές Επαφές!
Μην αρχεις!

90 91 92 1162

90 91 92 1162

90 91 92 1162

90 91 92 1162

90 91 92 1162

Κάθε βράδυ που πάω να ξαπλώσω στη διπλή την κρεβατάρα μου μόνη μου, εκεί που χαλαρώνω, ξεπετάγεσαι ΕΣΥ μέσα στις σκέψεις μου! Και θέλω να σε αρπάξω να σε φιλήσω, να σε βάλω κάτω... κι εσύ κοιμάσαι σαν γαϊδούρι και η τύχη σου δουλεύει!! Πραγματικά δεν ξέρω τι να κάνω, να σου ρίξω σφαλιάρες ή να σου αλλάξω τη «γνώμη»; ΔΗΜΗΤΡΑ προς αναισθητο γουρουνί, ξέρει αυτός...!

Μ' αρέσει αυτή η ρομαντική, η τόσο συναισθηματική και γεμάτη πάθος προσφώνηση που χρησιμοποιήσατε για τον ΕΣΥ! Ναι, ίσως να χρειάζονται μερικές σφαλιάρες για να αλλάξουμε γνώμη κάποιες φορές – βουρ, λοιπόν. Α, όταν λέμε σφαλιάρες εννοούμε ξαφνικά γαλλικά φιλιά εκεί που δεν το περιμένει, ξαφνική αδιαφορία εκεί που νομίζει πως όλα είναι καλά και, πάνω απ' όλα, ισορροπία! Ο Μάριος ο κολλητός μου, ο ποιητής, λέει «τα αγόρια δεν κυνηγάνε αυτές που τους παρακαλάνε». Υ.Γ. Άσε μας, ρε Μάριε, κι εσύ!

Μυρτώ, το θέμα παρ το σοβαρά. Αγαπώ ένα αγόρι που δεν είναι το αγόρι μου, το οποίο (αγόρι μου) είναι το πιο φοβερό αγόρι που έχω γνωρίσει και όλες θα ευχόντουσαν να το έχουν δικό τους. Και σε ρωτώ: Γιατί αγαπώ το αγόρι το ξένο, το άγνωστο, το lost in space; Γιατί τον αγάπησα με την πρώτη ματιά και γιατί θρόισε το φυλλοκάρδι μου, όπως ποτέ δεν έκανε για το νόμιμο αγόρι μου; Γιατί το αγόρι που αγαπώ (χωρίς να γνωρίζω καλά-καλά) παρουσιάζεται μπροστά μου, όταν πάω να ξεχαστώ,

ΜΙΛΑ ΜΟΥ
ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ
ΚΟΝΤΟΒΑ

αλλά εξαφανίζεται όταν το ψάχνω απεγνωσμένα; Γιατί, Μυρτώ μου, θέλουμε αυτούς που δεν έχουμε, ενώ θεωρούμε δεδομένους αυτούς που έχουμε και λίπιγο τους βαριόμαστε; Κάθομαι εδώ και τρεις ώρες στο ίδιο καφέ με όλες αυτές τις σκέψεις και τα ερωτηματικά μέσα στο κεφάλι μου, ενώ έπρεπε ήδη να βρίσκομαι στο μαγαζί που δουλεύω (ως πωλήτρια). Έτσι που πάω μού φαίνεται πως θα μείνω και χωρίς δουλειά και χωρίς αγόρι! Υ.Γ. Το μεταπτυχιακό στην ψυχολογία μάντεψε πού το έχω βάλει...

Το μεταπτυχιακό καλό είναι το κάνετε περνώντας πρώτα από κάνα γραφείο ψυχολόγου γιατί απ' ό,τι βλέπω η νεύρωση πάει σύννεφο. Επειδή υπάρχουν πολλά κορίτσια που ψάχνουν ένα τέλειο αγόρι, σας προτείνω να το ξανασκεφτείτε. Εκτός αν προτιμάτε ένα αγόρι φάντασμα αντί για το δικό σας. Τι να πω; Ίσως και η τελειότητα μερικές φορές να μοιάζει με την πλήξη...

Είμαστε κολλητές περίπου 4 χρόνια. Είμαι γκέι, είναι στρέιτ. Τη θέλω σαν τρελή. Δεν ξέρω αν το έχει καταλάβει, νομίζω όμως πως ούτε της περνάει από το μυαλό, αλλιώς δεν θα μπορούσα να εξηγήσω ούτε την τρυφερότητα, ούτε τη διαχυτικότητα, ούτε τις αγκαλιές, ούτε τα βαθιά βλέμματα και τα πονηρά χαμόγελα ή τα πεταχτά φιλιά που μου σκάει στο στόμα από κει που δεν το περιμένω. Ναι, το κάνει και με άλλους, είναι στοιχείο της αθωότητας και του χαλαρού στίλ της, αλλά αν ήξερε πόσο με αναστατώνουν όλα αυτά ίσως να μην τα ξανάκανε. Δεν εννοώ σεξουαλικά, Μυρτούδι μου, εννοώ το μέσα μου που γίνεται άνω-κάτω! Αν μας έβλεπες μαζί θα έλεγες ότι είμαστε ζευγάρι! Όλο γέλια και πειράγματα, τηλεφωνήματα και μην μέσα στη νύχτα, ταινίες μαζί στον καναπέ, ψώνια οι δυο μας. Αντίθετα, με τον γκόμενό της (δυστυχώς έχει!) βλέπονται πολύ λιγότερο και κάνουν τα μισά απ' όσα κάνουμε εμείς. Μου έχει εξομολογηθεί ότι δεν παίζουν πολλά κοινά μεταξύ τους αλλά ότι έχουν σεξουαλική χημεία. Και εκεί που λέω να το πάρω απόφαση, μου χαϊδεύει τα μαλλιά, με παίρνει αγκαλιά και μου πετάει ένα «μακάρι να ήσουν αγόρι... ή, μάλλον, μακάρι να ήμουν εγώ γκέι!» και με στέλνει! Αχ, Μυρτώ μου, αχ! - **Νινάκο.** Υ.Γ. Άμα τη βουτήξω καμιά ώρα απ' το μαλλί και της πω «ξύπνα! Δεν ξέρεις τι σου γίνεται, δεν βλέπεις ότι λιώνω;» θα πάθει σοκ; Θα εξαφανιστεί;

Ναι, μεγάλο σοκ θα πάθει, δεν θα ξέρει από πού της ήρθε. Άσε μας, ρε Νινάκο, στην κοσμάρα σου είσαι, σιγά μη δεν έχει καταλάβει ότι τη γουστάρεις. Όσο για την αθωότητα και το χαλαρό στίλ, εγώ λέω να τη βουτήξεις από το μαλλί και μετά βλέπουμε αν θα πάθει σοκ ή με ποιον έχει σεξουαλική χημεία και με ποιον όχι. Βασικά μπορεί και να τα 'χετε λιγάκι, αλλά να μην το ξέρετε.

Υ.Γ. Άσχετο. Κατερινάκι, ένα πουλάκι μού κελάηδσε ότι έχουμε την ίδια συλλογή. Πάντα ήξερα ότι έχω μια χαμένη μικρή αδερφή, αλλά αν συμπεράνω ότι η συλλογή σου είναι πιο μεγάλη από τη δική μου θα αυτοπυρποληθώ μπροστά από το Tsakiris Mallas!

ATHENS VOICE RADIO
102.5

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Μικρές
αγγελίες

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ.** Γιατρός 35χρονος, πολύ εμφανίσιμος, ψηλός, ευγενικός, από οικογένεια γνωστών μεγαλογιατρών, €10.000 μηνιαίως, με ακίνητα και καταθέσεις, επιθυμεί γνωριμία γάμου με νέα έως 34 ετών. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

© JOHN HOLMES

24 - 30 ΜΑΪΟΥ 2018 Α.Υ. 45

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Διάθεση για εκδρομές και για να διεκδικήσεις αυτά που σου αξίζουν

Με τον Ήλιο στους Διδύμους από Δευτέρα, σκέφτεσαι ήδη το ΣΚ και πώς θα γίνει να πάρεις το αμόρε σου ή τη διάθεσή σου για φλερτ και διασκέδαση και να εκδράμεις κάπου όμορφα. Κινητοποιούνται καταστάσεις και στα επαγγελματικά σου με συνθήκες για να διαπραγματευτείς καινούργιες συμφωνίες, να συζητήσεις μελλοντικά σχέδια και γενικά να βάλεις κάτω το μυαλουδάκι σου και να σκεφτείς πώς θα καταφέρεις να γίνεις πιο κερδοφόρος. Παρομοίως επιδιώκεις και καλύτερη συναισθηματική ισορροπία και ικανοποίηση. Παρά το θετικό κλίμα, καλό θα ήταν να παραμείνεις προσεκτικός, ειδικά σε ό,τι αφορά τα λεγόμενα «μικρά γράμματα» σε ό,τι κι αν συζητήσεις, καθώς θα ήταν κρίμα επάνω στον ενθουσιασμό σου να μην υπολογίσεις σωστά την προσπάθεια και το κόστος που μπορεί να συνεπάγεται μία καινούργια ευκαιρία, σε ακαδημαϊκό, οικονομικό, συναισθηματικό επίπεδο, ακόμη κι αν είναι εξαιρετικής ποιότητας. Επίσης ακόμη κι αν αισθάνεσαι ότι δίνεις περισσότερα από όσα θέλεις σε οικογενειακό επίπεδο, απόφυγε την γκρίνια, προσπάθησε να βρεις περισσότερο προσωπικό χρόνο.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Έτοιμος για χαλαρότερες στιγμές, με τάση όμως να επαναλάβεις αστοχίες
Ο Ήλιος στους Διδύμους από Δευτέρα σε φέρνει σε ευχάριστη επαφή με ό,τι αγαπάς να κάνεις και να αισθάνεσαι, με τη συνδρομή των τεκταινομένων στο σπίτι και μέσα σου. Σε αυτό μπορεί να συμπεριλαμβάνονται και κάποια έξτρα κέρδη από ακίνητα, την οικογενειακή επιχείρηση ή ένα έξτρα χαρτζιλίκι από τους δικούς σου. Μαζί ανοίγει και η όρεξή σου για φαγητό, σεξ και γενικά για καλοπέραση, χωρίς να το πολυσκεψτεσαι. Αν καταφέρεις να αποσυνδέσεις και συναισθηματικές ανασφάλειες, ζήλεις και συμπεριφορές που έχεις αποφασίσει ότι δεν σε εκφράζουν, είσαι στον καλύτερο δρόμο. Σε επαγγελματικό επίπεδο, το οικονομικό κομμάτι δυσχεραίνει ή καθυστερεί τις εξελίξεις κι έχεις την τάση να παρασυρθείς από φοβίες, ανησυχία και άγχος και να γίνεις πιο ανταγωνιστικός και διασπαστικός από ό,τι χρειάζεται. Καλύτερα να κρατήσεις τις ιδέες που μπορεί να σου φέρει η εβδομάδα και όχι τη σχετική παράνοια.

ΔΙΑΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Καλύτερη διάθεση, υποστηρικτικές γνωριμίες και ανάγκη για αποτοξίνωση
Επιτέλους ο Ήλιος περνάει στο ζωδιό σου και εγγυάται ότι οι επαφές, διαπραγματεύσεις, συζητήσεις και συμφωνίες της περιόδου στηρίζουν τον μύθο σου. Παράλληλα οι γνωριμίες της περιόδου ή, καλύτερα, οι επαναγνωριμίες δουλεύουν υπέρ σου, ακόμη κι αν εσύ αμφιβάλλεις γι’ αυτό. Φτιάχνουν κάπως και τα κέφια σου, αν και οι προσωπικές και οικογενειακές σου υποχρεώσεις και έγγονες συνεχίζουν να σε απομυζούν. Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται στην καριέρα και τον γάμο σου. Στην μεν πρώτη πέφτουν οι μāsκες σε συνεργασίες που μπορεί να σκέφτηκες να δώσεις δεύτερη ευκαιρία (ενώ δεν έπρεπε), στον δε δεύτερο καλό θα ήταν να μην μπλακείς σε μοντελάκια που σου κάνουν τη ζωή δύσκολη, γιατί απλώς θα χάσεις χρόνο κι ενέργεια. Τέλος, χρειάζεσαι να βάλεις τις σκέψεις σου σε τάξη, ειδικά σε ό,τι αφορά την οικογένεια, το σπίτι και τον εαυτό σου, ίσως να κάνεις και μία καλή αποτοξινωσούλα, για να μπορέσεις να αξιοποιήσεις τις ευκαιρίες που προκύπτουν σε επίπεδο παρέας, ταξιδιών, επιμόρφωσης και γενικά αυτεξέλιξης.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Χρειάζεσαι αντίμετρα για την ένταση και χωνευτικό για όσα συνειδητοποιείς
Ο Ήλιος περνάει στον ηλιακό σου δωδέκατο οίκο και ρίχνει τις αχτίδες σου σε ό,τι σε προβληματίζει, σε φοβίζει, σε ό,τι αγνοείς και κυρίως στα προβλήματα που μπορεί να σου δημιουργούν οι μέχρι τώρα συνθήεις σου, κυρίως οικονομικής και συναισθηματικής φύσεως. Βλέπεις καθαρότερα, όμως ο νους σου και το σώμα σου είναι σε διαρκή ένταση εφόσον δεν πάρεις συγκεκριμένα μέτρα για εξούλωση και χαλάρωση. Παράλληλα τα έξοδα για την καριέρα και τον γάμο σου φαίνονται αυξημένα, ωστόσο έχουν είτε τη χροιά επενδύσεων ή κλεισίματος λογαριασμών και τα δύο τελικά ανακουφιστικά αν και όχι απολύτως ευχάριστα. Γενικά, βλέπεις ότι οι αλλαγές στη ρουτίνα σου, εργασιακές, άσκησης, διατροφής, ακόμη και καταμερισμός υποχρεώσεων δεν λένε να μείνουν στη θέση τους, ούτε γίνονται όσο αβίαστα είχες φανταστεί, ειδικά αν ανακατεύουν τον σύντροφο ή τα παιδιά σου, κι ας είναι βασικά ευχάριστες. Όπως και να έχει, όμως, η διαδικασία σε βοηθά να ξεκαθαρίσεις τι σου κάνει και τι δεν σου κάνει, σε κάθε επίπεδο.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Εξωεπαγγελματικές δραστηριότητες ως αντίμετρο σε εντάσεις στις σχέσεις
Ευτυχώς ο Ήλιος στους Διδύμους στρέφει αποφασιστικά το βλέμμα σου στον εξωεπαγγελματικό σου χρόνο, τις φιλίες και τα σχέδιά σου κι εκεί επιλέγεις να επενδύσεις την ενέργειά σου με ευχάριστα κυρίως αποτελέσματα. Αν ο ευρύτερος συγγενικός σου κύκλος, μία εκδρομούλα, νέες παρέες ή ένα καινούργιο άνοιγμα δημιουργήσουν κλίμα ανταγωνισμού στις επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις, καλό θα ήταν να μην πας σε στρατηγικές «καλύτερα μόνος μου, αλλά να δείξεις μία άλφα ομαδικότητα και, κυρίως, ψυχραιμία. Μπορεί να αισθάνεσαι ότι η συμπεριφορά των παιδιών και του συντρόφου σου σε κάνει άνω κάτω ή ότι ένα δημιουργικό σου πρότζεκτ δοκιμάζει τις αντοχές σου, αλλά τελικά βγαίνεις κερδισμένος σε δύο επίπεδα. Αφενός μπορείς να αρθρώσεις μεγάλο μέτρο επιπόνης, δραματοποίησης και συγχωνευτικότητας πίσω σου (για το καλό σου) και σε επαγγελματικό επίπεδο να καταλάβεις ότι η δουλειά είναι δουλειά και καλό είναι τα πράγματα να είναι ξεκάθαρα, ειδικά όπου ανακατεύονται λεφτά.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Αναβάλλεις κουβέντες και συναντήσεις με μάλλον αρνητικό αποτέλεσμα
Είτε μόνος σου αγχώνεσαι είτε υπάρχουν ζητήματα των οποίων πρέπει να επιληφθείς, ο Ήλιος στους Διδύμους σε βάζει σε διαδικασία να σκεφτείς, να κουβεντιάσεις, ίσως και να μπερδεύεις για το τι ακριβώς συμβαίνει στην καριέρα, την κοινωνική σου ζωή και τον γάμο σου. Το εφρ είναι ευεργετικό, έστω και αλλόκοτο, κυρίως γιατί περνάς μία φάση σχετικής αισιοδοξίας ή μυαλού κουκούτι, που δεν σου επιτρέπει να παραλύσεις από την υπερνάλυση. Αυτό που πρέπει να θυμάσαι είναιότι καθυστερώντας κουβέντες, επαφές, συμφωνίες, μετακινήσεις λόγω όσων συμβαίνουν στο οικογενειακό περιβάλλον, το μόνο που χάνεις είναι χρόνος. Η διαδικασία αυτή αναδεικνύει τις αδυναμίες σε σχέσεις και συνεργασίες, καθώς βλέπεις πιο καθαρά τις ακριβείς δυναμικές. Σε ακραίες περιστάσεις μπορεί να έχει διαβρωτικό χαρακτήρα συν τω χρόνω, ειδικά αν συνεχίσεις αστόχαστα να ακολουθείς την πεπαιτημένη στον τρόπο που επικοινωνείς με τον σύντροφο και τα παιδιά σου.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Έτοιμος για διακοπές ή μόνιμη μετανάστευση και στο έλεος του κεραυνobόλου
Τα κουβαδάκια σου και ο’ άλλη παραλία, λέει επιτακτικά ο Ήλιος στους Διδύμους, από Δευτέρα, καθώς φίλοι, σχέδια, χόμπι και η εξωεπαγγελματική σου ζωή σε φέρνουν ενώπιον καινούργιων και γενικά θετικών εμπειριών – εκδρομές, καινούργιες πληροφορίες, γνωριμίες και γνώσεις. Το θέμα είναι ότι αισθάνεσαι μία πολύ απαραίτητη ανανέωση, που συνδυάζεται και με υωαρία και ηλεκτρισμένα πράγματα στην ερωτική σου ζωή, ειδικά αν είσαι ελεύθερος. Τα οικονομικά σου συνεχίζουν να πηγαίνουν καλά, ωστόσο κάποιες καθυστερήσεις σε συμφωνίες, συζητήσεις και διακανονισμούς, επιβραδύνουν τη ροή. Το σημαντικό είναι να θυμάσαι ότι πρόκειται για προσωρινή κατάσταση και σοβαρό δείκτη για το τι χρειάζεται να αναπροσαρμόσεις στον τρόπο που διαχειρίζεσαι τη ρουτίνα σου για να λειτουργεί αποτελεσματικότερα. Κατά τα άλλα να επικεντρωθείς στα πιο πιπεράτα πράγματα που συμβαίνουν στο κρεβάτι σου, όπου τα πράγματα αλλάζουν πρόσημο, ανεβάζουν ταχύτητα και σε συναρπάζουν, ακόμη κι αν βαθιά μέσα σου μάλλον τρέμεις από τον φόβο σου.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Τσιγκλάς δύσκολα θέματα, όμως είσαι πιο ετοιμοπόλεμος από ό,τι συνήθως
Τα πράγματα σοβαρεύουν με την είσοδο του Ηλίου στους Διδύμους τη Δευτέρα, αφού σε επίπεδο επαγγελματικό είσαι έτοιμος για μίζνες και σημαντικούς διακανονισμούς και σε επίπεδο προσωπικό είσαι έτοιμος να καταδυθείς στα προσφιλή, αν και όχι εύκολα, νερά της σεξουαλικότητας, του μοιράσματος, της οικειότητας (και της απομόνωσης, ζήλιας, ανασφάλειας) στη οσέση σου. Πάντως είσαι έτοιμος να προσεγγίσεις το θέμα με χιούμορ, ευφυΐα και ευελίξη χωρίς πολλά λόγια και όλα αυτά βοηθούν κι ας μη σου είναι τα ευκολότερα. Τώρα καταλαβαίνεις και τη δύναμη των συνθειών σου σε συναισθηματικό και οικονομικό επίπεδο, το ότι δεν αλλάζουν όσο εύκολα νόμιζες και τελικά σε κρατούν πίσω από το α) να είσαι ο εαυτός σου β) να είσαι χαρούμενος με τον έρωτά σου, τα παιδιά σου και τη δημιουργική σου ζωή. Αν καταφέρεις να μην ξεσπάσεις τη ζοχάδα σου για ρουτίνα, υποχρεώσεις, τη διατροφή σου, την υγεία σου, στο σπίτι, θα είσαι ο καλύτερος του χωριού.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Στρέφεις το βλέμμα σε σύντροφο, συνεργάτες και τις ανάγκες τους
Η είσοδος του Ηλίου στους Διδύμους από τη Δευτέρα και το γεγονός ότι συμβαίνουν καινούργια και ευχάριστα πράγματα που σε ανανεώνουν, σε βοηθά να στρέψεις το βλέμμα στον απέναντι στις επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις. Κοινωνικοποιείσαι περισσότερα, μετά συντρόφου ή χωρίς. Στην τελευταία περίπτωση, μάλιστα, δύσκολα μένεις χωρίς για πολύ και τα πράγματα παίρνουν ροπές γρήγορα. Όπως και να έχει, ενώ έχεις αναγνωρίσει κάποια πράγματα που θα μπορούσες να αλλάξεις σε σένα ή και να αφήσεις πίσω σου οριστικά, βλέπεις ότι χρειάζεται περισσότερο θάρρος, αποφασιστικότητα και αισιοδοξία από ό,τι κι εσύ έχεις. Το γεγονός ότι ακριβώς αυτές οι δυσκολίες φέρνουν στη φόρα και τις δυναμικές στο σπίτι και μέσα σου και σου στερούν τη ρομαντική εικόνα που έχεις για για τα δύο, ανεβάζει κάπως τον βαθμό δυσκολίας της περιόδου, αλλά τελικά σε φέρνει σε καλύτερη επαφή με την πραγματικότητα και το τι είδους αποκατάσταση χρειάζεται, ειδικά αν καταφέρεις να μη μουλάρωσεις τελείως.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Τελειώνεις με τη ρουτίνα του χειμώνα κι ανοίγεις χώρο για καλύτερα πράγματα
Ανεβάζεις ταχύτητα για να κλείνεις σιγά-σιγά τις υποθέσεις και τη ρουτίνα του χειμώνα, με την είσοδο του Ηλίου στους Διδύμους από Δευτέρα. Οι οικονομικές, συναισθηματικές και σεξουαλικές σου δοσοληψίες επιβαρύνουν τη ρουτίνα σου, παράλληλα όμως σου κάνουν σαφές και τι ακριβώς πρέπει να επικοινωνήσεις για να τη βάλεις σε τάξη. Δεν είναι ότι πεθαίνεις από επιθυμία να το κάνεις, όμως βλέπεις ότι, όσο καθυστερείς, καθυστερούν και τα σχέδιά σου, επιφορτίζεις τους φίλους σου και τελικά κινείσαι σε κύκλους. Η διαδικασία υπογραμμίζει τη σημασία της καθαρότητας στο λόγο και του να αφήσεις κατά μέρος τους χειρισμούς πάσης φύσεως για να βγαίνεις από πάνω, αν και διαταράσσει τις γραμμές στις οποίες προτιμάς να κινείσαι. Σε πρακτικότερο επίπεδο αναμένεις κάποια έξοδα για το σπίτι, την οικογένεια ή για να αποκαταστήσεις την εσωτερική αίσθηση ισορροπίας, όχι χωρίς κάποια γκρίνια και αίσθηση κατεπείγοντος. Όσο μένεις στη χαρά, τη δημιουργικότητα και το τι πρέπει να κάνεις για να τα διασφαλίσεις, είσαι σε καλό δρόμο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Όλα τα ευχάριστα σύμμαχόι σου για να προχωρήσεις προς τα σχέδιά σου
Η είσοδος του Ηλίου στους Διδύμους από Δευτέρα σου κάνει ιδιαίτερα ευχάριστη ένεση αισιοδοξίας, χαράς, διασκέδασης, δημιουργικότητας και ερωτικής ανανέωσης και ελαφραίνει το κλίμα στα ερωτικά σου και τη σχέση με τα παιδιά σου. Παράλληλα, μέσα από τις συνεργασίες σου προκύπτουν καινούργιες δημιουργικές δυνατότητες και ενδιαφέρουσες προκλήσεις. Αυτό που σε καθυστερεί είναι η δυσκολία σου να είσαι όσο αποφασιστικός και τολμηρός θα ήθελες σε ό,τι αφορά τα επαγγελματικά και προσωπικά σου, όπου τα σχέδιά σου συνεχίζουν να αφήνουν πολλά στην τύχη και τελικά να μη δίνουν την ώθηση που θα μπορούσαν στην καριέρα και τον γάμο σου. Πάντως μέσα από την τριβή αυτή συνειδητοποιείς καλύτερα πού ακριβώς βρίσκεσαι οικονομικά και συναισθηματικά. Μάλιστα οι γνωριμίες, οι κουβέντες, τα ταξιδάκια και οι συμφωνίες της περιόδου λειτουργούν σαν μπαταρία που σε σπρώχνει να βρεις λύσεις, ακόμη κι αν σωματικά ταλαντεύεσαι ανάμεσα στη νευρικότητα και την εξάντληση. Οφείλεις να φροντίσεις τον εαυτό σου σαν καλή μαμά, για να είσαι εντάξει.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Επιστροφή στις ρίζες ή ενασχόληση με το σπίτι, θέλεις δεν θέλεις.
Σπίτι σου, σπιτάκι σου και φτωχοκαλυβάκι σου, κυριολεκτικά ή μεταφορικά, αφού ο Ήλιος στους Διδύμους εγγυάται ότι η ρουτίνα σου και η σωματική σου υγεία θα σε ωθήσουν να περάσεις περισσότερο χρόνο στο σπίτι, κοιτάζοντας τι ακριβώς γίνεται με τους δικούς σου και τι μέσα σου. Σε βοηθά επίσης να πάρεις μία απόσταση και να δεις τα πράγματα λιγότερο δραματικά από ό,τι συνήθως. Αυτό που πρέπει να προσέξεις είναι η επιβράδυνση σε ό,τι αφορά την επιμόρφωσή σου, τις παρέες, την προσωπική σου εξέλιξη και την αποκατάσταση των σχέσεων με το συγγενικό σου περιβάλλον. Προφανώς και είναι απαιτητικό, ωστόσο καλό θα ήταν να μη χρησιμοποιήσεις την καριέρα σου ή το κόλλημα σε υπερευκεκριμένους στόχους ως δικαιολογία. Όπως και να έχει, μέσα από τη διαδικασία καταλαβαίνεις καλύτερα τον εαυτό σου και τα κίνητρά σου, καθώς και το πού επιλέγεις να διαθέτεις την ενέργεια και τον χρόνο σου. Έξοδα για την υγεία και για αποκατάσταση εκκρεμοτήτων, θεώρησε τα θετικά, βοηθούν να πρεμήσεις. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές	
Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη	Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλη
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ	
Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης	
Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντασιμάς	
Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους	
Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης	
Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητράκοπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένης, Κ. Νιαμονιτάκη, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Η. Παρτσακουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρη, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη	
Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα avguide@athensvoice.gr	

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρτζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager Αναστασία Μπαρούνη, anastasia@athensvoice.gr Advertising Manager Ξένια Κατσιούλα
Direct Market Ρούλα Μαντή, Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα marketing@athensvoice.gr Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου efiorfanakou@athensvoice.gr Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζήτη, Γιώργος Άνθης, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ» Διανομή: Free Sunday
Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούνη 22, 106 79 Αθήνα Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369 fax: 210 3632.317 Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310 Αγγελίες: 210 3617. 369 Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369
ATHENS!
Κωδικός εντύπου: 7021 ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

Partner of
Miles & More
Lufthansa

ΚΑΡΤΕΣ

**Miles & More
World
Mastercard**

Με δώρο τριπλάσια μίλια, καιρός να διαλέξεις τον αγαπημένο σου προορισμό.

Γιατί με την απόκτηση μίας πιστωτικής κάρτας **Miles & More World Mastercard®** της Τράπεζας Πειραιώς κερδίζεις **τριπλάσια μίλια** καλωσορίσματος με την πρώτη σου αγορά. Αν είσαι ήδη κάτοχος έχεις την ευκαιρία να είσαι ένας από τους **1.000 τυχερούς** που θα τριπλασιάσουν τα μίλια των αγορών τους.

Ισχύει για αγορές από 21/05/2018 έως και 31/07/2018.

Το προϊόν παρέχεται υπό τις ισχύουσες περιοριστικές διατάξεις στην κίνηση κεφαλαίων.

Πληροφορίες & όροι προγράμματος
Τ. 18 2 18, www.piraeusbank.gr/miles

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Η πρώτη τράπεζα στην Ελλάδα

ΚΕΡΔΙΣΕΙΣ ΔΕΝ ΚΕΡΔΙΣΕΙΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕΙΣ!

Γιατί όλα τα δελτία που δεν κερδίζουν,
έχουν 2^η ευκαιρία να διεκδικήσουν ένα ταξίδι
στη χώρα που θα σηκώσει το κύπελλο!

Μάθε περισσότερα στο
www.scratch.gr

ΣΚΡΑΤΣ
Τύχη στη στιγμή

ΤΟ ΣΚΡΑΤΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΧΕΙΑ Α.Ε. - ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΠΑΠ.

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ: ΕΕΕΠ - Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ.
Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ - ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114

 ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ